EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 11.10.2011
KOM(2011) 635 v konečnom znení

2011/0284 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o spoločnom európskom kúpnom práve

{SEK(2011) 1165 v konečnom znení}
{SEK(2011) 1166 v konečnom znení}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

- Dôvody a ciele návrhu

Rozdiely medzi zmluvnými právami jednotlivých členských štátov sú prekážkou pre obchodníkov a spotrebiteľov, ktorí sa chcú zapojiť do cezhraničného obchodu v rámci vnútorného trhu. Prekážky vyplývajúce z týchto rozdielov odrádzajú obchodníkov, a to najmä malé a stredné podniky, od cezhraničného obchodovania alebo od expanzie na trhy ďalších členských štátov. Spotrebiteľom sa bráni v prístupe k produktom, ktoré ponúkajú obchodníci v ostatných členských štátoch.

V súčasnosti realizuje medzištátne vývozy tovaru vnútri Únie len desatina obchodníkov Únie zaoberajúcich sa predajom tovaru, pričom väčšina z nich vyváža len do malého počtu členských štátov. Prekážky súvisiace so zmluvným právom významne prispievajú k tejto situácii. Prieskumy[1] ukazujú, že spomedzi prekážok cezhraničného obchodu, kam patria aj daňové predpisy, administratívne požiadavky, ťažkosti spojené s dodávkou, jazykom a kultúrou, obchodníci považujú ťažkosti súvisiace so zmluvným právom za jednu z najvýznamnejších prekážok cezhraničného obchodu.

Skutočnosť, že sa obchodníci musia prispôsobovať rôznym vnútroštátnym právnym poriadkom, ktoré môžu byť uplatniteľné v rámci cezhraničných transakcií, má za následok, že cezhraničný obchod je v porovnaní s vnútroštátnym obchodom zložitejší a nákladnejší, čo platí pre transakcie medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, ako aj v prípade transakcií uskutočňovaných medzi samotnými podnikateľmi.

Obchodníkom vznikajú v prípade cezhraničných transakcií v porovnaní s vnútroštátnym obchodom ďalšie transakčné náklady. Tieto náklady sú dané ťažkosťami spojenými so zisťovaním ustanovení zahraničného rozhodného práva, potrebou právneho poradenstva, ako aj, v prípade transakcií medzi podnikateľmi, rokovaním o rozhodnom práve, resp., v prípade transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, úpravou zmlúv vzhľadom na požiadavky právneho poriadku spotrebiteľa.

V prípade cezhraničných transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi majú dodatočné transakčné náklady súvisiace so zmluvným právom a právne prekážky, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi rôznymi vnútroštátnymi kogentnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, značný vplyv. V zmysle článku 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I)[2] platí, že vždy, keď obchodník zameria svoju činnosť na spotrebiteľov v inom členskom štáte, musí dodržiavať zmluvné právo tohto členského štátu. V prípade, že si strany zvolili za rozhodné iné právo, platí, že ak kogentné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa platné v členskom štáte obvyklého pobytu spotrebiteľa poskytujú vyššiu úroveň ochrany, musia sa dodržať tieto kogentné ustanovenia. Z tohto dôvodu musia obchodníci vopred zisťovať, či právo členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt, poskytuje vyššiu úroveň ochrany, a zabezpečiť

---

[1] Prieskum Eurobarometer 320 o európskom zmluvnom práve v transakciách medzi podnikateľmi z roku 2011, s. 15 a prieskumu Eurobarometer 321 o európskom zmluvnom práve v spotrebiteľských transakciách z roku 2011, s. 19.

[2] Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

súlad s požiadavkami tohto práva. Existujúca harmonizácia spotrebiteľského práva na úrovni Únie viedla v niektorých oblastiach k určitej aproximácii, medzi členskými štátmi však stále existujú značné rozdiely. V prípade transakcií uskutočňovaných v rámci elektronického obchodu obchodníkom vznikajú ďalšie náklady súvisiace so zmluvným právom v dôsledku toho, že musia upraviť svoje webové stránky tak, aby spĺňali právne požiadavky každého štátu, na ktorý sa zamerali v rámci svojich obchodných aktivít.

Pokiaľ ide o cezhraničné transakcie medzi obchodníkmi, na tieto strany sa nevzťahujú rovnaké obmedzenia v súvislosti s voľbou rozhodného práva. Hospodársky dosah potreby dojednať zahraničné právo a jeho uplatňovania je taktiež značný. Náklady, ktoré vyplývajú z toho, že je potrebné pracovať s rôznymi vnútroštátnymi právnymi poriadkami, sú zaťažujúce predovšetkým pre malé a stredné podniky. Tieto malé a stredné podniky sú vo všeobecnosti v rámci svojich vzťahov s väčšími spoločnosťami, nútené pristúpiť na to, aby rozhodným právom bol právny poriadok ich obchodného partnera, pričom musia následne niesť náklady vyplývajúce z potreby zistiť, čo toto zahraničné právo uplatniteľné na zmluvu stanovuje, ako aj náklady na jeho dodržanie. V prípade zmlúv medzi malými a strednými podnikmi predstavuje významnú prekážku cezhraničného obchodu to, že je potrebné dojednať, ktoré právo bude rozhodným právom. V prípade oboch druhov zmlúv, t. j. v prípade zmlúv medzi podnikateľmi aj zmlúv medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, platí, že pokiaľ ide o malé a stredné podniky, tieto dodatočné transakčné náklady môžu byť dokonca v nepomere k hodnote transakcie.

Tieto dodatočné transakčné náklady rastú úmerne s počtom členským štátom, do ktorých obchodník vyváža. Skutočne platí, že čím je väčší počet krajín, do ktorých obchodník vyváža, tým viac tento obchodník považuje rozdiely medzi vnútroštátnymi systémami zmluvného práva za prekážku obchodu. Mimoriadne znevýhodnené sú malé a stredné podniky: čím menší je ich obrat, tým väčší je podiel transakčných nákladov.

Obchodníci sú okrem toho v prípade cezhraničného obchodu vystavení v porovnaní s vnútroštátnym obchodovaním vyššej komplexnosti, pokiaľ ide o právnu úpravu, pretože musia pracovať s viacerými vnútroštátnymi systémami zmluvného práva s odlišnými charakteristikami.

Nutnosť riešiť otázky súvisiace s používaním cudzieho práva zvyšuje komplexnosť cezhraničných transakcií. Obchodníci považujú ťažkosti spojené s vyhľadaním ustanovení zahraničného zmluvného práva za prvoradú spomedzi prekážok v rámci transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, pričom v prípade transakcií medzi podnikateľmi ju kládli na tretie miesto[3]. Právna komplexnosť je vyššia v prípade obchodovania s krajinou, ktorej právny systém je zásadne odlišný, pričom je empiricky dokázané, že bilaterálny obchod medzi krajinami, ktorých právne systémy majú spoločný pôvod, je oveľa väčší než obchod medzi dvoma krajinami, u ktorých táto spoločná črta absentuje[4].

---

[3] Prieskum Eurobarometer 320 o európskom zmluvnom práve v transakciách medzi podnikateľmi z roku 2011, s. 15 a prieskumu Eurobarometer 321 o európskom zmluvnom práve v spotrebiteľských transakciách z roku 2011, s. 19.

[4] Turrini a T. Van Ypersele, *Traders, courts and the border effect puzzle*, Regional Science and Urban Economics, 40, 2010, s. 82: „Z analýzy medzinárodného obchodu medzi krajinami OECD nám vyplýva, že aj keď urobím korekcie takých faktorov, ktoré sú špecifické pre jednotlivé krajiny, ako napr. vzdialenosti, spoločné hranice alebo spoločný jazyk […], podobné právne systémy majú značný vplyv na obchod […]. Ak má právny systém dvoch krajín spoločný pôvod, sú obchodné toky medzi nimi v priemere o 40 % väčšie.“

Rozdiely medzi systémami zmluvného práva, dodatočné transakčné náklady, ako aj z nich vyplývajúca komplexnosť cezhraničných transakcií, tak odrádzajú značné množstvo obchodníkov, a to najmä malých a stredných podnikov, od expanzie na trhy iných členských štátov. Tieto rozdiely pôsobia obmedzujúco aj na hospodársku súťaž na vnútornom trhu. Hodnota obchodu, ktorý sa každoročne medzi členskými štátmi pre rozdiely medzi systémami zmluvného práva nezrealizuje, dosahuje výšku niekoľkých desiatok miliárd eur.

Nevyužité príležitosti na cezhraničný obchod majú negatívne účinky aj na európskych spotrebiteľov. Výsledkom nižšieho objemu cezhraničného obchodu je menší dovoz a menšia hospodárska súťaž medzi obchodníkmi. To môže viesť k tomu, že spotrebitelia majú na trhu menší výber a že ceny sú vyššie.

Ak keď by cezhraničný nákup mohol priniesť výrazné ekonomické výhody spočívajúce vo väčšom počte a lepších ponúk, veľa spotrebiteľov nakupuje len vo svojom vlastnom členskom štáte. Jedným z hlavných dôvodov tohto stavu je, že spotrebitelia sú si pre rozdiely medzi systémami zmluvného práva často neistí, pokiaľ ide o ich práva v cezhraničných situáciách. Jednou z ich hlavných otázok napríklad je, aké prostriedky nápravy majú v prípade, že produkt, ktorý zakúpia v inom členskom štáte, nie je v súlade so zmluvou. Mnoho spotrebiteľov je preto odradených od nákupu mimo ich vlastného členského štátu. Nevyužívajú tak príležitosti poskytované vnútorným trhom, pretože v inom členskom štáte sa neraz dajú nájsť lepšie ponuky, pokiaľ ide o kvalitu aj cenu.

Elektronický obchod priniesol značné uľahčenia, pokiaľ ide o vyhľadávanie ponúk, ako aj porovnávanie cien a iných zmluvných podmienok bez ohľadu na to, kde je obchodník usadený. Keď si však chcú spotrebitelia objednať tovar alebo služby od podnikateľa z iného členského štátu, neraz čelia tomu, že im podnikatelia dodávku odmietnu, čoho dôvodom sú často rozdiely medzi systémami zmluvného práva.

Celkovým **cieľom** tohto návrhu je dosiahnuť zlepšenia v rámci vytvárania a fungovania vnútorného trhu prostredníctvom uľahčení zameraných na rozšírenie cezhraničného obchodu pre podnikateľov a cezhraničných nákupov pre spotrebiteľov. Tento cieľ možno dosiahnuť tak, že sa sprístupní samostatný, jednotný súbor pravidiel zmluvného práva obsahujúci ustanovenia na ochranu spotrebiteľa – spoločné európske kúpne právo, ktoré sa bude považovať za druhý systém zmluvného práva v rámci vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu.

Obchodníci by mali mať možnosť, ak s tým druhá zmluvná strana súhlasí, používať spoločné európske kúpne právo vo všetkých svojich cezhraničných transakciách v rámci Európskej únie namiesto toho, aby sa museli prispôsobovať rôznym vnútroštátnym právnym poriadkom. Spoločné kúpne právo by malo pokrývať celý životný cyklus zmluvy, a teda zahŕňať väčšinu oblastí, ktoré sú pri uzatváraní zmlúv dôležité. Z pohľadu obchodníkov sa tak potreba vyhľadávať ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov obmedzí len na niektoré, menej dôležité, záležitosti, ktoré nie sú upravené spoločným európskym kúpnym právom. V prípade transakcií medzi podnikateľom a spotrebiteľom by už nebolo potrebné vyhľadávať kogentné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa v právnom poriadku spotrebiteľa, pretože spoločné európske kúpne právo by obsahovalo plne harmonizované pravidlá na ochranu spotrebiteľa poskytujúce vysokú úroveň ochrany v celej Európskej únii. V prípade cezhraničných transakcií medzi obchodníkmi by rokovania o rozhodnom práve mohli prebiehať jednoduchšie, keďže zmluvné strany by sa mohli dohodnúť na tom, že ich zmluvný vzťah sa bude riadiť spoločný európskym kúpnym právom, ktoré je rovnako prístupné obom stranám.

Priamym dôsledkom by bolo, že obchodníci by mohli dosiahnuť úspory na transakčných nákladoch súvisiacich so zmluvným právom a mohli by podnikať v právnom prostredí, ktoré by bolo pre cezhraničný obchod vďaka jednotnému súboru pravidiel v rámci Európskej únie menej komplikované. Obchodníci by tak mohli lepšie využiť výhody vnútorného trhu a rozšíriť svoje aktivity do zahraničia, vďaka čomu by sa zvýšila hospodárska súťaž na vnútornom trhu. Spotrebitelia by mali výhody vyplývajúce z lepšieho prístupu k ponukám v rámci EÚ za nižšie ceny, pričom by menej často museli čeliť tomu, že im obchodníci odmietnu tovar alebo služby predať. Zároveň by mali väčšiu právnu istotu, pokiaľ ide o ich práva v prípade cezhraničných nákupov na základe jednotného súboru kogentných pravidiel poskytujúcich vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov.

Všeobecný kontext

Komisia prostredníctvom svojho oznámenia uverejneného v roku 2001[5] otvorila širokú verejnú konzultáciu, ktorej predmetom bola fragmentárnosť právneho rámca v oblasti zmluvného práva a jej účinky, ktoré sťažujú cezhraničný obchod. V júli 2010 Komisia uverejnením Zelenej knihy o možnostiach politík s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky[6] (ďalej len „zelená kniha“) začala verejnú konzultáciu, na základe ktorej boli stanovené viaceré politiky zamerané na možné spôsoby posilnenia vnútorného trhu dosiahnutím pokroku v oblasti európskeho zmluvného práva.

Európsky parlament v reakcii na túto zelenú knihu vo svojom uznesení z 8. júna 2011 vyjadril pevnú podporu nástroju, ktorým by sa dosiahli zlepšenia v rámci vytvárania a fungovania vnútorného trhu a z toho vyplývajúce prínosy pre podnikateľov, spotrebiteľov a súdne systémy členských štátov.

V oznámení Komisie o stratégii Európa 2020[7] sa takisto uznáva, že je potrebné dosiahnuť, aby sa pre obchodníkov a spotrebiteľov zjednodušilo uzatváranie zmlúv s partnermi z ostatných členských štátov a aby toto uzatváranie zmlúv bolo menej nákladné, a to najmä prostredníctvom dosiahnutia pokroku v oblasti fakultatívneho európskeho zmluvného práva. V oznámení s názvom „Digitálna agenda pre Európu“[8] sa taktiež uvažuje o fakultatívnom nástroji v oblasti európskeho zmluvného práva, ktorým by sa prekonala fragmentárnosť zmluvného práva a posilnila dôvera spotrebiteľov v elektronický obchod.

- Existujúce ustanovenia v oblasti návrhu

Medzi systémami zmluvného práva jednotlivých členských štátov existujú značné rozdiely. Európska únia pôvodne začala regulovať oblasť zmluvného práva tak, že sa zamerala na prijímanie smerníc, ktorých cieľom bola harmonizácia minimálnych noriem v oblasti práva na ochranu spotrebiteľov. Táto harmonizácia zameraná na minimum znamenala, že členské štáty mali možnosť zachovať alebo prijať prísnejšie kogentné požiadavky, ako boli stanovené v *acquis*. To v praxi viedlo k tomu, že sa v členských štátoch prijali rozdielne riešenia, a to aj v oblastiach harmonizovaných na úrovni Únie. Nedávno prijatá smernica o právach

---

5 KOM (2001) 398, 11.7.2001.

6 KOM(2010) 348 v konečnom znení z 1.7.2010.

7 Akt o jednotnom trhu [KOM (2011) 206 v konečnom znení, s. 19, 13.4.2011) a Ročný prieskum rastu: ďalší pokrok v rámci komplexnej reakcie EÚ na krízu, príloha 1 [COM (2011) 11 – A1/2, s. 5, 12.1.2010] taktiež uvádzajú iniciatívu v oblasti európskeho zmluvného práva.

8 KOM(2010) 245 v konečnom znení z 26.8.2010, s. 13.

spotrebiteľov naproti tomu plne harmonizovala oblasť informácií, ktoré sa majú spotrebiteľom poskytovať pred uzavretím zmluvy, právo spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy uzavretej na diaľku či mimo prevádzkových priestorov, ako aj určité aspekty dodávky tovaru a prenosu rizika.

Pokiaľ ide o vzťahy medzi obchodníkmi, regulácia Únie v tejto oblasti sa zamerala na boj proti omeškaniu platieb prostredníctvom stanovenia minimálnych úrokových sadzieb. Pokiaľ ide o medzinárodnú úroveň, v prípadoch, keď si strany nezvolia iné rozhodné právo, sa automaticky uplatní Viedenský dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru (ďalej len „Viedenský dohovor o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru“). Tento dohovor upravuje určité aspekty zmlúv o kúpe tovaru, nezaoberá sa však niektorými dôležitými otázkami, ako sú dôvody neplatnosti, neprijateľné zmluvné podmienky a premlčanie. Jeho uplatniteľnosť je ďalej obmedzená aj tým, že ho nepodpísali všetky členské štáty[9], ako aj tým, že neexistuje mechanizmus, ktorý by zabezpečoval jednotný výklad tohto dohovoru.

Niektoré právne predpisy Únie sú relevantné pre vzťahy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, ako aj pre vzťahy medzi podnikateľmi. Smernica o elektronickom obchode[10] obsahuje pravidlá, ktoré upravujú platnosť zmlúv uzatváraných elektronicky a požiadavky pred uzavretím zmluvy.

V oblasti medzinárodného práva súkromného prijala Únia nástroje o voľbe práva, a to predovšetkým nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I)[11], a vo vzťahu k informačným povinnostiam pred uzavretím zmluvy prijala nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II)[12]. Prvý z týchto nástrojov stanovuje pravidlá na určenie rozhodného práva v oblasti zmluvných záväzkov a druhý v oblasti mimozmluvných záväzkov, vrátane tých, ktoré vznikli na základe vyhlásení pred uzavretím zmluvy.

Nariadenie Rím I a nariadenie Rím II sa budú uplatňovať aj naďalej a návrh na ne nebude mať dosah. Bude však potrebné stanoviť rozhodné právo pre zmluvy s cezhraničnou pôsobnosťou. Zabezpečí sa to bežným vykonávaním nariadenia Rím I. Môžu to stanoviť samotné zmluvné strany (článok 3 nariadenia Rím I) a ak tak neurobia, stanoví sa to na základe predvolených pravidiel uvedených v článku 4 nariadenia Rím I. Pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy, ak si zmluvné strany rozhodné právo nezvolili, podľa podmienok uvedených v článku 6 ods. 1 nariadenia Rím I je rozhodným právom právny poriadok krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa.

Spoločné európske kúpne právo bude druhým systémom zmluvného práva v rámci vnútroštátnych právnych predpisov každého členského štátu. Keď sa zmluvné strany dohodli, že budú používať spoločné európske kúpne právo, pravidlá v ňom stanovené budú jedinými vnútroštátnymi právnymi predpismi platnými pre záležitosti, ktoré patria do jeho rozsahu pôsobnosti. Keď záležitosti patria do rozsahu pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva, neuplatňujú sa teda žiadne iné vnútroštátne pravidlá. Dohoda o používaní spoločného

---

9 Výnimku tvorí Spojené kráľovstvo, Írsko, Portugalsko a Malta.

10 Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1 – 16.

11 Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

12 Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40.

európskeho kúpneho práva je vecou voľby medzi dvomi rôznymi systémami kúpneho práva v rámci tých istých vnútroštátnych právnych predpisov, a preto nepredstavuje predchádzajúcu voľbu rozhodného práva v zmysle noriem medzinárodného práva súkromného, a ani ju s uvedenou voľbou nemožno zamieňať.

Keďže do pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva nebude patriť každý aspekt zmluvy (napr. nezákonnosť zmlúv, zastupovanie), takéto zvyšné otázky budú naďalej upravovať existujúce pravidlá občianskeho práva predmetného členského štátu, ktoré sa na zmluvu uplatňujú.

V zmysle bežného vykonávania nariadenia Rím I však v prípade transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi existujú obmedzenia voľby práva. Ak si zmluvné strany v prípade transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi zvolia právo iného členského štátu, než je právny poriadok spotrebiteľa, podľa podmienok stanovených v článku 6 ods. 1 nariadenia Rím I takáto voľba nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú kogentné ustanovenia právneho poriadku krajiny jeho obvyklého pobytu (článok 6 ods. 2 nariadenia Rím I). Posledne uvedené ustanovenie však praktický význam nemá, ak si zmluvné strany v rámci uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov zvolili spoločné európske kúpne právo. Dôvodom toho je skutočnosť, že ustanovenia spoločného európskeho kúpneho práva zvoleného práva danej krajiny sú identické s ustanoveniami spoločného európskeho kúpneho práva krajiny spotrebiteľa. Úroveň kogentných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa v krajine spotrebiteľa preto nie je vyššia a spotrebiteľ nie je zbavený ochrany vyplývajúcej z právneho poriadku krajiny jeho obvyklého pobytu.

- Súlad s ostatnými politikami a cieľmi Únie

Tento návrh je v súlade s cieľom spočívajúcim v dosiahnutí vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, pretože obsahuje kogentné pravidlá na ochranu spotrebiteľov, od ktorých sa strany nemôžu odchýliť na úkor spotrebiteľa. Tieto kogentné ustanovenia navyše poskytujú rovnakú alebo vyššiu úroveň ochrany ako súčasné *acquis*.

Návrh je tiež v súlade s politikou Únie, ktorej cieľom je pomôcť malým a stredným podnikom, aby viac využívali príležitosti vyplývajúce z vnútorného trhu. Spoločné európske kúpne právo si možno zvoliť v zmluvách medzi obchodníkmi, v prípade ktorých je aspoň jedna zo strán malým či stredným podnikom, v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES[13] o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov, pričom zohľadňuje budúci vývoj.

Predmetný návrh je napokon v súlade s politikou Únie v oblasti medzinárodného obchodu, keďže nediskriminuje strany z tretích krajín, ktoré si taktiež môžu zvoliť, že na svoju zmluvu uplatnia spoločné európske kúpne právo, ak je jedna zo strán tejto zmluvy usadená v niektorom členskom štáte.

Tento návrh nemá vplyv na budúce iniciatívy Komisie týkajúce sa zodpovednosti za porušovanie Zmluvy o fungovaní Európskej únie, napríklad vo vzťahu k pravidlám hospodárskej súťaže.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

[13] Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

- Konzultácie so zainteresovanými stranami

Uverejnením zelenej knihy Komisia začala širokú verejnú konzultáciu, ktorá sa skončila 31. januára 2011. Komisia v reakcii na túto zelenú knihu dostala 320 odpovedí od všetkých kategórií zainteresovaných strán z celej Únie. Veľa respondentov ocenilo možnosť 1 (uverejnenie výsledkov práce skupiny odborníkov) a možnosť 2 (súbor nástrojov pre legislatívny orgán Únie). Možnosť 4 (fakultatívny nástroj európskeho zmluvného práva) si získal podporu, a to či už ako samostatné opatrenie, resp. v kombinácii s uvedeným súborom nástrojov: túto možnosť podporilo viacero členských štátov a ostatných zainteresovaných strán pod podmienkou, že v rámci tejto možnosti budú naplnené určité predpoklady, ako napr. vysoká úroveň ochrany spotrebiteľov, resp. že ustanovenia budú jednoduché a ľahko použiteľné. Zainteresované strany v rámci svojich odpovedí na zelenú knihu vyslovili predovšetkým obavy v súvislosti s nejasnosťami, pokiaľ ide o hmotnoprávny obsah prípadného nástroja o európskom zmluvnom práve. Komisia na tieto obavy reagovala tak, že zainteresovaným stranám umožnila, aby sa vyjadrili ku štúdii uskutočniteľnosti, ktorú vypracovala skupina odborníkov pre spoločný referenčný rámec v oblasti európskeho zmluvného práva.

V odpovediach predložených v reakcii na zelenú knihu zainteresované strany takisto vyjadrili aj svoje preferencie, pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť nástroja. Návrh sa preto zameral na zmluvy o predaji tovaru.

Komisia rozhodnutím z 26. apríla 2010[14] vytvorila skupinu odborníkov pre spoločný referenčný rámec v oblasti európskeho zmluvného práva. Táto skupina bola poverená, aby vypracovala štúdiu uskutočniteľnosti o prípadnom budúcom nástroji v oblasti európskeho zmluvného práva, ktorá bude venovaná najdôležitejším aspektom vyplývajúcim z praxe v oblasti cezhraničných transakcií.

V septembri 2010 bola vytvorená skupina pozostávajúca z hlavných zainteresovaných strán (združenia podnikateľov a spotrebiteľov, zástupcovia bankového sektora a poisťovníctva a zástupcovia právnych povolaní – právnikov a notárov), pričom jej úlohou bolo poskytnúť skupine odborníkov praktické informácie o jednoduchosti pravidiel vytváraných na účely štúdie uskutočniteľnosti z hľadiska ich užívateľov. Štúdia uskutočniteľnosti bola uverejnená 3. mája 2011 a neformálne konzultácie trvali do 1. júla 2011.

- Hodnotenie vplyvu

V rámci hodnotenia vplyvu sa analyzovalo sedem možných politík uvedených v zelenej knihe a správa o hodnotení vplyvu obsahuje úplný opis týchto možností, ako aj ich analýzu.

Medzi tieto možnosti patrili: základný scenár (žiadna zmena politiky), ďalej možnosť vypracovania súboru nástrojov pre legislatívny orgán, možnosť vypracovania odporúčania týkajúceho sa spoločného európskeho kúpneho práva, možnosť vypracovania nariadenia o fakultatívnom spoločnom európskom kúpnom práve, možnosť vypracovania smernice zameranej na úplnú harmonizáciu či harmonizáciu minimálnych pravidiel s tým, že spoločné európske kúpne právo by malo kogentný charakter, ako aj možnosť vypracovania nariadenia o zriadení európskeho zmluvného práva a nariadenia o európskom občianskom zákonníku.

---

[14] Ú. v. EÚ L 105, 27.4.2010, s. 109.

Na základe porovnávacej analýzy zameranej na účinky uvedených možností sa v správe o hodnotení vplyvu dospelo k záveru, že ciele politiky by boli splnené fakultatívnym jednotným systémom zmluvného práva, smernicou zameranou na úplnú harmonizáciu a nariadením o zriadení kogentného jednotného systému zmluvného práva. Aj keď posledné dve uvedené možnosti by viedli k značnému zníženiu transakčných nákladov pre obchodníkov a k zjednodušeniu právneho prostredia pre obchodujúcich v prípade, že by sa chceli zapojiť do cezhraničného obchodu, tieto možnosti by taktiež viedli k značnému zaťaženiu obchodníkov, pretože prispôsobiť sa novému legislatívnemu rámcu by sa museli aj tí, ktorí obchodujú len na vnútroštátnej úrovni. Náklady spojené s potrebou oboznámiť sa s takýmto novým kogentným predpisom by boli obzvlášť vysoké v porovnaní s prípadom, že by sa prijal fakultatívny jednotný systém zmluvného práva, pretože takýto kogentný predpis by znamenal náklady pre všetkých obchodníkov. Fakultatívny jednotný systém zmluvného práva by však na druhej strane viedol len k vzniku jednorazových nákladov pre tých obchodníkov, ktorí by ho chceli použiť na svoje cezhraničné obchodovanie. Z tohto dôvodu sa dospelo k záveru, že vytvorenie fakultatívneho jednotného systému zmluvného práva by bolo z hľadiska proporcionality najvhodnejším opatrením, pretože by viedlo k zníženiu transakčných nákladov pre obchodníkov vyvážajúcich do viacerých členských štátov, pričom by pre spotrebiteľov znamenal lepší výber tovaru a nižšie ceny. Súčasne by sa ním zvýšila aj úroveň ochrany spotrebiteľov v prípadoch cezhraničných nákupov a tieto by získali na dôveryhodnosti, pretože spotrebitelia by mali v rámci celej Únii rovnaký súbor práv.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

- Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Návrhom sa ustanovuje spoločné európske kúpne právo. Harmonizácia vnútroštátnych systémov zmluvného práva členských štátov sa neuskutočňuje prostredníctvom zmien a doplnení existujúcich vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zmluvného práva, ale tak, že sa v právnom poriadku každého členského štátu vytvára druhý systém zmluvného práva pre zmluvy, ktoré patria do rozsahu jeho pôsobnosti. Uvedený druhý systém je v celej Európskej únii identický a bude existovať popri už existujúcich pravidlách vnútroštátneho zmluvného práva. Toto spoločné európske kúpne právo sa bude uplatňovať na cezhraničné zmluvy na základe dobrovoľnosti, a to na základe výslovnej dohody strán.

- Právny základ

Právnym základom návrhu je článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

Návrh stanovuje jednotný súbor plne harmonizovaných pravidiel zmluvného práva vrátane pravidiel na ochranu spotrebiteľa, a to vo forme spoločného európskeho kúpneho práva, ktorý treba považovať za druhý systém zmluvného práva v rámci vnútroštátnych právnych predpisov každého členského štátu, ktorý majú zmluvné strany k dispozícii na účely cezhraničných transakcií v prípade, že sa tak platne dohodnú. Táto dohoda nebude predstavovať voľbu rozhodného práva v zmysle noriem medzinárodného práva súkromného, a ani sa nemá mylne považovať za takúto voľbu. V skutočnosti bude táto voľba voľbou urobenou v rámci vnútroštátneho právneho poriadku, ktorý bude rozhodný v zmysle noriem medzinárodného práva súkromného.

Cieľom tohto riešenia je vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu. Mali by sa ním odstrániť prekážky brániace výkonu základných práv vyplývajúce z rozdielov medzi vnútroštátnymi

právnymi poriadkami, a to najmä prekážky v dôsledku dodatočných transakčných nákladov a pociťovanej právnej komplexnosti, ktoré postihujú obchodníkov pri cezhraničných transakciách, ako aj neistota, ktorú majú spotrebitelia v súvislosti so svojimi právami pri nákupoch z iného členského štátu EÚ – čiže prvky, ktoré majú priamy účinok na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu a ktoré pôsobia obmedzujúco na hospodársku súťaž.

V súlade s článkom 114 ods. 3 ZFEÚ by spoločné európske kúpne právo malo zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, a to prostredníctvom vlastného súboru kogentných pravidiel, ktorými sa zachová alebo zvýši úroveň ochrany, ktorú spotrebiteľom poskytujú platné právne predpisy EÚ na ochranu spotrebiteľov.

- Zásada subsidiarity

Návrh je v súlade so zásadou subsidiarity, ako je stanovené v článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ).

Cieľ návrhu – prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu tým, že sa sprístupní jednotný súbor pravidiel zmluvného práva, ktorý sa bude uplatňovať na základe dobrovoľnosti – má jasný cezhraničný rozmer a členské štáty ho nemôžu uspokojivo dosiahnuť v rámci vlastných vnútroštátnych systémov.

Dokým budú rozdiely medzi vnútroštátnymi systémami zmluvného práva viesť k značným dodatočným transakčným nákladom pri cezhraničných transakciách, nebude možné úplne splniť cieľ dotvorenia vnútorného trhu prostredníctvom uľahčenia rozšírenia cezhraničného obchodu pre obchodníkov a cezhraničných nákupov pre spotrebiteľov.

Členské štáty by prijímaním nekoordinovaných opatrení na vnútroštátnej úrovni neboli schopné odstrániť dodatočné transakčné náklady a právnu komplexnosť, ktoré postihujú obchodníkov pri cezhraničných transakciách, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi vnútroštátnymi systémami zmluvného práva a ktoré postihujú obchodníkov pri cezhraničnom obchode v rámci EÚ. Spotrebitelia by naďalej mali obmedzený výber a prístup k produktom z iných členských štátov. Okrem toho by im chýbala dôvera, ktorá vyplýva z poznania svojich práv.

Cieľ tohto návrhu sa preto dá lepšie dosiahnuť opatrením prijatým na úrovni Únie v súlade so zásadou subsidiarity. Európska únia má najlepšie postavenie na to, aby riešila problémy fragmentárnosti právneho rámca prijatím opatrenia v oblasti zmluvného práva na účely aproximácie pravidiel upravujúcich cezhraničné transakcie. Pravdepodobným dôsledkom trhového vývoja a toho, že pod jeho vplyvom budú členské štáty nezávisle prijímať opatrenia napríklad v rámci regulácie rozvíjajúceho sa trhu s digitálnym obsahom, môže byť, že budú narastať rozdiely v regulačnom rámci spôsobujúce zvýšenie transakčných nákladov, ako aj prípadné medzery v ochrane spotrebiteľov.

- Zásada proporcionality

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality, ako je stanovené v článku 5 ZEÚ.

Pôsobnosť návrhu sa obmedzuje len na tie aspekty, ktoré spôsobujú pri cezhraničných transakciách skutočné problémy a nezaoberá sa aspektmi, ktoré možno optimálne riešiť prostredníctvom vnútroštátnych právnych predpisov. Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť, tento

nástroj obsahuje ustanovenia upravujúce práva a povinnosti strán počas celého priebehu zmluvy, avšak vôbec sa netýka napríklad otázok zastupovania, v prípade ktorých existuje omnoho menšia pravdepodobnosť sporov. Pokiaľ ide o územnú pôsobnosť, predmetný návrh upravuje cezhraničné situácie, v prípade ktorých vznikajú problémy súvisiace s dodatočnými transakčnými nákladmi a právnou komplexnosťou. Napokon treba uviesť, že osobná pôsobnosť návrhu je obmedzená len na transakcie, v prípade ktorých sa prevažne vyskytujú problémy súvisiace s vnútorným trhom, t. j. na vzťahy medzi podnikateľmi, kde je aspoň jedna zo strán malým či stredným podnikom, a na vzťahy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi. Návrh sa nevzťahuje na zmluvy medzi súkromnými osobami a zmluvy medzi obchodníkmi, z ktorých ani jedna zo strán nie je malým či stredným podnikom, a to preto, že neexistuje preukázateľná potreba opatrenia zameraného na tieto druhy cezhraničných zmlúv. Nariadenie poskytuje členským štátom možnosť rozhodnúť sa, či umožnia stranám používať spoločné európske kúpne právo aj na výlučne vnútroštátnej úrovni, ako aj v prípade zmlúv uzatvorených medzi obchodníkmi, z ktorých ani jeden nie je malým ani stredným podnikom.

V porovnaní s ostatnými analyzovanými možnými riešeniami je návrh proporcionálnym opatrením, pretože spoločné európske kúpne právo má fakultatívny a dobrovoľný charakter. To znamená, že uplatnenie tohto kúpneho práva je závislé od dohody zmluvných strán, keď tieto strany spoločne dospejú k záveru, že je to pre určitú cezhraničnú transakciu užitočné. Skutočnosť, že spoločné európske kúpne právo predstavuje fakultatívny súbor pravidiel uplatňovaný iba v cezhraničných prípadoch, znamená aj to, že môže viesť k zmenšeniu prekážok cezhraničného obchodu bez toho, aby zasahovalo do hlboko zakorenených vnútroštátnych právnych systémov a tradícií. Spoločné európske kúpne právo bude fakultatívnym systémom, ktorý bude dopĺňať už existujúce pravidlá zmluvného práva, a nie nahrádzať ich. Toto legislatívne opatrenie sa obmedzí len na to, čo je nevyhnutné na vytvorenie ďalších príležitostí pre obchodníkov a spotrebiteľov na jednotnom trhu.

- Výber nástrojov

Na účely tejto iniciatívy sa ako nástroj zvolilo nariadenie o vytvorení fakultatívneho spoločného európskeho kúpneho práva.

Nezáväzným nástrojom, ako by bol napríklad súbor nástrojov pre legislatívny orgán EÚ či odporúčanie určené členským štátom, by sa nedosiahol cieľ dosiahnuť zlepšenia v rámci vytvárania a fungovania vnútorného trhu. Smernicou či nariadením, ktorým by sa vnútroštátne právne predpisy nahradili povinným európskym zmluvným právom, by sa zašlo priďaleko – tieto nástroje by totiž znamenali, že aj vnútroštátni obchodníci, ktorí sa nechcú zapojiť do cezhraničného obchodu, by museli znášať s nimi súvisiace náklady, pričom tieto náklady by v ich prípade neboli vyvážené úsporami, pretože tieto úspory prichádzajú do úvahy len v prípade, že sa obchodník zapojí do cezhraničného obchodu. Smernica, ktorou by sa stanovili spoločné minimálne normy fakultatívneho európskeho práva, by nebola vhodným opatrením, pretože by neviedla k takému stupňu právnej istoty a potrebnej miere jednotnosti, aby to viedlo k zníženiu transakčných nákladov.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Komisia po prijatí návrhu vytvorí databázu, ktorá bude slúžiť na výmenu informácií o konečných rozhodnutiach týkajúcich sa spoločného európskeho kúpneho práva alebo akéhokoľvek iného ustanovenia tohto nariadenia, ako aj o príslušných rozhodnutiach Súdneho dvora Európskej únie. Náklady na túto databázu pravdepodobne porastú spolu s počtom

takýchto konečných rozhodnutí. Komisia zároveň pripraví odborné školenia pre príslušníkov právnych povolaní, ktoré budú zamerané na používanie spoločného európskeho kúpneho práva[15]. Tieto náklady sa časom, keď sa zvýši povedomie o tom, ako funguje spoločné európske kúpne právo, pravdepodobne znížia.

5. ĎALŠIE INFORMÁCIE

- Zjednodušenie

Výhodou fakultatívneho druhého systému zmluvného práva je, že bez toho, aby sa ním nahrádzali vnútroštátne systémy zmluvného práva členských štátov, dáva stranám možnosť použiť jednotný súbor pravidiel zmluvného práva v rámci celej EÚ. Takýto samostatný, jednotný súbor pravidiel, má potenciál stranám ponúknuť riešenie najčastejších problémov, ktoré môžu v cezhraničných situáciách vzniknúť v súvislosti so zmluvným právom. Táto možnosť by mala viesť k tomu, že obchodníci už nebudú musieť pátrať po rôznych vnútroštátnych právnych predpisoch. Aby sa zabezpečilo, že spotrebitelia budú rozumieť tomu, aké práva majú podľa spoločného európskeho kúpneho práva, malo by sa im predkladať „štandardné informačné oznámenie“, prostredníctvom ktorého by mali byť informovaní o svojich právach.

Tento návrh má okrem toho potenciál zabezpečiť budúci súlad právnych predpisov EÚ v ostatných oblastiach politiky, v ktorých bude relevantné zmluvné právo.

- Ustanovenie o preskúmaní

Návrh obsahuje ustanovenie o preskúmaní uplatňovania spoločného európskeho kúpneho práva alebo akéhokoľvek iného ustanovenia tohto nariadenia, a to päť rokov odo dňa začatia uplatňovania, a to predovšetkým pri zohľadnení takých aspektov, ako je napr. potreba ďalšieho rozšírenia pôsobnosti v súvislosti so zmluvami medzi podnikateľmi, vývoj na trhu s digitálnym obsahom a technologický rozvoj v tejto oblasti a ďalší vývoj *acquis* Únie. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu, ktorú budú v prípade potreby sprevádzať návrhy na zmenu a doplnenie predmetného nariadenia.

- Európsky hospodársky priestor

Navrhované nariadenie sa týka záležitostí Európskeho hospodárskeho priestoru, a preto by sa jeho pôsobnosť mala rozšíriť aj na EHP.

- Vysvetlenie návrhu

Návrh pozostáva z troch hlavných častí: nariadenie, príloha I k nariadeniu obsahujúca pravidlá zmluvného práva (spoločného európskeho kúpneho práva) a príloha II obsahujúca štandardné informačné oznámenie.

<u>A. Nariadenie</u>

---

[15] Oznámenie Komisie o posilňovaní dôveryhodnosti celoeurópskeho systému spravodlivosti: nový rozmer Európskej odbornej justičnej prípravy, KOM (2011) 551v konečnom znení z 13.9.2011.

V článku 1 sa stanovujú ciele nariadenia a jeho predmet úpravy.

Článok 2 obsahuje vymedzenie pojmov, s ktorými sa pracuje v nariadení. Niektoré z týchto pojmov už tvoria obsah príslušného *acquis* a niektoré sa vymedzujú po prvýkrát.

V článku 3 sa ozrejmuje fakultatívny charakter pravidiel zmluvného práva v prípade cezhraničných zmlúv o kúpe tovaru, dodaní digitálneho obsahu a poskytovania súvisiacich služieb.

V článku 4 sa stanovuje územná pôsobnosť nariadenia, ktorá sa obmedzuje len na cezhraničné zmluvy.

V článku 5 sa stanovuje vecná pôsobnosť zmlúv o kúpe tovaru a o dodávke digitálneho obsahu a s tým súvisiacich služieb, ako je napríklad inštalácia a oprava.

V článku 6 sa z rozsahu pôsobnosti vylučujú zmluvy so zmiešaným účelom a predaj na splátky.

V článku 7 sa opisuje osobná pôsobnosť, ktorá sa vzťahuje na zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi a na tie zmluvy medzi podnikateľmi, v prípade ktorých je aspoň jedna zo strán malým či stredným podnikom.

V článku 8 sa ozrejmuje, že na voľbu spoločného európskeho kúpneho práva je nevyhnutné, aby strany uzavreli dohodu o takejto voľbe. V prípadoch zmlúv medzi podnikateľom a spotrebiteľom je voľba spoločného európskeho kúpneho práva platná len vtedy, ak spotrebiteľ súhlas s použitím tohto práva vyjadril prostredníctvom samostatného výslovného vyhlásenia, oddeleného od vyhlásenia, ktorým sa prejavil súhlas s uzavretím zmluvy.

Článok 9 obsahuje viaceré požiadavky v súvislosti s poskytovaním informácií o spoločnom európskom kúpnom práve v zmluvách medzi obchodníkom a spotrebiteľom. Spotrebiteľovi by predovšetkým malo byť poskytnuté informačné oznámenie uvedené v prílohe II.

V článku 10 sa členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby existovali sankcie uplatniteľné voči obchodníkom v prípade porušenia povinností vyplývajúcich z osobitných požiadaviek stanovených v článkoch 8 a 9.

V článku 11 sa ozrejmuje, že dôsledkom platnej voľby spoločného európskeho kúpneho práva je, že je to jediné rozhodné právo pre všetky záležitosti upravené v jeho pravidlách, a že vzhľadom na túto skutočnosť sa na záležitosti patriace do jeho pôsobnosti neuplatňujú iné vnútroštátne pravidlá. Voľba spoločného európskeho kúpneho práva pôsobí retroaktívne, aby bolo zahrnuté dodržanie informačných povinností pred uzavretím zmluvy, ako aj prostriedky nápravy pre prípad porušenia týchto požiadaviek.

V článku 12 sa ozrejmuje, že týmto nariadením nie sú dotknuté informačné požiadavky vyplývajúce zo smernice 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu[16].

Článok 13 predstavuje pre členské štáty možnosť prijať právne predpisy, na základe ktorých budú zmluvné strany môcť používať spoločné európske kúpne právo aj na výlučne

---

[16] Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36.

vnútroštátnej úrovni a v prípade zmlúv uzatvorených medzi obchodníkmi, z ktorých ani jeden nie je malým ani stredným podnikom.

V článku 14 sa členským štátom ukladá povinnosť oznamovať konečné rozhodnutia ich súdov, ktorými sa vykladajú ustanovenia spoločného európskeho kúpneho práva alebo akékoľvek iné ustanovenie tohto nariadenia. Komisia vytvorí databázu takýchto rozhodnutí.

Článok 15 obsahuje ustanovenie o preskúmaní.

V článku 16 sa stanovuje, že toto nariadenie nadobúda účinnosť 20 dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

B. Príloha I

Príloha I obsahuje znenie spoločného európskeho kúpneho práva.

V časti I („Úvodné ustanovenia") sa stanovujú všeobecné zásady, ktorými sa všetky strany musia vo svojom konaní riadiť, ako sú napr. zásady dobromyseľnosti a čestnosti. Zásada zmluvnej slobody je pre strany zárukou, že pokiaľ nie sú predmetné pravidlá spoločného európskeho kúpneho práva výslovne označené za kogentné (ako napr. pravidlá na ochranu spotrebiteľa), môžu sa od nich odchýliť.

Časť II („Uzavretie záväznej zmluvy") obsahuje ustanovenia o tom, že strany majú pred uzavretím zmluvy právo na poskytnutie zásadných informácií, ako aj pravidlá uzatvárania zmlúv medzi stranami. Obsahom tejto časti sú aj osobitné ustanovenia, ktorými sa spotrebiteľom udeľuje právo na odstúpenie od zmlúv uzavretých na diaľku či mimo prevádzkových priestorov. Obsahuje aj ustanovenia o označení zmluvy za neplatnú v dôsledku omylu, ľsti, vyhrážok alebo zneužitia situácie.

Časť III („Posudzovanie obsahu zmluvy") obsahuje všeobecné ustanovenia o tom, ako sa majú vykladať zmluvné podmienky v prípade pochybností. Obsahuje aj pravidlá o obsahu a účinkoch zmlúv, ako aj pravidlá o tom, ktoré zmluvné podmienky možno považovať za neprijateľné a preto za neplatné.

Časť IV („Záväzky a prostriedky nápravy strán kúpnej zmluvy") sa podrobnejšie venuje osobitným pravidlám pre kúpne zmluvy a zmluvy o dodaní digitálneho obsahu, ktoré obsahujú záväzky kupujúceho a predávajúceho. Táto časť taktiež obsahuje pravidlá o prostriedkoch nápravy pre prípad neplnenia kupujúcich a predávajúcich.

Časť V („Záväzky a prostriedky nápravy strán zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb") sa týka prípadov, keď predávajúci v úzkej nadväznosti na kúpnu zmluvu o predaji tovaru alebo o dodaní digitálneho obsahu poskytuje určité služby, ako napr. inštaláciu, opravu alebo údržbu. V tejto časti sú ozrejmené pravidlá platné v takýchto situáciách, a to najmä práva a povinnosti strán v prípade takýchto zmlúv.

Časť VI („Náhrada škody a úroky") obsahuje doplnkové spoločné pravidlá o náhrade škody a úrokoch z omeškania.

V časti VII („Vrátenie plnení") sa ozrejmujú pravidlá o vrátení plnení v prípade, keď je zmluva označená za neplatnú alebo ukončená.

Časť VIII („Premlčanie") upravuje účinky plynutia času na výkon práv zo zmluvy.

Dodatok 1 obsahuje vzorové pokyny na odstúpenie od zmluvy, ktoré musí obchodník poskytnúť spotrebiteľovi predtým, ako sa uzavrie zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov. Dodatok 2 stanovuje vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy.

C. Príloha II

Príloha II obsahuje štandardné informačné oznámenie o spoločnom európskom kúpnom práve, ktoré musí obchodník poskytnúť spotrebiteľovi pred uzavretím dohody o používaní spoločného európskeho kúpneho práva.

2011/0284 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o spoločnom európskom kúpnom práve

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE ,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[17],

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov[18],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Stále existujú značné prekážky cezhraničnej hospodárskej činnosti, ktoré bránia tomu, aby sa naplno využil plný potenciál vnútorného trhu na dosiahnutie rastu a tvorby pracovných miest. V súčasnosti realizuje medzištátne vývozy tovaru vnútri Únie len desatina obchodníkov v Únii, pričom väčšina z nich vyváža len do malého počtu členských štátov. Spomedzi prekážok cezhraničného obchodu, kam patria aj daňové predpisy, administratívne požiadavky, ťažkosti spojené s dodávkou, jazykom a kultúrou, obchodníci považujú ťažkosti spojené s vyhľadaním ustanovení zahraničného zmluvného práva za jednu z najvýznamnejších prekážok v rámci transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, ako aj v rámci transakcií medzi podnikateľmi. Znevýhodnení sú aj spotrebitelia v dôsledku obmedzeného prístupu k tovaru. Rôzne vnútroštátne systémy zmluvného práva preto bránia výkonu základných slobôd, kam patrí aj sloboda poskytovania tovaru a služieb, a predstavujú prekážku fungovaniu a pokračujúcemu vytváraniu vnútorného trhu. Okrem toho môžu mať obmedzujúci účinok aj na hospodársku súťaž, a to najmä na trhoch menších členských štátov.

(2) Zmluvy sú nevyhnutným právnym nástrojom pre všetky hospodárske transakcie. Skutočnosť, že obchodníci musia určiť rozhodné právo alebo sa na ňom rokovaním dohodnúť, vyhľadávať ustanovenia zahraničného rozhodného práva, čo je často spojené s potrebou vyhotovenia prekladov, zabezpečiť si právne poradenstvo na účely

---

17 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].
18 Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

oboznámenia sa s požiadavkami týchto predpisov a prispôsobovať svoje zmluvy rôznym vnútroštátnym právnym poriadkom, ktoré môžu byť uplatniteľné v rámci cezhraničných transakcií, však spôsobuje, že cezhraničný obchod je v porovnaní s vnútroštátnym obchodom zložitejší a nákladnejší. Prekážky súvisiace so zmluvným právom významne prispievajú k tomu, že značné množstvo na vývoz orientovaných obchodníkov je odradených od cezhraničného obchodu alebo od rozšírenia činnosti do viacerých členských štátov. Obzvlášť silný odrádzajúci účinok majú na malé a stredné podniky, pre ktoré sú náklady na vstup na viaceré zahraničné trhy často mimoriadne vysoké v porovnaní s ich obratom. Dôsledkom toho je, že obchodníci nedosahujú úspory na nákladoch, ktoré by mohli dosiahnuť, keby bolo možné poskytovať tovar a služby na základe jednotného zmluvného práva, ktoré by sa vzťahovalo na všetky ich cezhraničné transakcie, resp., pokiaľ ide o on-line prostredie, na základe jednej webovej stránky.

(3) Transakčné náklady súvisiace so zmluvným právom, v prípade ktorých bola preukázaná ich značná výška, a právne prekážky, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi vnútroštátnymi kogentnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, majú priamy účinok na fungovanie vnútorného trhu, pokiaľ ide o transakcie medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi. V zmysle článku 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky [ďalej len „nariadenie (ES) č. 593/2008“][19] platí, že vždy, keď obchodník zameria svoju činnosť na spotrebiteľov v inom členskom štáte, uplatnia sa tie ustanovenia na ochranu spotrebiteľa platné v členskom štáte obvyklého pobytu spotrebiteľa, ktoré poskytujú vyššiu úroveň ochrany a od ktorých sa podľa tohto práva nemožno odchýliť dohodou, a to aj v prípade, že si strany zvolili za rozhodné iné právo. Z tohto dôvodu musia obchodníci vopred zisťovať, či právny poriadok spotrebiteľa poskytuje vyššiu úroveň ochrany, a zabezpečiť súlad s požiadavkami tohto práva. Okrem toho, v prípade elektronického obchodu vznikajú ďalšie náklady v súvislosti s úpravami webovej stránky, ktoré sú potrebné na zohľadnenie kogentných požiadaviek uplatniteľných zahraničných predpisov v oblasti spotrebiteľského zmluvného práva. Existujúca harmonizácia spotrebiteľského práva na úrovni Únie viedla v niektorých oblastiach k určitej aproximácii. Aj naďalej však existujú značné rozdiely medzi právnymi úpravami jednotlivých členských štátov; harmonizácia zameraná na minimum totiž členským štátom poskytuje široké spektrum možností, pokiaľ ide o dosiahnutie súladu s požiadavkami právnych predpisov Únie, pričom dochádza k rozdielom v rámci nastavenia úrovne ochrany spotrebiteľa.

(4) Prekážky súvisiace so zmluvným právom, ktoré obchodníkom bránia v plnom využití potenciálu vnútorného trhu, majú škodlivé účinky aj na spotrebiteľov. Výsledkom menšieho objemu cezhraničného obchodu je menší dovoz a menšia hospodárska súťaž. Spotrebitelia môžu byť znevýhodnení obmedzeným výberom tovaru, ktorý je navyše drahší, a to jednak preto, lebo majú menšiu priamu ponuku tovaru a služieb od zahraničných obchodníkov, ako aj pre nepriame znevýhodnenie vyplývajúce z toho, že cezhraničné obchodovanie medzi podnikateľmi na veľkoobchodnej úrovni je obmedzené. Ak keď by cezhraničný nákup mohol priniesť výrazné ekonomické výhody spočívajúce vo väčšom počte a vyššej kvalite ponúk, veľa spotrebiteľov sa mu taktiež vyhýba, a to pre nejasnosti, pokiaľ ide o ich práva. Medzi hlavné obavy, ktoré majú spotrebitelia, patria obavy súvisiace so zmluvným právom – spotrebitelia sa

[19] Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

napríklad obávajú, či budú mať dostatočnú ochranu v prípade kúpy chybného tovaru. V dôsledku toho veľký počet spotrebiteľov uprednostňuje nakupovanie vo vlastnej krajine, a to aj v prípade, keď to znamená menší výber alebo vyššie ceny.

(5) Okrem toho dochádza k tomu, že spotrebiteľom, ktorí chcú využiť rozdiely v cenách v jednotlivých členských štátoch tým, že tovar alebo služby zakúpia v inom členskom štáte, sa v tom často bráni, pretože obchodníci odmietajú tento tovar alebo služby predať. Aj keď elektronický obchod priniesol značné uľahčenia, pokiaľ ide o vyhľadávanie ponúk, ako aj porovnávanie cien a iných zmluvných podmienok bez ohľadu na to, kde je obchodník usadený, obchodníci, ktorí sa vyhýbajú cezhraničným transakciám, veľmi často odmietajú objednávky spotrebiteľov zo zahraničia.

(6) Rozdiely medzi vnútroštátnymi systémami zmluvného práva preto predstavujú prekážky, ktoré spotrebiteľom aj obchodníkom bránia vo využití výhod vnútorného trhu. Tieto prekážky súvisiace so zmluvným právom by bolo možné vo veľkej miere eliminovať, ak by zmluvy mohli byť založené na jednotnom súbore pravidiel zmluvného práva uplatňovaného bez ohľadu na to, kde sú zmluvné strany usadené. Takýto jednotný súbor pravidiel zmluvného práva by mal pokrývať celý životný cyklus zmluvy, a teda zahŕňať oblasti, ktoré sú pri uzatváraní zmlúv najdôležitejšie. Zároveň by mal obsahovať plne harmonizované ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

(7) V dôsledku rozdielov medzi vnútroštátnymi systémami zmluvného práva a ich účinkov na cezhraničný obchod tiež dochádza k obmedzovaniu hospodárskej súťaže. Nízka úroveň cezhraničného obchodu znamená menšiu hospodársku súťaž, a tak aj menšiu motiváciu pre obchodníkov inovovať a zlepšovať kvalitu svojich výrobkov alebo znižovať ceny. Predovšetkým v prípade malých členských štátov, ktoré sa vyznačujú len obmedzeným počtom domácich konkurentov, môže rozhodnutie zahraničných obchodníkov nevstúpiť pre nákladnosť a komplexnosť na ich trhy viesť k obmedzeniu hospodárskej súťaže, a to pri citeľných dôsledkoch, pokiaľ ide o výber, ako aj cenovú úroveň dostupných výrobkov. Prekážky cezhraničného obchodu môžu tiež ohrozovať hospodársku súťaž medzi malými a strednými podnikmi a väčšími spoločnosťami. V prípade malých a stredných podnikov môže vzhľadom na značný vplyv transakčných nákladov v pomere k obratu omnoho častejšie, ako v prípade väčšieho súťažiteľa, dôjsť k tomu, že tieto podniky upustia od vstupu na zahraničný trh.

(8) Na prekonanie týchto prekážok súvisiacich so zmluvným právom by strany mali mať možnosť dohodnúť sa, že ich zmluva sa bude riadiť jednotným súborom pravidiel zmluvného práva, ktoré má vo všetkých členských štátoch ten istý význam a vykladá sa rovnakým spôsobom – spoločným európskym kúpnym právom. Toto spoločné európske kúpne právo by malo predstavovať ďalšiu možnosť, ktorá zvyšuje možnosti výberu a ktorú majú strany slobodne k dispozícii vždy, keď sa spoločne domnievajú, že to môže byť užitočné v záujme uľahčenia cezhraničného obchodu a zníženia transakčných nákladov a alternatívnych nákladov, ako aj ďalších prekážok cezhraničného obchodu, ktoré súvisia so zmluvným právom. Toto spoločné právo by sa malo stať základom zmluvných vzťahov len v tom prípade, že sa na jeho použití strany spoločne dohodnú.

(9) Nariadením sa ustanovuje spoločné európske kúpne právo. Harmonizácia systémov zmluvného práva členských štátov sa neuskutočňuje prostredníctvom zmien

a doplnení existujúcich vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zmluvného práva, ale tak, že sa v právnom poriadku každého členského štátu vytvára druhý systém zmluvného práva pre zmluvy, ktoré patria do rozsahu jeho pôsobnosti. Tento druhý systém by mal byť rovnaký v celej Únii a mal by existovať popri už existujúcich vnútroštátnych ustanoveniach zmluvného práva. Toto spoločné európske kúpne právo by sa malo uplatňovať na cezhraničné zmluvy na základe dobrovoľnosti, a to na základe výslovnej dohody strán.

(10) Dohoda o použití spoločného európskeho kúpneho práva by mala byť možnosťou zvoliteľnou v rámci príslušného vnútroštátneho právneho poriadku rozhodného podľa nariadenia (ES) č. 593/2008 alebo, pokiaľ ide o informačné povinnosti pred uzavretím zmluvy, podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (ďalej len „nariadenie (ES) č. 864/2007“)[20] alebo podľa akejkoľvek inej príslušnej kolíznej normy. Dohoda o použití spoločného európskeho kúpneho práva by preto nemala predstavovať ani sa mylne považovať za voľbu rozhodného práva v zmysle kolíznych noriem a tieto normy by uvedenou dohodou nemali byť dotknuté. Týmto nariadením preto nebudú dotknuté žiadne existujúce kolízne normy.

(11) Spoločné európske kúpne právo by malo obsahovať úplný súbor plne harmonizovaných kogentných pravidiel na ochranu spotrebiteľa. V súlade s článkom 114 ods. 3 zmluvy by tieto pravidlá mali zaručiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa v záujme posilnenia dôveryhodnosti spoločného európskeho kúpneho práva a motivovať tak spotrebiteľov k tomu, aby vstupovali do cezhraničných zmluvných vzťahov na tomto základe. Týmito pravidlami by sa mala zachovať alebo zlepšiť úroveň ochrany, ktorú spotrebitelia majú podľa príslušných právnych predpisov Únie.

(12) Keďže spoločné európske kúpne právo obsahuje úplný súbor plne harmonizovaných kogentných pravidiel na ochranu spotrebiteľa, v prípade, že sa strany rozhodnú použiť spoločné európske kúpne právo, nebudú v tejto oblasti medzi právnymi predpismi členských štátov žiadne rozdiely. V dôsledku toho článok 6 ods. 2 nariadenia (ES) č. 593/2008, ktorý vychádza z predpokladu existencie rôznej úrovne ochrany spotrebiteľa v členských štátoch, nemôže mať v prípade otázok upravených spoločným európskym kúpnym právom žiaden praktický význam.

(13) Spoločné európske kúpne právo by malo byť k dispozícii na účely cezhraničných zmlúv, pretože práve v tomto kontexte vedú rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi poriadkami ku komplexnosti a k ďalším nákladom, pričom strany odrádzajú od vstupovania do zmluvných vzťahov. Pokiaľ ide o zmluvy medzi podnikateľmi, cezhraničný charakter zmluvy by sa mal posudzovať na základe obvyklého pobytu strán. Pokiaľ ide o zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, požiadavka cezhraničného charakteru by mala byť splnená, ak sa buď všeobecná adresa uvedená spotrebiteľom, dodacia adresa tovaru, alebo fakturačná adresa uvedená spotrebiteľom nachádza v členskom štáte, ale mimo štátu, v ktorom má obchodník obvyklý pobyt.

(14) Použitie spoločného európskeho kúpneho práva by sa nemalo obmedziť len na prípady, keď ide o cezhraničný obchod medzi stranami z rôznych členských štátov, ale malo by byť k dispozícii aj na účely uľahčenia obchodu medzi stranami

[20] Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40.

z členských štátov a z tretích krajín. V prípadoch, keď ide o spotrebiteľov z tretích krajín, by sa na dohodu o použití spoločného európskeho kúpneho práva, ktorá pre spotrebiteľov znamená voľbu cudzieho práva, mali vzťahovať príslušné kolízne normy.

(15) Používanie jednej rovnakej zmluvy pre všetky transakcie môže byť užitočné aj pre obchodníkovi, ktorí sa venujú čisto domácim, ako aj cezhraničným transakciám. Členské štáty by preto mali mať možnosť rozhodnúť, či umožnia stranám používať spoločné európske kúpne právo aj na výlučne vnútroštátnej úrovni.

(16) Toto spoločné európske kúpne právo by malo byť k dispozícii predovšetkým na účely predaja hnuteľného tovaru vrátane výroby alebo zhotovenia takéhoto tovaru, pretože práve tento typ zmlúv je hospodársky najvýznamnejší, a preto by mohol znamenať osobitný potenciál, pokiaľ ide o rast cezhraničného obchodu, a to najmä v rámci elektronického obchodu.

(17) V záujme zohľadnenia čoraz väčšieho významu digitálneho hospodárstva by do rozsahu pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva mali patriť aj zmluvy o dodaní digitálneho obsahu. Prenos digitálneho obsahu na účely jeho uloženia, spracovania alebo prístupu k nemu a jeho opakovaného použitia, ako je napríklad sťahovanie hudby, neustále rastie a má veľký potenciál ďalšieho rastu, súčasne sa však vyznačuje značnou právnou rôznorodosťou a neistotou. Spoločné európske kúpne právo by sa preto malo vzťahovať na dodávanie digitálneho obsahu bez ohľadu na to, či sa tento obsah dodáva na hmotnom nosiči.

(18) Digitálny obsah sa často dodáva nie za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, ale v kombinácii so samostatne plateným tovarom alebo službami, pričom sú tu zahrnuté aj nepeňažné aspekty, ako je napríklad poskytnutie prístupu k osobným údajom, resp. bezplatné poskytnutie na základe marketingovej stratégie založenej na očakávaní, že spotrebiteľ si neskôr zakúpi ďalšie či zložitejšie produkty s digitálnym obsahom. Vzhľadom na túto špecifickú štruktúru trhu a pri zohľadnení skutočnosti, že chyby poskytnutého digitálneho obsahu môžu poškodiť hospodárske záujmy spotrebiteľov bez ohľadu na to, za akých podmienok bol tento digitálny obsah poskytnutý, by možnosť použitia spoločného európskeho kúpneho práva nemala závisieť od toho, či sa má za predmetný digitálny obsah cena zaplatiť cena.

(19) V záujme maximalizácie pridanej hodnoty spoločného európskeho kúpneho práva by do jeho vecnej pôsobnosti mali patriť aj niektoré služby poskytované predávajúcim, ktoré priamo a úzko súvisia s konkrétnym tovarom alebo digitálnym obsahom dodávaným na základe spoločného európskeho kúpneho práva a ktoré sú v praxi často súčasne upravené v tej istej alebo súvisiacej zmluve, predovšetkým oprava, údržba a inštalácia tovaru alebo digitálneho obsahu.

(20) Spoločné európske kúpne právo by sa nemalo vzťahovať na súvisiace zmluvy, na základe ktorých kupujúci nadobúda tovar od tretej osoby alebo na základe ktorých mu tretia osoba poskytuje službu. To by nebolo vhodné, keďže tretia osoba sa nezúčastňuje na dohode medzi zmluvnými stranami o použití pravidiel spoločného európskeho kúpneho práva. Na súvisiace zmluvy s tretími osobami by sa mal vzťahovať príslušný vnútroštátny právny poriadok, ktorý je rozhodný podľa nariadenia (ES) č. 593/2008 a nariadenia (ES) č. 864/2007 alebo podľa akejkoľvek inej príslušnej kolíznej normy.

(21) V záujme cieleného a primeraného riešenia existujúcich problémov v oblasti vnútorného trhu a hospodárskej súťaže by mala byť osobná pôsobnosť spoločného európskeho kúpneho práva zameraná na strany, ktoré sú v súčasnosti od podnikania v zahraničí odrádzané rozdielmi medzi vnútroštátnymi systémami zmluvného práva, s následnými značne nepriaznivými účinkami na cezhraničný obchod. Preto by sa toto právo malo vzťahovať na všetky transakcie medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi, ako aj na také zmluvy medzi obchodníkmi, v prípade ktorých je aspoň jedna zo strán malým či stredným podnikom, vychádzajúc z odporúčania Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov[21]. Tým by však nemala byť dotknutá možnosť členských štátov prijať právne predpisy, ktorými sa umožní použiť spoločné európske kúpne právo aj v prípade zmlúv medzi obchodníkmi, z ktorých ani jeden nie je malým či stredným podnikom. V každom prípade však pri transakciách medzi podnikateľmi obchodníci majú úplnú zmluvnú slobodu, pričom sa podporujú v tom, aby pri stanovovaní zmluvných podmienok používali ako zdroj spoločné európske kúpne právo.

(22) Na použitie spoločného európskeho kúpneho práva je nevyhnutná dohoda zmluvných strán. Na túto dohodu by sa v prípade transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi mali vzťahovať prísne požiadavky. Keďže v praxi väčšinou navrhne použitie spoločného európskeho kúpneho práva obchodník, spotrebitelia si musia byť plne vedomí toho, že dávajú súhlas na použitie pravidiel, ktoré sa líšia od ich existujúcich vnútroštátnych právnych predpisov. Z tohto dôvodu by súhlas spotrebiteľa s použitím spoločného európskeho kúpneho práva mal byť prípustný len vtedy, keď bude mať podobu samostatného výslovného vyhlásenia, ktoré je oddelené od vyhlásenia, ktorým sa prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Preto by sa nemalo umožniť, aby použitie spoločného európskeho kúpneho práva bolo ponúkané ako jedno z ustanovení zmluvy, ktorá sa má uzavrieť, a už vôbec nie, aby bolo len prvkom štandardných zmluvných podmienok obchodníka. Obchodník by mal spotrebiteľovi poskytnúť potvrdenie o dohode o použití spoločného európskeho kúpneho práva na trvalom nosiči.

(23) Okrem toho, že spotrebiteľ sa musí pre použitie spoločného európskeho kúpneho práva rozhodnúť vedome, musí byť jeho súhlas s použitím tohto práva voľbou na základe dostatočnej informovanosti. Obchodník by preto mal spotrebiteľa nielen upozorniť na úmysel použiť spoločné európske kúpne právo, ale mal by mu tiež poskytnúť informácie o charaktere tohto práva a jeho najdôležitejších prvkoch. Aby sa obchodníkom uľahčila táto úloha a aby sa tak predišlo zbytočnej administratívnej záťaži, a takisto aj v záujme zabezpečenia súladu v rámci množstva a kvality informácií poskytovaných spotrebiteľom, by obchodníci mali poskytovať spotrebiteľom informácie prostredníctvom štandardného informačného oznámenia, ktoré sa stanovuje v tomto nariadení a ktoré je preto ľahko dostupné vo všetkých úradných jazykoch Únie. V prípade, že sa spotrebiteľovi informácie nedajú poskytnúť prostredníctvom uvedeného informačného oznámenia, napríklad v prípade telefonického rozhovoru, alebo v prípade, že obchodník neposkytol informačné oznámenie, dohoda o použití spoločného európskeho kúpneho práva by sa mala stať pre spotrebiteľa záväznou až potom, ako dostane informačné oznámenie spolu s potvrdením dohody a ako následne vyjadrí súhlas.

---

[21] Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

(24) Aby sa zabránilo selektívnemu uplatňovaniu niektorých prvkov spoločného európskeho kúpneho práva, čo by mohlo narušiť rovnováhu medzi právami a povinnosťami strán a nepriaznivo ovplyvniť úroveň ochrany spotrebiteľa, mala by existovať len možnosť zvoliť si použitie spoločného európskeho kúpneho práva ako celku, teda nemala by byť možnosť zvoliť si použitie len niektorých jeho častí.

(25) V prípadoch, keď by sa mal na príslušnú zmluvu uplatniť Dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru bude voľba spoločného európskeho kúpneho práva znamenať, že sa zmluvné strany dohodli na vylúčení uplatňovania uvedeného dohovoru.

(26) Pravidlá spoločného európskeho kúpneho práva by sa mali vzťahovať na všetky otázky týkajúce sa zmluvného práva, ktoré majú praktický význam počas celého priebehu tých druhov zmlúv, ktoré patria do vecnej a osobnej pôsobnosti tohto spoločného práva, a to najmä zmlúv uzatváraných on-line. Spoločným európskym kúpnym právom by sa mali spravovať nielen práva a povinnosti strán a prostriedky nápravy pre prípad neplnenia, ale toto právo by malo upravovať aj informačné povinnosti pred uzavretím zmluvy, uzavretie zmluvy vrátane formálnych požiadaviek, právo na odstúpenie od zmluvy a dôsledky odstúpenia, označenie zmluvy za neplatnú v dôsledku omylu, ľsti, vyhrážok alebo zneužitia situácie a dôsledky takéhoto označenia zmluvy za neplatnú, výklad, obsah a účinky zmluvy, posúdenie a dôsledky neprijateľnosti zmluvných podmienok, vrátenie plnení v prípade označenia zmluvy za neplatnú alebo jej ukončenia, ako aj premlčanie a preklúziu práv. Malo by tiež ustanovovať sankcie za porušenie všetkých záväzkov a povinností vyplývajúcich z jeho uplatnenia.

(27) Všetky otázky zmluvného a mimozmluvného charakteru, ktoré spoločné európske kúpne právo neupravuje, sa riadia existujúcimi pravidlami vnútroštátneho práva mimo spoločného kúpneho práva, ktoré je rozhodné podľa nariadenia (ES) č. 593/2008 a nariadenia (ES) č. 864/2007 alebo podľa akejkoľvek inej príslušnej kolíznej normy. Patria sem také otázky, ako je právna subjektivita, neplatnosť zmluvy v dôsledku nespôsobilosti na právne úkony, nezákonnosti alebo nemorálnosti, určenie jazyka zmluvy, otázky zákazu diskriminácie, zastúpenie, prípady viacerých dlžníkov a veriteľov, zmena strán vrátane postúpenia, započítanie a spojenie, majetkové právo vrátane prevodu vlastníctva, právo duševného vlastníctva a právo občianskoprávnych deliktov. Okrem toho otázka, či súbežné nároky vyplývajúce zo zmluvnej a mimozmluvnej zodpovednosti môžu byť predmetom jedného konania, nepatrí do rozsahu pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva.

(28) Spoločným európskym kúpnym právom by sa nemali spravovať otázky, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti zmluvného práva. Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté právo Únie ani vnútroštátne právo týkajúce sa týchto otázok. Napríklad informačné povinnosti ukladané na účely ochrany zdravia a bezpečnosti či z dôvodov ochrany životného prostredia by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva. Týmto nariadením by nemali byť dotknuté ani informačné požiadavky vyplývajúce zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu[22].

---

[22] Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36.

(29) V prípade platnej dohody o použití spoločného európskeho kúpneho práva by sa mali všetky záležitosti patriace do jeho pôsobnosti riadiť výlučne ustanoveniami tohto spoločného európskeho kúpneho práva. Ustanovenia spoločného európskeho kúpneho práva by s mali vykladať autonómne v súlade so zavedenými zásadami výkladu právnych predpisov Únie. Otázky týkajúce sa záležitostí, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva ale ktoré v ňom nie sú vyslovene upravené, by sa mali riešiť len výkladom pravidiel v ňom obsiahnutých bez použitia akéhokoľvek iného práva. Pravidlá spoločného európskeho kúpneho práva by sa mali vykladať na základe zásad a cieľov, na ktorých spoločné európske kúpne právo spočíva, a všetkých jeho ustanovení.

(30) Hlavnou zásadou, ktorou by sa malo riadiť spoločné európske kúpne právo, je zmluvná sloboda. Autonómia strán by sa mala obmedziť len v tých prípadoch a v takom rozsahu, pokiaľ je to nutné, a to najmä z dôvodov ochrany spotrebiteľa. V prípade, že takáto nutnosť existuje, by sa mal jasne uviesť kogentný charakter príslušných pravidiel.

(31) Zásada dobromyseľnosti a čestnosti by mala poskytnúť usmernenie, akým spôsobom musia strany spolupracovať. Vzhľadom na to, že niektoré pravidlá sú osobitným prejavom všeobecnej zásady dobromyseľnosti a čestnosti, mali by mať pred touto všeobecnou zásadou prednosť. Všeobecná zásada by sa preto nemala využívať ako nástroj na zmenu a doplnenie osobitných práv a povinností strán stanovených v osobitných pravidlách. Osobitné požiadavky vyplývajúce zo zásady dobromyseľnosti a čestnosti by mali okrem iného závisieť od relatívnej úrovne odbornosti strán, a preto by mali byť v prípade transakcií medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi iné ako v prípade transakcií medzi podnikateľmi. V tejto súvislosti by v prípade transakcií medzi obchodníkmi mala byť relevantným činiteľom dobrá obchodná prax v danej konkrétnej situácii.

(32) Cieľom spoločného európskeho kúpneho práva by malo byť, aby vždy, keď je to možné a keď je to vzhľadom na legitímne záujmy strán vhodné, bola zachovaná a chránená platná zmluva.

(33) Spoločné európske kúpne právo by malo stanovovať vyvážené riešenia, a to pri zohľadnení legitímneho záujmu, ktorý majú strany na tom, aby boli určené a uplatňované prostriedky nápravy pre prípad neplnenia zmluvy. V prípadoch zmlúv medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi by systém prostriedkov nápravy mal zohľadňovať skutočnosť, že nesúlad tovaru, digitálneho obsahu alebo služieb patrí do rozsahu zodpovednosti obchodníka.

(34) V záujme posilnenia právnej istoty prostredníctvom sprístupnenia judikatúry Súdneho dvora Európskej únie a vnútroštátnych súdov týkajúcej sa výkladu spoločného európskeho kúpneho práva alebo akýchkoľvek iných ustanovení tohto nariadenia verejnosti by Komisia mala vytvoriť databázu príslušných konečných rozhodnutí. Aby bolo možné splniť túto úlohu, členské štáty by mali zabezpečiť, aby boli takéto vnútroštátne rozhodnutia urýchlene oznámené Komisii.

(35) Je vhodné preskúmať fungovanie spoločného európskeho kúpneho práva alebo akéhokoľvek iného ustanovenia tohto nariadenia po piatich rokoch ich používania. V rámci tohto preskúmania by sa mali zohľadniť predovšetkým také aspekty, ako je napr. potreba ďalšieho rozšírenia pôsobnosti v súvislosti so zmluvami medzi

podnikateľmi, vývoj na trhu s digitálnym obsahom a technologický rozvoj v tejto oblasti a ďalší vývoj *acquis* Únie.

(36) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu tým, že sa sprístupní jednotný súbor pravidiel zmluvného práva, ktoré sa môžu použiť v prípade cezhraničných transakcií v rámci Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, a preto ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

(37) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, a to najmä v jej článkoch 16, 38 a 47,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1
Účel a predmet

1. Účelom tohto nariadenia je zlepšiť podmienky na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu prostredníctvom sprístupnenia jednotného súboru pravidiel zmluvného práva uvedeného v prílohe I („spoločné európske kúpne právo“). Tieto pravidlá možno použiť pre cezhraničné transakcie týkajúce sa predaja tovaru, dodania digitálneho obsahu a poskytnutia súvisiacich služieb, ak sa tak zmluvné strany dohodnú.

2. Toto nariadenia umožňuje obchodníkom spoľahnúť sa na spoločný súbor pravidiel a používať tie isté zmluvné podmienky pre všetky ich cezhraničné transakcie, čím sa znížia zbytočné náklady a zároveň sa zaistí vysoká miera právnej istoty.

3. Pokiaľ ide o zmluvy medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi, toto nariadenie obsahuje komplexný súbor pravidiel v oblasti ochrany spotrebiteľa s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, posilniť spotrebiteľskú dôveru na vnútornom trhu a povzbudiť spotrebiteľov na nakupovanie v iných členských štátoch.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

(a) „zmluva“ je dohoda, z ktorej majú vyplynúť záväzky alebo ktorá má mať iné právne účinky;

(b) „dobromyseľnosť a čestnosť“ je norma správania, pre ktorú je charakteristická poctivosť, otvorenosť a ohľad na záujmy druhej strany danej transakcie alebo vzťahu;

(c) „ujma“ je majetková a nemajetková ujma vo forme bolesti a utrpenia, pričom nie sú zahrnuté ostatné formy nemajetkovej ujmy, ako sú zníženie kvality života a strata potešenia;

(d) „štandardné zmluvné podmienky“ sú zmluvné podmienky, ktoré boli vypracované vopred pre viacero transakcií s rozdielnymi stranami a ktoré neboli stranami individuálne dojednané v zmysle článku 7 spoločného európskeho kúpneho práva;

(e) „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej činnosti, podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania;

(f) „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej činnosti, podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania;

(g) „náhrada škody“ je peňažná suma, na ktorú môže mať osoba nárok ako odškodnenie za ujmu, ujmu na zdraví alebo škodu;

(h) „tovar“ sú akékoľvek hmotné hnuteľné predmety; nezahŕňa:

(i) elektrickú energiu a zemný plyn, a

(ii) vodu a ďalšie druhy plynu, ibaže sa predávajú v obmedzenom objeme alebo v určitom množstve;

(i) „cena“ je peňažná suma, ktorá sa má zaplatiť ako protiplnenie za predaný tovar, dodaný digitálny obsah alebo poskytnuté súvisiace služby;

(j) „digitálny obsah“ sú dáta, ktoré sú vyprodukované a dodávané v digitálnej forme bez ohľadu na to, či sú vyrobené podľa špecifikácií kupujúceho, a zahŕňa zvukovo-obrazový, zvukový, obrazový alebo textový digitálny obsah, digitálne hry, softvér a digitálny obsah, ktorý umožňuje prispôsobenie existujúceho hardvéru alebo softvéru vlastným potrebám; nezahŕňa:

(i) finančné služby vrátane služieb elektronického bankovníctva;

(ii) právne alebo finančné poradenstvo poskytované v elektronickej forme;

(iii) elektronické služby v oblasti zdravotnej starostlivosti;

(iv) elektronické komunikačné služby a siete a príslušné zariadenia a služby;

(v) hazardné hry;

(vi) vytváranie nového digitálneho obsahu a upravovanie existujúceho digitálneho obsahu spotrebiteľmi alebo akékoľvek iné manipulovanie s výtvormi iných používateľov;

(k) „kúpna zmluva“ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej obchodník („predávajúci“) prevádza alebo sa zaväzuje previesť vlastníctvo tovaru na inú osobu („kupujúceho“) a kupujúci platí alebo sa zaväzuje zaplatiť jeho cenu; zahŕňa zmluvu o dodaní tovaru, ktorý sa má vyrobiť alebo vyprodukovať, a nezahŕňa zmluvy, ktoré sa týkajú predaja na základe exekúcie alebo ktoré iným spôsobom súvisia s výkonom verejnej moci;

(l) „spotrebiteľská kúpna zmluva“ je kúpna zmluva, v prípade ktorej predávajúcim je obchodník a kupujúcim je spotrebiteľ;

(m) „súvisiaca služba“ je akákoľvek služba súvisiaca s tovarom alebo digitálnym obsahom, ako sú napríklad inštalácia, údržba alebo oprava alebo akákoľvek iná manipulácia, poskytovaná osobou predávajúcou tovar alebo dodávajúcou digitálny obsah na základe kúpnej zmluvy, zmluvy o dodaní digitálneho obsahu alebo osobitnej zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb, ktorá bola uzavretá v tom istom čase ako kúpna zmluva alebo zmluva o dodaní digitálneho obsahu; nezahŕňa:

(i) dopravné služby;

(ii) služby v oblasti odbornej prípravy;

(iii) podporné telekomunikačné služby, a

(iv) finančné služby;

(n) „poskytovateľ služieb“ je osoba predávajúca tovar alebo dodávajúca digitálny obsah, ktorá sa zaväzuje poskytnúť zákazníkovi služby súvisiace s daným tovarom alebo digitálnym obsahom;

(o) „zákazník“ je akákoľvek osoba, ktorá si kúpi súvisiacu službu;

(p) „zmluva uzavretá na diaľku“ je akákoľvek zmluva medzi obchodníkom a spotrebiteľom v rámci organizovaného systému predaja na diaľku uzavretá bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka alebo, ak je obchodník právnickou osobou, fyzickej osoby, ktorá obchodníka zastupuje, a spotrebiteľa s výhradným využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku, a to až do uzavretia zmluvy vrátane času uzavretia zmluvy;

(q) „zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov“ je akákoľvek zmluva medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorá je:

(i) uzavretá za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka alebo, ak je obchodník právnickou osobou, fyzickej osoby, ktorá obchodníka zastupuje, a spotrebiteľa na mieste, ktoré nepatrí medzi prevádzkové priestory obchodníka, alebo na základe ponuky spotrebiteľa za tých istých okolností, alebo

(ii) uzavretá v prevádzkových priestoroch obchodníka alebo prostredníctvom akýchkoľvek prostriedkov komunikácie na diaľku hneď po tom, ako bol spotrebiteľ osobne a individuálne oslovený na mieste, ktoré nepatrí medzi prevádzkové priestory obchodníka, za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka alebo, ak je obchodník právnickou osobou, fyzickej osoby, ktorá obchodníka zastupuje, a spotrebiteľa, alebo

(iii) uzavretá počas zájazdu, ktorý zorganizoval obchodník alebo, ak je obchodník právnickou osobou, fyzická osoba, ktorá obchodníka zastupuje, a ktorého cieľom alebo účinkom je propagácia a predaj tovaru, dodanie digitálneho obsahu alebo poskytnutie súvisiacich služieb spotrebiteľovi;

(r) „prevádzkové priestory“ sú:

(i) akékoľvek nehnuteľné maloobchodné priestory, kde obchodník trvalo vykonáva svoju činnosť, alebo

(ii) akékoľvek hnuteľné maloobchodné priestory, kde obchodník zvyčajne vykonáva svoju činnosť;

(s) „obchodná záruka“ je akýkoľvek záväzok obchodníka alebo výrobcu voči spotrebiteľovi, ktorý ide nad rámec jeho právnych povinností vyplývajúcich z článku 106, v prípade nesúladu vrátiť zaplatenú cenu alebo vymeniť alebo opraviť tovar alebo digitálny obsah alebo zaistiť ich servis akýmkoľvek spôsobom, ak tovar alebo digitálny obsah nezodpovedajú špecifikácií alebo akýmkoľvek iným požiadavkám, ktoré sa netýkajú súladu, uvedený v záručnom liste alebo v príslušnej reklame dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím;

(t) „trvalý nosič“ je akýkoľvek nosič, ktorý umožňuje strane uchovávať informácie určené osobne tejto strane spôsobom dostupným pre budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;

(u) „verejná dražba“ je spôsob predaja, pri ktorom obchodník ponúka tovar alebo digitálny obsah spotrebiteľovi, ktorý sa na dražbe osobne zúčastňuje alebo má možnosť sa na nej osobne zúčastniť, prostredníctvom transparentného konkurenčného postupu podávania ponúk vedeného dražobníkom, a vydražiteľ je povinný kúpiť tovar alebo digitálny obsah;

(v) „kogentné ustanovenie“ je akékoľvek ustanovenie, ktorého uplatňovanie nemôžu strany vylúčiť, od ktorého sa nemôžu odchýliť a ktorého účinky nemôžu pozmeniť;

(w) „veriteľ“ je osoba, ktorá má právo na splnenie peňažného alebo nepeňažného záväzku od inej osoby, dlžníka;

(x) „dlžník“ je osoba, ktorá má peňažný alebo nepeňažný záväzok voči inej osobe, veriteľovi;

(y) „záväzok“ je povinnosť splniť to, čo jedna strana právneho vzťahu dĺži druhej strane.

Článok 3

Fakultatívny charakter spoločného európskeho kúpneho práva

Strany sa môžu dohodnúť na tom, že spoločným európskym kúpnym právom sa riadia ich cezhraničné zmluvy o predaji tovaru, dodaní digitálneho obsahu a poskytnutí súvisiacich služieb, ktoré patria do územnej, vecnej a osobnej pôsobnosti vymedzenej v článkoch 4 až 7.

Článok 4

Cezhraničné zmluvy

1. Spoločné európske kúpne právo sa môže použiť v prípade cezhraničných zmlúv.

2. Na účely tohto nariadenia je zmluva medzi obchodníkmi cezhraničnou zmluvou, ak majú zmluvné strany obvyklý pobyt v rozdielnych krajinách, z ktorých aspoň jeden je členským štátom.

3. Na účely tohto nariadenia je zmluva medzi obchodníkom a spotrebiteľom cezhraničnou zmluvou, ak:

(a) sa buď adresa uvedená spotrebiteľom, dodacia adresa tovaru, alebo fakturačná adresa nachádza v inej krajine než v krajine obvyklého pobytu obchodníka, a

(b) aspoň jedna z týchto krajín je členským štátom.

4. Na účely tohto nariadenia sa za miesto obvyklého pobytu spoločností alebo iných subjektov s právnou subjektivitou alebo bez nej považuje miesto, kde sa nachádza ich ústredná správa. Miestom obvyklého pobytu obchodníka, ktorý je fyzickou osobou, je hlavné miesto podnikania tejto osoby.

5. Ak je zmluva uzavretá v rámci činnosti pobočky, obchodného zastúpenia alebo akejkoľvek inej organizačnej zložky obchodníka, za miesto obvyklého pobytu obchodníka sa považuje miesto, kde sa nachádza táto pobočka, obchodné zastúpenie alebo iná organizačná zložka.

6. Na účely stanovenia toho, či je zmluva cezhraničnou zmluvou, sa za rozhodujúci čas považuje čas dosiahnutia dohody o použití spoločného európskeho kúpneho práva.

Článok 5

Zmluvy, v prípade ktorých sa môže spoločné európske kúpne právo použiť

Spoločné európske kúpne právo sa môže použiť v prípade:

a) kúpnych zmlúv;

b) zmlúv o dodaní digitálneho obsahu bez ohľadu na to, či sa dodáva na hmotnom nosiči, ktorý možno ukladať, spracúvať alebo k nemu pristupovať a ktorý môže používateľ opakovane použiť, bez ohľadu na to, či sa digitálny obsah dodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny;

c) zmlúv o poskytnutí súvisiacich služieb bez ohľadu na to, či sa za poskytnutie súvisiacej služby dohodla osobitná cena.

Článok 6

Vylúčenie zmlúv so zmiešaným účelom a zmlúv spojených so spotrebiteľským úverom

1. Spoločné európske kúpne právo sa nemôže použiť v prípade zmlúv so zmiešaným účelom, ktoré obsahujú iné prvky, než je predaj tovaru, dodanie digitálneho obsahu a poskytnutie súvisiacich služieb v zmysle článku 5.

2. Spoločné európske kúpne právo sa nemôže použiť v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ak obchodník poskytuje alebo sľubuje poskytnúť spotrebiteľovi úver vo forme odloženia platby, pôžičky alebo iného podobného finančného dojednania. Spoločné európske kúpne právo sa môže použiť v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ak sa tovar, digitálny obsah alebo súvisiace služby toho istého druhu dodávajú alebo poskytujú na nepretržitom základe

a spotrebiteľ platí za tento tovar, digitálny obsah alebo súvisiace služby počas trvania dodávky prostredníctvom splátok.

Článok 7
Zmluvné strany

1. Spoločné európske kúpne právo sa môže použiť len v prípade, ak je osobou predávajúcou tovar alebo dodávajúcou digitálny obsah obchodník. Ak sú všetky zmluvné strany obchodníkmi, spoločné európske kúpne právo sa môže použiť, ak je aspoň jedna zo strán malým alebo stredným podnikom.

2. Na účely tohto nariadenia malým alebo stredným podnikom je obchodník, ktorý

   (a) zamestnáva menej než 250 osôb, a

   (b) ktorého ročný obrat nepresahuje 50 miliónov EUR alebo ktorého celková ročná súvaha nepresahuje 43 miliónov EUR, alebo v prípade malého alebo stredného podniku, ktorý má obvyklý pobyt v členskom štáte, ktorého menou nie je euro, alebo v tretej krajine, zodpovedajúce sumy v mene tohto členského štátu alebo tejto tretej krajiny.

Článok 8
Dohoda o použití spoločného európskeho kúpneho práva

1. Použitie spoločného európskeho kúpneho práva je možné len na základe dohody strán na tento účel. Existencia takejto dohody a jej platnosť sa určuje na základe odsekov 2 a 3 tohto článku, článku 9 a príslušných ustanovení spoločného európskeho kúpneho práva.

2. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom je dohoda o použití spoločného európskeho kúpneho práva platná len vtedy, ak spotrebiteľ súhlas s použitím tohto práva vyjadril prostredníctvom výslovného vyhlásenia, ktoré je oddelené od vyhlásenia, ktorým sa prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Obchodník musí spotrebiteľovi poskytnúť potvrdenie o uvedenom súhlase na trvalom nosiči.

3. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa spoločné európske kúpne právo nemôže zvoliť čiastočne, ale len vo svojej celistvosti.

Článok 9
Štandardné informačné oznámenie v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom

1. Okrem splnenia informačných povinností pred uzavretím zmluvy, ktoré sú stanovené v spoločnom európskom kúpnom práve, vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom musí obchodník upozorniť spotrebiteľa na úmysel použiť spoločné európske kúpne právo pred dohodou tým, že mu evidentným spôsobom poskytne informačné oznámenie uvedené v prílohe 2. Ak je dohoda o použití spoločného európskeho kúpneho práva uzavretá prostredníctvom telefónu alebo akéhokoľvek iného prostriedku, ktorý neumožňuje, aby sa spotrebiteľovi poskytlo informačné oznámenie, alebo ak obchodník neposkytol spotrebiteľovi informačné oznámenia,

spotrebiteľ nie je dohodou viazaný dovtedy, kým nedostane potvrdenie uvedené v článku 8 ods. 2 spolu s informačným oznámením a kým následne výslovne nesúhlasí s použitím spoločného európskeho kúpneho práva.

2. Informačné oznámenie uvedené v odseku 1 musí obsahovať, ak sa poskytuje v elektronickej forme, hypertextový odkaz alebo, vo všetkých ostatných prípadoch, adresu webovej stránky, prostredníctvom ktorej možno bezplatne získať znenie spoločného európskeho kúpneho práva.

Článok 10

Sankcie za porušenie osobitných požiadaviek

Členské štáty stanovia sankcie uplatniteľné v prípade, že obchodníci v rámci vzťahov so spotrebiteľmi porušia požiadavky stanovené v článkoch 8 a 9, a prijmú všetky opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie uplatňovania týchto sankcií. Takto stanovené sankcie budú účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii príslušné ustanovenia najneskôr do [1 *roka do dňa začatia uplatňovania tohto nariadenia*], a čo najskôr oznámia akékoľvek následné zmeny.

Článok 11

Dôsledky použitia spoločného európskeho kúpneho práva

Ak sa strany platne dohodli na použití spoločného európskeho kúpneho práva na zmluvu, všetky otázky, ktoré sú upravené v pravidlách spoločného európskeho kúpneho práva, sa riadia len spoločným európskym kúpnym právom. Ak bola zmluva skutočne uzavretá, spoločným európskym kúpnym právom sa riadi aj dodržiavanie informačných povinností pred uzavretím zmluvy a prostriedky nápravy v prípade ich porušenia.

Článok 12

Informačné požiadavky vyplývajúce zo smernice o službách

Týmto nariadením nie sú dotknuté informačné požiadavky, ktoré sú stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa do vnútroštátneho právneho poriadku transponovali ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu, a ktoré dopĺňajú informačné požiadavky stanovené v spoločnom európskom kúpnom práve.

Článok 13

Možnosti, ktoré majú členské štáty k dispozícii

Členský štát sa môže rozhodnúť, že umožní používať spoločné európske kúpne právo na:

a) zmluvy, v prípade ktorých sa miesto obvyklého pobytu obchodníkov alebo, ak ide o zmluvu medzi obchodníkom a spotrebiteľom, miesto obvyklého pobytu obchodníka, adresa uvedená spotrebiteľom, dodacia adresa tovaru a fakturačná adresa nachádzajú v tomto členskom štáte, a/alebo

b) zmluvy, v prípade ktorých sú všetky strany obchodníkmi, ale žiadna z nich nie je malým alebo stredným podnikom v zmysle článku 7 ods. 2.

Článok 14
Oznamovanie súdnych rozhodnutí, ktorými sa uplatňuje toto nariadenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa konečné rozhodnutia ich súdov, ktorými sa uplatňuje toto nariadenie, bez zbytočného odkladu oznámili Komisii.

2. Komisia zriadi systém, ktorý umožní prístup k informáciám o súdnych rozhodnutiach uvedených v odseku 1 a k relevantným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie. Tento systém bude prístupný verejnosti.

Článok 15
Preskúmanie

1. Najneskôr… [4 *roky odo dňa začatia uplatňovania tohto nariadenia*] členské štáty poskytnú Komisii informácie o uplatňovaní tohto nariadenia, a najmä o úrovni akceptácie spoločného európskeho kúpneho práva, o rozsahu, v akom sa jeho ustanovenia stali predmetom súdnych sporov a o situácii, pokiaľ ide o rozdiel medzi úrovňou ochrany spotrebiteľa poskytovanej spoločným európskym kúpnym právom a úrovňou ochrany spotrebiteľa poskytovanej vnútroštátnymi právnymi predpismi. Uvedené informácie budú zahŕňať komplexný prehľad judikatúry vnútroštátnych súdov vo veci výkladu ustanovení spoločného európskeho kúpneho práva.

2. Najneskôr… [5 *rokov odo dňa začatia uplatňovania tohto nariadenia*] Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru podrobnú správu, v ktorej preskúma vykonávanie tohto nariadenia, a to predovšetkým pri zohľadnení takých aspektov, ako je napr. potreba ďalšieho rozšírenia pôsobnosti v súvislosti so zmluvami medzi podnikateľmi, vývoj na trhu s digitálnym obsahom a technologický rozvoj v tejto oblasti a ďalší vývoj *acquis* Únie.

Článok 16
Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Uplatňuje sa od [*6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti*].

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
Predseda	*predseda*

PRÍLOHA I
SPOLOČNÉ EURÓPSKE KÚPNE PRÁVO:

OBSAH

Časť I: Úvodné ustanovenia 35

Kapitola 1: Všeobecné zásady a uplatňovanie 35

Oddiel 1: Všeobecné zásady 35

Oddiel 2: Uplatňovanie 35

Časť II: Uzavretie záväznej zmluvy 41

Kapitola 2: Informácie pred uzavretím zmluvy 41

Oddiel 1: Informácie, ktoré musí poskytnúť obchodník spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy 41

Oddiel 2: Informácie, ktoré musí poskytnúť obchodník inému obchodníkovi pred uzavretím zmluvy 46

Oddiel 3: Zmluvy uzatvárané elektronickými prostriedkami 47

Oddiel 4: Povinnosť zabezpečiť správnosť poskytnutých informácií 48

Oddiel 5: Prostriedky nápravy v prípade porušenia informačných povinností 49

Kapitola 3: Uzavretie zmluvy 50

Kapitola 4: Právo na odstúpenie od zmluvy v prípade zmlúv uzavretých na diaľku a zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi 54

Kapitola 5: Dôvody neplatnosti 60

Časť III: Posudzovanie obsahu zmluvy 63

Kapitola 6: Výklad 63

Kapitola 7: Obsah a účinky 65

Kapitola 8: Neprijateľné zmluvné podmienky 70

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 70

Oddiel 2: Neprijateľné zmluvné podmienky v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom 70

Oddiel 3: Neprijateľné zmluvné podmienky v prípade zmlúv medzi obchodníkmi 74

Časť IV: Záväzky a prostriedky nápravy strán kúpnej zmluvy alebo zmluvy o dodaní digitálneho obsahu..... 75

Kapitola 9: Všeobecné ustanovenia 75

Kapitola 10: Záväzky predávajúceho 77

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 77

Oddiel 2: Dodanie 77

Oddiel 3: Súlad tovaru alebo digitálneho obsahu..... 79

Kapitola 11: Prostriedky nápravy, ktoré má k dispozícii kupujúci 83

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 83

Oddiel 2: Možnosť nápravného plnenia predávajúceho..... 84

Oddiel 3: Požadovanie splnenia 85

Oddiel 4: Odklad plnenia záväzkov kupujúceho..... 86

Oddiel 5: Ukončenie..... 86

Oddiel 6: Zníženie ceny 88

Oddiel 7: Požiadavky týkajúce sa oznámenia v prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi 88

Kapitola 12: Záväzky kupujúceho..... 90

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 90

Oddiel 2: Platba ceny 90

Oddiel 3: Prevzatie dodávky 92

Kapitola 13: Prostriedky nápravy, ktoré má k dispozícii predávajúci 94

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 94

Oddiel 2: Požadovanie splnenia 94

Oddiel 3: Odklad plnenia záväzkov predávajúceho 95

Oddiel 4: Ukončenie..... 95

Kapitola 14: Prenos rizika 97

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 97

Oddiel 2: Prenos rizika v prípadoch spotrebiteľských kúpnych zmlúv 97

Oddiel 3: Prenos rizika v prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi 98

Časť V: Záväzky a prostriedky nápravy strán zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb..... 100

Kapitola 15: Záväzky a prostriedky nápravy strán..... 100

Oddiel 2: Záväzky poskytovateľa služby 100

Oddiel 3: Záväzky zákazníka 101

Oddiel 4: Prostriedky nápravy..... 102

Časť VI: Náhrada škody a úroky..... 104

Kapitola 16: Náhrada škody a úroky..... 104

Oddiel 1: Náhrada škody..... 104

Oddiel 2: Úroky z omeškania: všeobecné ustanovenia 105

Oddiel 3: Oneskorené platby obchodníkov 106

Časť VII: Vrátenie plnení..... 108

Kapitola 17: Vrátenie plnení 108

Časť VIII: Premlčanie 111

Kapitola 18: Premlčanie 111

Oddiel 1: Všeobecné ustanovenia 111

Oddiel 2: Premlčacie lehoty a ich začiatok 111

Oddiel 3: Predĺženie premlčacích lehôt 112

Oddiel 4: Obnovenie premlčacích lehôt..... 113

Oddiel 5: Účinky premlčania 113

Oddiel 6: Zmena dohodou..... 113

Dodatok 1.....114

Dodatok 2.....116

Časť I Úvodné ustanovenia

Kapitola 1Všeobecné zásady a uplatňovanie

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 1
Zmluvná sloboda

1. Strany môžu slobodne uzavrieť zmluvu a určiť jej obsah s výhradou akýchkoľvek použiteľných kogentných ustanovení.

2. Strany môžu vylúčiť uplatňovanie ktoréhokoľvek ustanovenia spoločného európskeho kúpneho práva, odchýliť sa od jeho účinkov alebo ich pozmeniť, pokiaľ sa v daných ustanoveniach nestanovuje inak.

Článok 2
Dobromyseľnosť a čestnosť

1. Každá strana je povinná konať v súlade so zásadou dobromyseľnosti a čestnosti.

2. Porušením tejto povinnosti môže strana, ktorá zásadu porušila, stratiť možnosť uplatniť alebo sa odvolať na právo, prostriedok nápravy alebo námietku, ktorú by inak mohla použiť, alebo jej môže vzniknúť povinnosť nahradiť škodu, ktorú tým druhej strane spôsobila.

3. Strany nesmú vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 3
Spolupráca

Strany sú povinné vzájomne spolupracovať na účely splnenia svojich zmluvných záväzkov v rozsahu, v akom to možno očakávať.

ODDIEL 2 UPLATŇOVANIE

Článok 4
Výklad

1. Spoločné európske kúpne právo sa vykladá autonómne a v súlade s jeho cieľmi a zásadami, na ktorých spočíva.

2. Otázky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti spoločného európskeho kúpneho práva ale nie sú v ňom výslovne upravené, sa upravujú v súlade s cieľmi a zásadami, na ktorých spoločné európske kúpne právo a všetky jeho ustanovenia spočívajú, a to bez použitia vnútroštátneho práva, ktoré by bolo rozhodným právom v prípade, že by neexistovala dohoda o použití tohto spoločného európskeho kúpneho práva, či akéhokoľvek iného práva.

3. Ak sa na osobitnú situáciu, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti všeobecného pravidla, vzťahuje všeobecné pravidlo a špecifické pravidlo, v prípade akéhokoľvek rozporu medzi nimi má prednosť špecifické pravidlo.

Článok 5
Primeranosť

1. Primeranosť sa musí posudzovať objektívne so zreteľom na povahu a účel zmluvy, okolnosti prípadu a zvyklosti a prax v dotknutých obchodných odvetviach alebo povolaniach.

2. Akýkoľvek odkaz na to, čo možno od osoby očakávať alebo čo môže osoba očakávať alebo čo možno očakávať v osobitnej situácii, je odkazom na to, čo možno primerane očakávať.

Článok 6
Sloboda formy

Pokiaľ sa v spoločnom európskom kúpnom práve nestanovuje inak, zmluva, vyhlásenie alebo akýkoľvek iný akt, ktorý sa ním riadi, nemusia mať žiadnu osobitnú formu ani nemusia byť žiadnou osobitnou formou doložené.

Článok 7
Zmluvné podmienky, ktoré nie sú individuálne dojednané

1. Zmluvná podmienka nie je individuálne dojednaná, ak bola navrhnutá jednou stranou a ak druhá strana nemala možnosť ovplyvniť jej obsah.

2. Ak jedna strana navrhne druhej strane, aby si vybrala z viacerých zmluvných podmienok, podmienka sa nepovažuje za individuálne dojednanú len preto, že si druhá strana danú podmienku vybrala spomedzi ostatných podmienok.

3. Strana, ktorá tvrdí, že zmluvná podmienka navrhnutá ako súčasť štandardných zmluvných podmienok bola medzičasom individuálne dojednaná, nesie v tejto súvislosti dôkazné bremeno.

4. V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom obchodník nesie dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním skutočnosti, že podmienka, ktorú navrhol, bola individuálne dojednaná.

5. V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa podmienky vypracované treťou osobou považujú za podmienky navrhnuté obchodníkom, ibaže ich do zmluvy zahrnul spotrebiteľ.

Článok 8
Ukončenie zmluvy

1. „Ukončením zmluvy“ sa rozumie zrušenie práv a záväzkov strán vyplývajúcich zo zmluvy s výnimkou práv vyplývajúcich z ktorejkoľvek zmluvnej podmienky upravujúcej urovnávanie sporov alebo akejkoľvek inej zmluvnej podmienky, ktorá má zostať účinná aj po ukončení zmluvy.

2. Nároky na splatné sumy a náhradu škody spôsobenej nesplnením pred ukončením zmluvy zostávajú zachované. Ak je zmluva ukončená z dôvodu nesplnenia alebo očakávaného nesplnenia, strana, ktorá zmluvu ukončuje, má tiež právo na náhradu škody namiesto budúceho plnenia druhej strany.

3. Účinky ukončenia týkajúce sa vrátenia zaplatenej ceny a vrátenia tovaru alebo digitálneho obsahu a ďalšie účinky súvisiace s vrátením plnení sa riadia pravidlami o vrátení plnení stanovenými v kapitole 17.

Článok 9
Zmluvy so zmiešaným účelom

1. Ak sa zmluva týka kúpy tovaru alebo dodania digitálneho obsahu aj poskytnutia súvisiacich služieb, pravidlá stanovené v časti IV sa použijú na záväzky a prostriedky nápravy strán v prípade, keď strany konajú ako kupujúci a predávajúci tovaru alebo digitálneho obsahu, a pravidlá stanovené v časti V sa použijú na záväzky a prostriedky nápravy strán v prípade, keď strany konajú ako poskytovateľ služieb a zákazník.

2. Ak sa v prípade zmluvy, na ktorú sa vzťahuje odsek 1, záväzky predávajúceho a poskytovateľa služieb vyplývajúce zo zmluvy majú plniť po častiach alebo sú inak deliteľné, potom, ak existuje dôvod na ukončenie pre nesplnenie časti, pre ktorú sa dá určiť prislúchajúca časť ceny, kupujúci a zákazník môžu ukončiť len túto časť.

3. Odsek 2 sa nepoužije, ak od kupujúceho a zákazníka nemožno očakávať, že prijmú plnenie ostatných častí alebo ak má neplnenie taký charakter, ktorý dáva dôvod na ukončenie zmluvy ako celku.

4. Ak záväzky predávajúceho a poskytovateľa služieb vyplývajúce zo zmluvy nie je možné deliť alebo ak sa nedá určiť prislúchajúca časť ceny, kupujúci a zákazník môžu zmluvu ukončiť len ak má neplnenie taký charakter, ktorý dáva dôvod na ukončenie zmluvy ako celku.

Článok 10
Oznámenie

1. Tento článok sa vzťahuje na vykonanie oznámenia na akýkoľvek účel v rámci pravidiel stanovených v spoločnom európskom kúpnom práve a v rámci zmluvy. „Oznámenie“ zahŕňa odovzdanie akéhokoľvek vyhlásenia, ktoré má mať právne účinky alebo má slúžiť na prenos informácií na právne účely.

2. Oznámenie možno podľa okolností vykonať akýmikoľvek vhodnými prostriedkami.

3. Oznámenie je účinné, keď dôjde príjemcovi, ibaže sa v ňom stanovuje odklad účinku.

4. Oznámenie dôjde príjemcovi:

   (a) keď sa doručí príjemcovi;

   (b) keď sa doručí na miesto podnikania príjemcu alebo, ak takéto miesto podnikania neexistuje alebo je oznámenie adresované spotrebiteľovi, na miesto obvyklého pobytu príjemcu;

   (c) v prípade oznámenia zasielaného elektronickou poštou alebo inou formou individuálnej komunikácie, keď je oznámenie prístupné príjemcovi, alebo

   (d) keď sa dá inak k dispozícii príjemcovi na takom mieste a takým spôsobom, že sa dá očakávať, že príjemca k nemu získa prístup bez zbytočného odkladu.

   Oznámenie došlo príjemcovi, keď je splnená jedna z požiadaviek uvedených v písmenách a), b), c) alebo d), podľa toho, čo nastane skôr.

5. Oznámenie nemá žiaden účinok, ak jeho odvolanie dôjde príjemcovi skôr alebo v tom istom čase ako oznámenie.

6. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie odsekov 3 a 4 ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 11
Výpočet lehôt

1. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na výpočet lehôt na akýkoľvek účel v rámci spoločného európskeho kúpneho práva.

2. S výhradou odsekov 3 až 7:

   (a) lehota vyjadrená v dňoch začína plynúť začiatkom prvej hodiny prvého dňa a končí uplynutím poslednej hodiny posledného dňa lehoty;

   (b) lehota vyjadrená v týždňoch, mesiacoch alebo rokoch začína plynúť začiatkom prvej hodiny prvého dňa lehoty a končí uplynutím poslednej hodiny toho dňa posledného týždňa, mesiaca alebo roka, ktorý je tým istým dňom v týždni

alebo pripadá na ten istý dátum ako deň, ktorým začala lehota plynúť; uvedené platí s výhradou, že ak sa, v prípade lehoty vyjadrenej v mesiacoch alebo rokoch, deň, ktorým by mala lehota uplynúť, v poslednom mesiaci nevyskytuje, lehota končí uplynutím poslednej hodiny posledného dňa tohto mesiaca.

3. Ak sa má lehota vyjadrená v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch vypočítať od určenej udalosti, úkonu alebo okamihu, deň, keď dôjde k tejto udalosti, vykoná sa tento úkon alebo nastane určený okamih, sa do danej lehoty nepočíta.

4. Dotknuté lehoty zahŕňajú soboty, nedele a dni pracovného pokoja, pokiaľ tieto nie sú výslovne vylúčené alebo pokiaľ nie sú lehoty vyjadrené v pracovných dňoch.

5. Ak je posledným dňom lehoty v mieste, kde sa má stanovený úkon vykonať, sobota, nedeľa alebo deň pracovného pokoja, lehota končí uplynutím poslednej hodiny nasledujúceho pracovného dňa. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na lehoty, ktoré sa počítajú retroaktívne od určeného dátumu alebo udalosti.

6. Ak osoba pošle druhej osobe dokument, v ktorom sa stanovuje lehota, v rámci ktorej musí príjemca odpovedať alebo inak konať, ale v ktorom sa neuvádza, kedy má lehota začať plynúť, a pokiaľ z okolností nevyplýva iné, lehota sa vypočíta od okamihu, keď dokument dôjde príjemcovi.

7. Na účely tohto článku:

   (a) „dňom pracovného pokoja“ sa s odkazom na členský štát alebo časť členského štátu Európskej únie rozumie akýkoľvek deň, ktorý je takto označený pre daný členský štát alebo jeho časť v zozname uverejnenom v Úradnom vestníku Európskej únie, a

   (b) „pracovnými dňami“ sa rozumejú všetky dni okrem sobôt, nedieľ a dní pracovného pokoja.

Článok 12

Jednostranné vyhlásenia alebo konanie

1. Jednostranné vyhlásenie vyjadrujúce úmysel sa vykladá spôsobom, akým by sa dalo očakávať, že mu bude rozumieť osoba, ktorej je určené.

2. Ak bolo úmyslom osoby, ktorá urobila vyhlásenie, aby výraz použitý vo vyhlásení mal osobitný význam a druhá strana o tomto úmysle vedela alebo bolo možné očakávať, že o ňom vedela, tento výraz sa vykladá v súlade s úmyslom osoby, ktorá urobila vyhlásenie.

3. Články 59 až 65 sa primerane použijú na výklad jednostranných vyhlásení vyjadrujúcich úmysel.

4. Pravidlá týkajúce sa dôvodov neplatnosti stanovené v kapitole 5 sa primerane použijú na jednostranné vyhlásenia vyjadrujúce úmysel.

5. Akýkoľvek odkaz na vyhlásenie podľa tohto článku zahŕňa odkaz na konanie, ktoré je možné považovať za rovnocenné vyhláseniu.

Časť II Uzavretie záväznej zmluvy

Kapitola 2Informácie pred uzavretím zmluvy

ODDIEL 1 INFORMÁCIE, KTORÉ MUSÍ POSKYTNÚŤ OBCHODNÍK SPOTREBITEĽOVI PRED UZAVRETÍM ZMLUVY

Článok 13

Povinnosť poskytnúť informácie pri uzatváraní zmluvy na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov

1. Obchodník, ktorý uzatvára zmluvu na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, je povinný pred uzavretím zmluvy alebo pred tým, ako sa akákoľvek ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi tieto informácie:

   (a) hlavné vlastnosti tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb, ktoré sa majú dodať alebo poskytnúť, v rozsahu primeranom komunikačnému nosiču a tovaru, digitálnemu obsahu alebo súvisiacim službám;

   (b) celková cena a ďalšie poplatky a náklady v súlade s článkom 14;

   (c) totožnosť a adresa obchodníka v súlade s článkom 15;

   (d) zmluvné podmienky v súlade s článkom 16;

   (e) právo na odstúpenie od zmluvy v súlade s článkom 17;

   (f) existencia a podmienky prípadných obchodníkových popredajných asistenčných služieb zákazníkom, popredajných služieb, obchodných záruk a politiky vybavovania reklamácií;

   (g) prípadne možnosť prístupu k alternatívnemu mechanizmu na riešenie sporov a prostriedkov nápravy, ktorý sa na obchodníka vzťahuje, a spôsoby prístupu k tomuto mechanizmu;

   (h) prípadne funkčnosť digitálneho obsahu vrátane uplatniteľných technických ochranných opatrení, a

   (i) prípadne akákoľvek relevantná interoperabilita digitálneho obsahu s hardvérom a softvérom, o ktorej obchodník vie alebo o ktorej možno očakávať, že o nej vie.

2. Poskytnuté informácie, s výnimkou adries požadovaných podľa odseku 1 písm. c), sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a nemožno ich meniť, pokiaľ sa zmluvné strany výslovne nedohodnú inak.

3. V prípade zmluvy uzavretej na diaľku musia byť informácie požadované podľa tohto článku:

(a) poskytnuté alebo sprístupnené spôsobom, ktorý je primeraný použitému prostriedku komunikácie na diaľku;

(b) v jasnom a zrozumiteľnom jazyku, a

(c) pokiaľ sú poskytované na trvalom nosiči, čitateľné.

4. V prípade zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov musia byť informácie požadované podľa tohto článku:

(a) poskytnuté na papieri alebo, ak spotrebiteľ súhlasí, na inom trvalom nosiči, a

(b) čitateľné a napísané v jasnom a zrozumiteľnom jazyku.

5. Tento článok sa nepoužije, ak ide o zmluvu:

(a) o dodaní potravín, nápojov alebo iného tovaru určeného na bežnú spotrebu v domácnosti, ktoré obchodník na častých a pravidelných obchôdzkach fyzicky dodáva spotrebiteľovi domov, na miesto bydliska alebo na pracovisko;

(b) uzavretú prostredníctvom predajného automatu alebo automatizovaných prevádzkových priestorov;

(c) uzavretú mimo prevádzkových priestorov, ak zmluvná cena alebo, v prípade uzavretia viacerých zmlúv v tom istom čase, celková zmluvná cena nepresahuje 50 EUR alebo zodpovedajúcu sumu v mene, v ktorej bola dohodnutá zmluvná cena.

Článok 14

Informácie o cene a ďalších poplatkoch a nákladoch

1. Informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. b), musia zahŕňať:

(a) celkovú cenu tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb vrátane daní, alebo, ak vzhľadom na charakter tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb nemožno cenu primerane vypočítať vopred, spôsob, akým sa cena vypočíta, a

(b) prípadne akékoľvek ďalšie poplatky za dopravu, dodanie alebo poštovné a akékoľvek iné náklady, alebo ak tieto poplatky a náklady nemožno primerane vypočítať vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie poplatky a náklady.

2. V prípade zmluvy na dobu neurčitú alebo zmluvy obsahujúcej predplatné celková cena musí zahŕňať celkovú cenu za zúčtovacie obdobie. Ak takéto zmluvy stanovujú pevnú sadzbu, celková cena musí zahŕňať celkovú mesačnú cenu. Ak celkovú cenu nemožno primerane vypočítať vopred, musí sa uviesť spôsob, akým sa cena vypočíta.

3. V náležitých prípadoch musí obchodník informovať spotrebiteľa o nákladoch na používanie prostriedkov komunikácie na diaľku na účel uzavretia zmluvy, ak sa tieto náklady počítajú na základe inej ako základnej sadzby.

Článok 15

Informácie o totožnosti a adrese obchodníka

Informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. c), musia zahŕňať:

a) totožnosť obchodníka, napríklad jeho obchodné meno;

b) geografickú adresu, na ktorej má obchodník sídlo;

c) telefónne číslo, číslo faxu a e-mailovú adresu, ak je k dispozícii, aby spotrebiteľ mohol rýchlo kontaktovať obchodníka a účinne s ním komunikovať;

d) prípadne totožnosť a geografickú adresu akéhokoľvek iného obchodníka, v mene ktorého obchodník koná, a

e) ak sa líši od adresy poskytnutej podľa písmen b) a d) tohto článku, geografickú adresu obchodníka, prípadne obchodníka, v mene ktorého koná, na ktorú môže spotrebiteľ zasielať akékoľvek reklamácie.

Článok 16

Informácie o zmluvných podmienkach

Informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. d), musia zahŕňať:

a) podmienky týkajúce sa platby, dodania tovaru, digitálneho obsahu alebo poskytovania súvisiacich služieb a lehoty, do ktorej sa obchodník zaväzuje dodať tovar či digitálny obsah alebo poskytnúť súvisiace služby;

b) prípadne trvanie zmluvy, minimálnu dĺžku trvania záväzkov spotrebiteľa alebo, ak je zmluva uzavretá na dobu neurčitú alebo sa automaticky obnovuje, podmienky ukončenia zmluvy, a

c) prípadne existenciu záloh alebo iných finančných záruk, ktoré musí spotrebiteľ na žiadosť obchodníka zaplatiť alebo poskytnúť, a podmienky, ktoré sa na ne vzťahujú;

d) prípadne existenciu kódexov správania a informácie o tom, ako možno získať ich kópie.

Článok 17

Informácie o práve na odstúpenie od zmluvy v prípade zmlúv uzavieraných na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov

1. Ak má spotrebiteľ právo na odstúpenie od zmluvy podľa kapitoly 4, informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. e), musia zahŕňať podmienky,

lehoty a postupy na uplatnenie tohto práva v súlade s dodatkom 1, ako aj vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v dodatku 2.

2. Ak je to vhodné, informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. e), musia zahŕňať skutočnosť, že spotrebiteľ bude musieť znášať náklady na vrátenie tovaru v prípade odstúpenia od zmluvy a, pokiaľ ide o zmluvy uzavreté na diaľku, že spotrebiteľ bude musieť znášať náklady na vrátenie tovaru v prípade odstúpenia od zmluvy, ak tovar vzhľadom na jeho povahu nemožno bežne vrátiť poštou.

3. Ak si spotrebiteľ môže uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako podal žiadosť o začatie poskytovania súvisiacich služieb počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. e), musia zahŕňať skutočnosť, že spotrebiteľ je povinný uhradiť obchodníkovi sumu uvedenú v článku 45 ods. 5.

4. Povinnosť poskytnúť informácie uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 možno splniť tým, že sa spotrebiteľovi poskytnú vzorové pokyny na odstúpenie od zmluvy uvedené v dodatku 1. Ak obchodník správne vyplní a poskytne tieto pokyny spotrebiteľovi, uvedené požiadavky na poskytnutie informácií sa považujú za splnené.

5. Ak nie je ustanovené právo na odstúpenie od zmluvy v súlade s článkom 40 ods. 2 písm. c) až i) a článkom 40 ods. 3, informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa článku 13 ods. 1 písm. e), musia zahŕňať vyhlásenie, že spotrebiteľ nebude môcť využiť právo na odstúpenie od zmluvy, alebo prípadne okolnosti, za akých spotrebiteľ právo na odstúpenie stráca.

Článok 18

Zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov: ďalšie požiadavky na poskytnutie informácií a potvrdenie

1. Obchodník musí poskytnúť spotrebiteľovi kópiu podpísanej zmluvy alebo potvrdenie o uzavretí zmluvy, prípadne vrátane potvrdenia o súhlase spotrebiteľa a potvrdenia o vzatí na vedomie v súlade s článkom 40 ods. 3 písm. d), v papierovej podobe alebo, ak s tým spotrebiteľ súhlasí, na inom trvalom nosiči.

2. Ak spotrebiteľ chce, aby sa poskytovanie súvisiacich služieb začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy stanovenej v článku 42 ods. 2, obchodník musí od spotrebiteľa vyžadovať, aby na tento účel podal výslovnú žiadosť na trvalom nosiči.

Článok 19

Zmluvy uzavreté na diaľku: ďalšie informácie a iné požiadavky

1. Ak obchodník telefonicky kontaktuje spotrebiteľa s cieľom uzavrieť zmluvu na diaľku, musí na začiatku konverzácie spotrebiteľovi oznámiť svoju totožnosť a prípadne totožnosť osoby, v mene ktorej hovor uskutočňuje, a obchodný účel hovoru.

2. Ak sa zmluva uzavretá na diaľku uzatvára prostredníctvom prostriedku komunikácie na diaľku, ktorý poskytuje obmedzený čas alebo priestor na zobrazenie informácií, musí obchodník prostredníctvom tohto prostriedku pred uzavretím zmluvy poskytnúť

aspoň informácie uvedené v odseku 3 tohto článku. Ostatné informácie uvedené v článku 13 poskytne obchodník spotrebiteľovi primeraným spôsobom v súlade s článkom 13 ods. 3.

3. Podľa odseku 2 sa požadujú tieto informácie:

   (a) hlavné vlastnosti tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb, ako sa požaduje v článku 13 ods. 1 písm. a);

   (b) totožnosť obchodníka, ako sa požaduje v článku 15 písm. a);

   (c) celková cena vrátane všetkých položiek uvedených v článku 13 ods. 1 písm. b) a článku 14 ods. 1 a 2;

   (d) právo na odstúpenie od zmluvy, a

   (e) prípadne trvanie zmluvy a v prípade zmluvy na dobu neurčitú požiadavky na ukončenie zmluvy uvedené v článku 16 písm. b).

4. Zmluva na diaľku uzavretá prostredníctvom telefónu je platná len v prípade, že spotrebiteľ podpísal ponuku alebo zaslal svoj písomný súhlas vyjadrujúci jeho vôľu uzavrieť zmluvu. Obchodník musí spotrebiteľovi poskytnúť potvrdenie o uvedenom súhlase na trvalom nosiči.

5. Obchodník musí spotrebiteľovi poskytnúť potvrdenie o uzavretí zmluvy prípadne vrátane potvrdenia o súhlase spotrebiteľa a potvrdenia o vzatí na vedomie spotrebiteľom uvedené v článku 40 ods. 3 písm. d) a všetky informácie uvedené v článku 13 na trvalom nosiči. Obchodník musí tieto informácie poskytnúť v primeranej lehote po uzavretí zmluvy na diaľku, a to najneskôr v okamihu dodania tovaru alebo pred začiatkom dodávania digitálneho obsahu alebo poskytovania súvisiacej služby, pokiaľ tieto informácie neboli spotrebiteľovi poskytnuté na trvalom nosiči už pred uzavretím tejto zmluvy na diaľku.

6. Ak spotrebiteľ chce, aby sa poskytovanie súvisiacich služieb začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy stanovenej v článku 42 ods. 2, obchodník musí od spotrebiteľa vyžadovať, aby na tento účel podal výslovnú žiadosť na trvalom nosiči.

Článok 20

Povinnosť poskytnúť informácie pri uzavieraní iných zmlúv než sú zmluvy uzavreté na diaľku a mimo prevádzkových priestorov

1. V prípade iných zmlúv než sú zmluvy uzavreté na diaľku a mimo prevádzkových priestorov, je obchodník povinný pred uzavretím zmluvy alebo pred tým, ako sa akákoľvek ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi, ak už nie sú zjavné z kontextu, tieto informácie:

   (a) hlavné vlastnosti tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb, ktoré sa majú dodať alebo poskytnúť, v rozsahu primeranom komunikačnému nosiču a tovaru, digitálnemu obsahu alebo súvisiacim službám;

(b) celková cena a ďalšie poplatky a náklady v súlade s článkom 14 ods. 1;

(c) totožnosť obchodníka, napríklad jeho obchodné meno, geografická adresa, na ktorej má sídlo, a jeho telefónne číslo;

(d) zmluvné podmienky v súlade s článkom 16 písm. a) a b);

(e) prípadne existencia a podmienky popredajných služieb, obchodných záruk a politiky vybavovania reklamácií obchodníka;

(f) prípadne funkčnosť digitálneho obsahu vrátane uplatniteľných technických ochranných opatrení, a

(g) prípadne akákoľvek relevantná interoperabilita digitálneho obsahu s hardvérom a softvérom, o ktorej obchodník vie alebo o ktorej možno očakávať, že o nej vie.

2. Tento článok sa nepoužije v prípade, že zmluva zahŕňa každodenné transakcie a plní sa okamžite v čase svojho uzavretia.

Článok 21
Dôkazné bremeno

Dôkazné bremeno v súvislosti s poskytnutím informácií, ktoré sa požadujú podľa tohto oddielu, znáša obchodník.

Článok 22
Kogentný charakter

Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatňovanie tohto oddielu ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 2 INFORMÁCIE, KTORÉ MUSÍ POSKYTNÚŤ OBCHODNÍK INÉMU OBCHODNÍKOVI PRED UZAVRETÍM ZMLUVY

Článok 23
Povinnosť poskytnúť informácie o tovare a súvisiacich službách

1. Pred uzavretím zmluvy o predaji tovaru, dodaní digitálneho obsahu alebo poskytnutí súvisiacich služieb jedným obchodníkom druhému obchodníkovi je dodávateľ povinný poskytnúť druhému obchodníkovi akýmikoľvek vhodnými prostriedkami všetky informácie týkajúce sa hlavných vlastností tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb, ktoré sa majú dodať alebo poskytnúť, ktoré má dodávateľ k dispozícii alebo prípade ktorých možno očakávať, že ich má k dispozícii, a ktorých neposkytnutie druhej strane by bolo v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a čestnosti.

2. Pri určovaní toho, či je dodávateľ povinný poskytnúť akékoľvek informácie podľa odseku 1, sa prihliada na všetky okolnosti vrátane:

(a) skutočnosti, či mal dodávateľ osobitné odborné znalosti;

(b) nákladov, ktoré dodávateľ vynaložil na získanie príslušných informácií;

(c) ľahkosti, s akou mohol druhý obchodník získať informácie iným spôsobom;

(d) povahy informácií;

(e) pravdepodobnej dôležitosti informácií pre druhého obchodníka, a

f) dobrej obchodnej praxe v danej situácii.

ODDIEL 3: ZMLUVY UZATVÁRANÉ ELEKTRONICKÝMI PROSTRIEDKAMI

Článok 24

Ďalšie povinnosti týkajúce sa poskytnutia informácií v prípade zmlúv uzatváraných na diaľku elektronickými prostriedkami

1. Tento článok sa uplatňuje v prípadoch, keď obchodník poskytuje prostriedky na uzavretie zmluvy a keď sú tieto prostriedky elektronické a nezahŕňajú exkluzívnu výmenu elektronickej pošty alebo inú formu individuálnej komunikácie.

2. Obchodník musí druhej strane poskytnúť primerané, účinné a prístupné technické prostriedky, ktoré umožňujú zistiť a opraviť chyby vzniknuté pri zadávaní údajov pred tým, než druhá strana predloží alebo prijme ponuku.

3. Obchodník musí pred tým, než druhá strana predloží alebo prijme ponuku, poskytnúť informácie o:

(a) technických krokoch potrebných na uzavretie zmluvy;

(b) tom, či bude obchodník archivovať zmluvný dokument a či bude tento dokument prístupný;

(c) technických prostriedkoch na zisťovanie a opravu chýb, ktoré vznikli pri zadávaní údajov, pred tým, než druhá strana predloží alebo prijme ponuku;

(d) jazykoch, v ktorých je možné zmluvu uzavrieť;

(e) zmluvných podmienkach.

4. Obchodník musí zabezpečiť, aby sa zmluvné podmienky uvedené v odseku 3 písm. e) poskytli v abecedných alebo iných zrozumiteľných znakoch a na trvalom nosiči prostredníctvom akéhokoľvek média, ktoré umožňuje čítanie a zaznamenávanie informácií obsiahnutých v texte a ich reprodukciu v hmotnej forme.

5. Obchodník musí elektronickými prostriedkami a bez zbytočného odkladu potvrdiť, že mu bola doručená ponuka alebo prijatie ponuky, ktoré odoslala druhá strana.

Článok 25

Ďalšie požiadavky v prípade zmlúv uzatváraných na diaľku elektronickými prostriedkami

1. Ak sa v zmluve uzatvorenej na diaľku elektronickými prostriedkami spotrebiteľ zaväzuje uskutočniť platbu, musí obchodník jasným a evidentným spôsobom a bezprostredne pred tým, než spotrebiteľ podá objednávku, spotrebiteľa upozorniť na informácie požadované podľa článku 13 ods. 1 písm. a), článku 14 ods. 1 a 2 a článku 16 písm. b).

2. Obchodník musí zabezpečiť, aby spotrebiteľ pri podávaní objednávky výslovne potvrdil, že súčasťou objednávky je záväzok zaplatiť. Ak podanie objednávky zahŕňa stlačenie tlačidla alebo podobnú funkciu, tlačidlo alebo podobná funkcia musia byť označené ľahko čitateľným spôsobom a len slovami „objednávka s povinnosťou platby“ alebo podobnou jednoznačnou formuláciou vyjadrujúcou skutočnosť, že podanie objednávky zahŕňa záväzok zaplatiť obchodníkovi. Ak obchodník nesplnil povinnosti vyplývajúce z tohto odseku, spotrebiteľ nie je zmluvou alebo objednávkou viazaný.

3. Obchodník musí na svojej obchodnej webovej stránke jasným a čitateľným spôsobom najneskôr na začiatku postupu vytvárania objednávky uviesť, či platia nejaké obmedzenia týkajúce sa dodávky tovaru a aké platobné prostriedky sa prijímajú.

Článok 26

Dôkazné bremeno

Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom znáša dôkazné bremeno v súvislosti s poskytnutím informácií, ktoré sa požadujú podľa tohto oddielu, obchodník.

Článok 27

Kogentný charakter

Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatňovanie tohto oddielu ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 4 POVINNOSŤ ZABEZPEČIŤ SPRÁVNOSŤ POSKYTNUTÝCH INFORMÁCIÍ

Článok 28

Povinnosť zabezpečiť správnosť poskytnutých informácií

1. Strana, ktorá poskytuje informácie pred uzavretím zmluvy alebo v čase uzavretia zmluvy či už preto, aby splnila povinnosti stanovené v tejto kapitole, alebo na inom základe, má povinnosť v primeranej miere vynaložiť úsilie, aby zabezpečila, že poskytované informácie sú správne a nie sú zavádzajúce.

2. Strana, ktorej boli poskytnuté nesprávne alebo zavádzajúce informácie v rozpore s povinnosťou uvedenou v odseku 1 a ktorá sa primerane spolieha na tieto informácie

pri uzatváraní zmluvy so stranou, ktorá ich poskytla, má k dispozícii prostriedky nápravy stanovené v článku 29.

3. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 5 PROSTRIEDKY NÁPRAVY V PRÍPADE PORUŠENIA INFORMAČNÝCH POVINNOSTÍ

Článok 29

Prostriedky nápravy v prípade porušenia informačných povinností

1. Strana, ktorá nesplnila niektorú z povinností stanovených v tejto kapitole, nesie zodpovednosť za akúkoľvek škodu, ktorú spôsobila druhej strane nesplnením svojich povinností.

2. Ak obchodník nesplnil požiadavky na poskytnutie informácií týkajúcich sa ďalších poplatkov alebo iných nákladov uvedených v článku 14 alebo nákladov na vrátenie tovaru uvedených v článku 17 ods. 2, spotrebiteľ nie je povinný tieto ďalšie poplatky a náklady zaplatiť.

3. Prostriedkami nápravy ustanovenými v tomto článku nie sú dotknuté žiadne prostriedky nápravy, ktoré môžu byť k dispozícii podľa článku 42 ods. 2, článku 48 alebo článku 49.

4. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Kapitola 3Uzavretie zmluvy

Článok 30
Požiadavky pre uzavretie zmluvy

1. Zmluva je uzavretá, ak:

   (a) strany dosiahli dohodu;

   (b) strany prejavili vôľu, aby dohoda mala právne účinky, a

   (c) zmluva, v prípade potreby doplnená ustanoveniami spoločného európskeho kúpneho práva, má dostatočný obsah a je dostatočne určitá na to, aby mohla mať právne účinky.

2. Dohoda je dosiahnutá prijatím ponuky. Prijatie sa môže urobiť výslovne alebo iným vyhlásením či konaním.

3. To, či je vôľou strán, aby mala dohoda právne účinky, sa vyvodí z ich vyhlásení a konania.

4. Ak jedna zo strán podmieňuje uzavretie zmluvy dohodou na určitej veci, zmluva nie je uzavretá, pokým sa nedosiahne dohoda o tejto veci.

Článok 31
Ponuka

1. Návrh je ponukou, ak:

   (a) má v prípade jeho prijatia viesť k vzniku zmluvy, a

   (b) má dostatočný obsah a je dostatočne určitý na to, aby mohla zmluva vzniknúť.

2. Ponuka môže byť určená jednej alebo viacerým konkrétnym osobám.

3. Návrh určený verejnosti nie je ponukou, ak z okolností nevyplýva niečo iné.

Článok 32
Odvolanie ponuky

1. Ponuka sa môže odvolať, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je ponuka určená, skôr, než táto osoba odoslala prijatie, alebo, v prípade prijatia konaním, skôr, než bola uzavretá zmluva.

2. Ak je návrh, ktorý bol určený verejnosti, ponukou, môže sa odvolať tými istými prostriedkami, ktoré sa použili na urobenie ponuky.

3. Odvolanie ponuky je neúčinné, ak:

(a) je v nej vyjadrená jej neodvolateľnosť;

(b) je v nej stanovená časová lehota na jej prijatie, alebo

(c) osoba, ktorej bola ponuka určená, sa z iného dôvodu primerane spoliehala na neodvolateľnosť ponuky a podľa toho konala.

Článok 33
Odmietnutie ponuky

Keď odmietnutie ponuky dôjde navrhovateľovi, ponuka zaniká.

Článok 34
Prijatie

1. Vyhlásenie v akejkoľvek forme urobené osobou, ktorej bola ponuka určená, alebo jej iné konanie vyjadrujúce súhlas s ponukou, je prijatím.

2. Mlčanie alebo nečinnosť samy osebe nie sú prijatím.

Článok 35
Čas uzavretia zmluvy

1. Ak osoba, ktorej bola ponuka určená, odošle prijatie, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie dôjde navrhovateľovi.

2. Ak je ponuka prijatá konaním, zmluva je uzavretá okamihom, keď oznámenie o tomto úkone dôjde navrhovateľovi.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 platí, že ak na základe ponuky, praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, alebo zvyklostí môže osoba, ktorej je ponuka určená, prijať ponuku konaním bez oznámenia navrhovateľovi, zmluva je uzavretá, keď osoba, ktorej je ponuka určená, začne konať.

Článok 36
Lehota na prijatie

1. Prijatie ponuky je účinné, len ak dôjde navrhovateľovi v lehote, ktorú v ponuke navrhovateľ stanovil.

2. Ak navrhovateľ nestanovil žiadnu lehotu, prijatie ponuky je účinné, len ak dôjde navrhovateľovi v primeranej lehote po predložení ponuky.

3. Ak je možné ponuku prijať konaním bez oznámenia navrhovateľovi, prijatie je účinné, len ak je tento úkon urobený v lehote na prijatie stanovenej navrhovateľom alebo, ak táto lehota nie je stanovená, v primeranej lehote.

Článok 37
Neskoré prijatie

1. Neskoré prijatie má účinky prijatia, ak navrhovateľ bez zbytočného odkladu upovedomí osobu, ktorej bola ponuka určená, že ho považuje za účinné prijatie.

2. Ak z listu alebo iného oznámenia, ktoré obsahujú neskoré prijatie, vyplýva, že boli odoslané za takých okolností, že by došli navrhovateľovi včas, keby ich preprava prebiehala obvyklým spôsobom, má neskoré prijatie účinky prijatia, ibaže navrhovateľ bez zbytočného odkladu upovedomí osobu, ktorej bola ponuka určená, že ponuka zanikla.

Článok 38
Prijatie so zmenami

1. Odpoveď osoby, ktorej je ponuka určená, obsahujúca alebo zahŕňajúca dodatočné alebo odlišné zmluvné podmienky, ktoré podstatne menia podmienky ponuky, je odmietnutím ponuky a považuje sa za novú ponuku.

2. Dodatočné alebo odlišné zmluvné podmienky, ktoré sa okrem iného týkajú ceny, platby, kvality a množstva tovaru, miesta a času dodania, rozsahu zodpovednosti jednej zo strán voči druhej strane alebo urovnávania sporov, sa považujú za dodatočné alebo odlišné zmluvné podmienky, ktoré podstatne menia podmienky ponuky.

3. Odpoveď, ktorá vyjadruje jasný súhlas s ponukou je prijatím, aj keď obsahuje alebo zahŕňa dodatočné alebo odlišné zmluvné podmienky, ak tieto zmluvné podmienky podstatne nemenia podmienky ponuky. Dodatočné alebo odlišné podmienky sa potom stávajú súčasťou zmluvy.

4. Odpoveď, ktorá obsahuje alebo zahŕňa dodatočné alebo odlišné zmluvné podmienky, je vždy odmietnutím ponuky, ak:

   (a) ponuka výslovne obmedzuje prijatie len na podmienky ponuky;

   (b) navrhovateľ bez zbytočného odkladu vznesie námietky proti dodatočným alebo odlišným podmienkam, alebo

   (c) osoba, ktorej je ponuka určená, podmieni jej prijatie súhlasom navrhovateľa s dodatočnými alebo odlišnými podmienkami a tento súhlas jej nedôjde v primeranej lehote.

Článok 39
Rozporné štandardné zmluvné podmienky

1. Ak strany dosiahli dohodu, ale ponuka a prijatie odkazujú na rozporné štandardné zmluvné podmienky, zmluva je napriek tomu uzavretá. Štandardné zmluvné podmienky sú súčasťou zmluvy v rozsahu, v ktorom sú obsahovo zhodné.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 platí, že žiadna zmluva nie je uzavretá, ak jedna strana:

(a) vopred výslovne, a nie prostredníctvom štandardných zmluvných podmienok, prejavila svoju vôľu nebyť viazaná zmluvou podľa odseku 1, alebo

(b) bez zbytočného odkladu upovedomí druhú stranu o tejto svojej vôli.

Kapitola 4Právo na odstúpenie od zmluvy v prípade zmlúv uzavretých na diaľku a zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi

Článok 40
Právo na odstúpenie od zmluvy

1. Počas lehoty stanovenej v článku 42 má spotrebiteľ právo, a to bez uvedenia dôvodu a bez toho, aby znášal akékoľvek náklady s výnimkou prípadov, ktoré sú uvedené v článku 45, odstúpiť od:

   (a) zmluvy uzavretej na diaľku;

   (b) zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov, ak zmluvná cena alebo, v prípade uzavretia viacerých zmlúv v tom istom čase, celková zmluvná cena presahuje 50 EUR alebo zodpovedajúcu sumu v mene, v ktorej bola dohodnutá zmluvná cena v čase uzavretia zmluvy.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na:

   (a) zmluvu uzavretú prostredníctvom predajného automatu alebo automatizovaných prevádzkových priestorov;

   (b) zmluvu o dodaní potravín, nápojov alebo iného tovaru určeného na bežnú spotrebu v domácnosti, ktoré obchodník na častých a pravidelných obchôdzkach fyzicky dodáva spotrebiteľovi domov, na miesto bydliska alebo na pracovisko;

   (c) zmluvu o dodaní tovaru alebo poskytnutí súvisiacich služieb, ktorých cena závisí od kolísania cien na finančnom trhu, ktoré obchodník nemôže ovplyvniť a ktoré sa môže vyskytnúť v rámci lehoty na odstúpenie od zmluvy;

   (d) zmluvu o dodaní tovaru alebo digitálneho obsahu vyrobeného podľa špecifikácií spotrebiteľa alebo konkrétne na mieru;

   (e) zmluvu o dodaní tovaru, ktorý podlieha rýchlemu zníženiu kvality alebo skaze;

   (f) zmluvu o dodaní alkoholických nápojov, ktorých cena sa dohodla v čase uzavretia kúpnej zmluvy, pričom ich dodanie možno uskutočniť až po 30 dňoch od uzavretia zmluvy a ich skutočná hodnota závisí od kolísania cien na trhu, ktoré obchodník nemôže ovplyvniť;

   (g) zmluvu o predaji novín, periodík alebo časopisov s výnimkou zmlúv o predplatnom na dodávku takýchto publikácií;

   (h) zmluvu uzavretú na verejnej dražbe, a

(i) zmluvu o poskytovaní stravovacích služieb alebo služieb súvisiacich s činnosťami v rámci voľného času, v ktorej sa stanovuje konkrétny dátum alebo lehota plnenia.

3. Odsek 1 sa nevzťahuje na tieto situácie:

(a) ak bol dodaný tovar v uzavretom obale, spotrebiteľ ho rozbalil a tovar nie je možné vrátiť z dôvodu ochrany zdravia alebo z hygienických dôvodov;

(b) ak bol dodaný tovar z dôvodu svojej povahy po dodaní neoddeliteľne zmiešaný s iným tovarom;

(c) ak dodaným tovarom boli zvukové či zvukovo-obrazové záznamy alebo počítačový softvér v uzavretom obale, ktoré boli po dodaní rozbalené;

(d) ak dodanie digitálneho obsahu, ktorý sa nedodáva na hmotnom nosiči, začalo s predchádzajúcim výslovným súhlasom spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ vzal na vedomie, že tým stráca právo na odstúpenie od zmluvy;

(e) ak spotrebiteľ osobitne požiadal obchodníka o to, aby ho navštívil na účely vykonania naliehavej opravy alebo údržby. Ak pri príležitosti takejto návštevy obchodník poskytne ďalšie súvisiace služby okrem tých, ktoré si spotrebiteľ osobitne vyžiadal, alebo tovar iný než náhradné diely potrebné na vykonanie údržby alebo opravy, právo na odstúpenie od zmluvy sa vzťahuje na tieto dodatočné súvisiace služby alebo tovar.

4. Ak spotrebiteľ predložil ponuku, ktorá by v prípade jej prijatia viedla k uzavretiu zmluvy, od ktorej by podľa tejto kapitoly bolo možné odstúpiť, spotrebiteľ môže ponuku stiahnuť aj v prípade, že by inak bola neodvolateľná.

Článok 41

Uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy

1. Spotrebiteľ môže uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy kedykoľvek pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy stanovenej v článku 42.

2. Spotrebiteľ uplatňuje svoje právo na odstúpenie od zmluvy oznámením obchodníkovi. Na tento účel môže spotrebiteľ použiť buď vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v dodatku 2, alebo urobiť akékoľvek iné jednoznačné vyhlásenie vyjadrujúce jeho rozhodnutie odstúpiť od zmluvy.

3. Ak obchodník umožňuje spotrebiteľovi odstúpiť od zmluvy elektronicky na svojej webovej stránke a spotrebiteľ túto možnosť využije, obchodník je povinný bezodkladne zaslať spotrebiteľovi potvrdenie o doručení tohto odstúpenia od zmluvy na trvalom nosiči. Obchodník nesie zodpovednosť za akúkoľvek škodu, ktorá je spôsobená druhej strane porušením tejto povinnosti.

4. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je vykonané včas, ak je odoslané pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy.

5. Dôkazné bremeno v súvislosti s tým, že právo na odstúpenie od zmluvy sa uplatnilo v súlade s týmto článkom, znáša spotrebiteľ.

Článok 42
Lehota na odstúpenie od zmluvy

1. Lehota na odstúpenie od zmluvy je 14 dní:

   (a) odo dňa, keď spotrebiteľ prevzal dodávku tovaru v prípade kúpnej zmluvy vrátane kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa predávajúci zaväzuje poskytnúť aj súvisiace služby;

   (b) odo dňa, keď spotrebiteľ prevzal dodávku posledného tovaru v prípade zmluvy týkajúcej sa kúpy viacerých tovarov objednaných spotrebiteľom v jednej objednávke a dodaných oddelene vrátane zmluvy, na základe ktorej sa predávajúci zaväzuje poskytnúť aj súvisiace služby;

   (c) odo dňa, keď spotrebiteľ prevzal dodávku poslednej zásielky alebo posledného kusu v prípade zmluvy, keď tovar pozostáva z viacerých zásielok alebo kusov vrátane zmluvy, na základe ktorej sa predávajúci zaväzuje poskytnúť aj súvisiace služby, alebo

   (d) odo dňa, keď spotrebiteľ prevzal dodávku prvého tovaru, ak sa zmluva týka pravidelných dodávok tovaru počas vymedzeného obdobia vrátane zmluvy, na základe ktorej sa predávajúci zaväzuje poskytnúť aj súvisiace služby;

   (e) odo dňa uzavretia zmluvy v prípade zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb, ktorá sa uzavrela po dodaní tovaru;

   (f) odo dňa, keď spotrebiteľ prevzal dodávku hmotného nosiča v súlade s písmenom a) v prípade zmluvy o dodaní digitálneho obsahu, keď sa digitálny obsah dodáva na hmotnom nosiči;

   (g) odo dňa uzavretia zmluvy v prípade zmluvy, keď sa digitálny obsah nedodáva na hmotnom nosiči.

2. Ak obchodník neposkytol spotrebiteľovi informácie uvedené v článku 17 ods. 1, lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie:

   (a) jeden rok po skončení pôvodnej lehoty na odstúpenie od zmluvy určenej v súlade s odsekom 1, alebo

   (b) ak obchodník poskytne spotrebiteľovi požadované informácie v priebehu jedného roka od uplynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy stanovenej v súlade s odsekom 1, po 14 dňoch odo dňa, keď spotrebiteľ uvedené informácie dostane.

Článok 43
Účinky odstúpenia od zmluvy

Odstúpením od zmluvy sa zrušujú záväzky oboch strán vyplývajúce zo zmluvy:

a) plniť zmluvu, alebo

b) uzavrieť zmluvu v prípadoch, keď spotrebiteľ predložil ponuku.

Článok 44
Záväzky obchodníka v prípade odstúpenia od zmluvy

1. Obchodník musí spotrebiteľovi vrátiť všetky uhradené platby vrátane prípadných nákladov na doručenie, a to bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď bol informovaný o rozhodnutí spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy v súlade s článkom 41. Obchodník musí pri tomto vrátení použiť rovnaké platobné prostriedky, aké použil spotrebiteľ pri pôvodnej transakcii, pokiaľ spotrebiteľ výslovne nesúhlasil s iným spôsobom vrátenia a za predpokladu, že spotrebiteľ nebude v súvislosti s týmto vrátením znášať žiadne poplatky.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 platí, že obchodník nie je povinný vrátiť dodatočné náklady, ak si spotrebiteľ výslovne zvolil spôsob dodania, ktorý sa líši od najlacnejšieho typu štandardného dodania ponúkaného obchodníkom.

3. V prípade zmluvy týkajúcej sa kúpy tovaru môže obchodník počkať s vrátením platby dovtedy, kým nedostane tovar späť alebo kým spotrebiteľ nepredloží doklad o tom, že tovar odoslal späť, podľa toho, čo nastane skôr; uvedené neplatí, ak obchodník ponúkol, že si tovar vyzdvihne sám.

4. Ak bol v prípade zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov tovar dodaný spotrebiteľovi domov v čase uzavretia zmluvy, musí obchodník vyzdvihnúť tovar na svoje vlastné náklady, ak tovar vzhľadom na jeho charakter nemožno bežne vrátiť poštou.

Článok 45
Záväzky spotrebiteľa v prípade odstúpenia od zmluvy

1. Spotrebiteľ musí tovar odoslať späť alebo ho odovzdať obchodníkovi alebo osobe poverenej obchodníkom, a to bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď obchodníkovi oznámil rozhodnutie odstúpiť od zmluvy v súlade s článkom 41; uvedené neplatí, ak obchodník ponúkol, že si tovar vyzdvihne sám. Táto lehota je dodržaná, ak spotrebiteľ tovar odošle späť pred uplynutím 14 dní.

2. Spotrebiteľ musí znášať priame náklady na vrátenie tovaru, ibaže obchodník súhlasil, že ich bude znášať sám alebo ak obchodník neinformoval spotrebiteľa, že tieto náklady musí znášať spotrebiteľ.

3. Spotrebiteľ nesie zodpovednosť za akékoľvek zníženie hodnoty tovaru len v prípade, že k nemu došlo v dôsledku zaobchádzania s týmto tovarom iným spôsobom, než je

potrebný na zistenie charakteru, vlastností a funkčnosti tovaru. Spotrebiteľ nenesie zodpovednosť za zníženie hodnoty, ak mu obchodník neposkytol všetky informácie o práve na odstúpenie od zmluvy v súlade s článkom 17 ods. 1.

4. Bez toho, aby tým bolo dotknutý odsek 3 platí, že spotrebiteľ nie je povinný zaplatiť žiadnu náhradu za používanie tovaru počas lehoty na odstúpenie od zmluvy.

5. Ak spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako výslovne požiadal, aby sa poskytovanie súvisiacich služieb začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, musí obchodníkovi zaplatiť sumu, ktorá je úmerná rozsahu plnenia, ktoré bolo poskytnuté dovtedy, kým spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, a to v porovnaní s celkovým rozsahom plnenia stanoveným v zmluve. Táto úmerná suma, ktorú má spotrebiteľ uhradiť obchodníkovi, sa musí vypočítať na základe celkovej ceny dohodnutej v zmluve. Ak je celková cena neprimeraná, táto úmerná suma sa musí vypočítať na základe trhovej hodnoty poskytnutého plnenia.

6. Spotrebiteľ nie je povinný znášať náklady na:

(a) úplné alebo čiastočné poskytnutie súvisiacich služieb počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, ak:

(i) obchodník neposkytol informácie v súlade s článkom 17 ods. 1 a 3, alebo

(ii) spotrebiteľ výslovne nepožiadal, aby sa poskytovanie služieb začalo počas lehoty na odstúpenie od zmluvy v súlade s článkom 18 ods. 2 a článkom 19 ods. 6;

(b) úplné alebo čiastočné dodanie digitálneho obsahu, ktorý nie je dodávaný na hmotnom nosiči, ak:

i) spotrebiteľ nedal predchádzajúci výslovný súhlas so začatím dodávania digitálneho obsahu pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy uvedenej v článku 42 ods. 1;

(ii) spotrebiteľ pri udelení súhlasu nevzal na vedomie, že stráca právo na odstúpenie od zmluvy, alebo

(iii) obchodník neposkytol potvrdenie v súlade s článkom 18 ods. 1 a článkom 19 ods. 5.

7. S výnimkou ustanovení tohto článku spotrebiteľovi nevzniká z uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy žiadny záväzok.

Článok 46
Doplnkové zmluvy

1. Ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy uzavretej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov v súlade s článkami 41 až 45, všetky doplnkové zmluvy sa automaticky ukončia bez toho, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek náklady, a to s výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 2 a 3. Na účely tohto článku sa doplnkovou zmluvou rozumie zmluva, ktorou spotrebiteľ nadobúda tovar, digitálny

obsah alebo súvisiace služby v spojitosti so zmluvou uzavretou na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, pričom tento tovar, digitálny obsah alebo súvisiace služby sú poskytované obchodníkom alebo treťou osobou na základe dohody medzi touto treťou stranou a obchodníkom.

2. Ustanovenia článku 43, článku 44 a článku 45 sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňujú na doplnkové zmluvy v rozsahu, v ktorom sa tieto zmluvy riadia spoločným európskym kúpnym právom.

3. Pokiaľ ide o doplnkové zmluvy, ktoré sa neriadia spoločným európskym kúpnym právom, záväzky strán v prípade odstúpenia od zmluvy sa riadia rozhodným právom.

Článok 47
Kogentný charakter

Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatňovanie tejto kapitoly ani sa odchýliť od jej účinkov alebo ich pozmeniť.

Kapitola 5Dôvody neplatnosti

Článok 48
Omyl

1. Strana môže označiť zmluvu za neplatnú pre skutkový alebo právny omyl existujúci v čase uzavretia zmluvy, ak:

   (a) by strana, nebyť omylu, zmluvu neuzavrela alebo by ju uzavrela len za podstatne odlišných zmluvných podmienok a druhá strana o tom vedela alebo bolo možné očakávať, že o tom vedela, a

   (b) druhá strana:

   (i) omyl spôsobila;

   (ii) spôsobila uzavretie zmluvy v omyle tým, že nesplnila niektorú z informačných povinností pred uzavretím zmluvy podľa kapitoly 2 oddielov 1 až 4;

   (iii) o omyle vedela alebo bolo možné očakávať, že o ňom vedela a spôsobila uzavretie zmluvy v omyle tým, že neupozornila na dôležité informácie, pokiaľ dobromyseľnosť a čestnosť vyžadovali, aby strana, ktorá o omyle vedela, na omyl upozornila, alebo

   (iv) bola v tom isto omyle.

2. Strana nemôže označiť zmluvu za neplatnú pre omyl, ak na seba prevzala riziko omylu alebo by za daných okolností toto riziko mala znášať.

3. Nepresnosť vo formulácii alebo pri prenose vyhlásenia sa považuje za omyl osoby, ktorá urobila alebo poslala vyhlásenie.

Článok 49
Lesť

1. Strana môže označiť zmluvu za neplatnú, ak druhá strana dosiahla uzavretie zmluvy ľstivým skreslením skutočností, či už slovným vyjadrením alebo konaním, alebo ľstivým neposkytnutím informácií, ktoré táto druhá strana bola v súlade so zásadou dobromyseľnosti a čestnosti alebo podľa ktorejkoľvek z informačných povinností pred uzavretím zmluvy povinná poskytnúť.

2. Skreslenie skutočností sa považuje za ľstivé, ak k nemu došlo s vedomím alebo vo viere, že toto podanie skutočností je nepravdivé, alebo bez toho, aby sa bral ohľad na to, či je pravdivé alebo nepravdivé, a ak úmyslom bolo dosiahnuť, aby príjemca

konal v omyle. Neposkytnutie informácií sa považuje za ľstivé, ak je úmyslom dosiahnuť, aby osoba, ktorej nie sú informácie poskytnuté, konala v omyle.

3. Pri určovaní toho, či zásada dobromyseľnosti a čestnosti vyžaduje, aby strana poskytla konkrétne informácie, sa prihliada na všetky okolnosti vrátane:

(a) skutočnosti, či strana mala osobitné odborné znalosti;

(b) nákladov, ktoré strana vynaložila na získanie príslušných informácií;

(c) ľahkosti, s akou mohla druhá strana získať informácie iným spôsobom;

(d) povahy informácií;

(e) zjavnej dôležitosti informácií pre druhú stranu, a

(f) v prípade zmlúv medzi obchodníkmi, dobrej obchodnej praxe v danej situácii.

Článok 50
Vyhrážky

Strana môže označiť zmluvu za neplatnú, ak druhá strana dosiahla uzavretie zmluvy hrozbou protiprávnej, bezprostrednej a závažnej ujmy alebo protiprávneho konania.

Článok 51
Zneužitie situácie

Strana môže označiť zmluvu za neplatnú, ak v čase uzavretia zmluvy:

a) táto strana bola závislá na druhej strane alebo medzi ňou a druhou stranou existoval vzťah dôvery, bola v ťažkej ekonomickej situácii alebo mala naliehavé potreby, bola neprezieravá, neznalá alebo neskúsená, a

b) druhá strana o tom vedela alebo bolo možné očakávať, že o tom vedela, a vzhľadom na okolnosti a účel zmluvy zneužila situáciu prvej strany na získanie neprimeraného prospechu alebo nečestnej výhody.

Článok 52
Oznámenie o neplatnosti zmluvy

1. Označenie zmluvy za neplatnú sa vykoná oznámením druhej strane.

2. Oznámenie o neplatnosti zmluvy je účinné, len ak sa vykoná v týchto lehotách plynúcich po tom, ako sa strana, ktorá označuje zmluvu za neplatnú, dozvedela o príslušných skutočnostiach alebo po tom, ako získala slobodu konať:

(a) v lehote šiestich mesiacov v prípade omylu, a

(b) v lehote jedného roku v prípade ľsti, vyhrážok a zneužitia situácie.

Článok 53
Potvrdenie platnosti zmluvy

Ak strana, ktorá je oprávnená označiť zmluvu za neplatnú podľa tejto kapitoly, potvrdí platnosť zmluvy výslovne alebo iným spôsobom po tom, ako sa dozvedela o príslušných skutočnostiach alebo po tom, ako získala slobodu konať, tak táto strana už nemôže označiť zmluvu za neplatnú.

Článok 54
Účinky neplatnosti zmluvy

1. Zmluva, ktorú možno označiť za neplatnú, je platná až do jej označenia za neplatnú, ale po označení za neplatnú je so spätným účinkom neplatná od začiatku.

2. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na niektoré zmluvné podmienky, účinok neplatnosti sa obmedzuje len na tieto podmienky, ibaže by bolo neprimerané ponechať zvyšok zmluvy v platnosti.

3. Otázka, či má niektorá strana nárok na vrátenie toho, čo bolo prevedené alebo dodané podľa zmluvy, ktorá bola označená za neplatnú, alebo na peňažný ekvivalent, sa riadi pravidlami o vrátení plnení uvedenými v kapitole 17.

Článok 55
Náhrady škody

Bez ohľadu na to, či zmluva je alebo nie je označená za neplatnú, tá strana, ktorá je oprávnená označiť zmluvu za neplatnú alebo ktorá toto právo mala pred tým, než ho stratila v dôsledku uplynutia lehôt alebo potvrdenia platnosti zmluvy, má nárok na náhradu škody od druhej strany za ujmu, ktorú utrpela v dôsledku omylu, ľsti, vyhrážok alebo zneužitia situácie, a to pod podmienkou, že táto druhá strana vedela alebo bolo možné očakávať, že vedela, o príslušných skutočnostiach.

Článok 56
Vylúčenie alebo obmedzenie prostriedkov nápravy

1. Prostriedky nápravy v prípade ľsti, vyhrážok a zneužitia situácie nie je možné priamo alebo nepriamo vylúčiť ani obmedziť.

2. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa priamo alebo nepriamo vylúčiť ani obmedziť prostriedky nápravy v prípade omylu.

Článok 57
Výber prostriedku nápravy

Strana, ktorá má právo na prostriedok nápravy podľa tejto kapitoly za okolností, ktoré tejto strane umožňujú použiť prostriedok nápravy pre prípad neplnenia, si môže zvoliť ktorýkoľvek z týchto prostriedkov nápravy.

Časť III Posudzovanie obsahu zmluvy

Kapitola 6Výklad

Článok 58
Všeobecné pravidlá pre výklad zmlúv

1. Zmluva sa vykladá podľa spoločnej vôle strán, a to aj keď výrazy obsiahnuté v zmluve majú podľa tohto výkladu iný než obvyklý význam.

2. Ak bolo vôľou jednej zo strán, aby výraz obsiahnutý v zmluve mal osobitný význam a druhá strana o tejto vôli v čase uzavretia zmluvy vedela alebo bolo možné očakávať, že o nej vedela, tento výraz sa vykladá v súlade s vôľou prvej strany.

3. Pokiaľ sa v odsekoch 1 a 2 nestanovuje inak, zmluva sa vykladá podľa významu, ktorý by jej bolo možné primerane dať.

Článok 59
Relevantné skutočnosti

Pri výklade zmluvy možno prihliadať najmä na:

a) okolnosti, za ktorých bola zmluva uzavretá, vrátane rokovaní, ktoré jej uzavretiu predchádzali;

b) konanie strán, a to aj po uzavretí zmluvy;

c) spôsob, akým strany už vykladali výrazy, ktoré sú rovnaké alebo podobné ako výrazy obsiahnuté v zmluve;

d) zvyklosti, ktoré by strany v tom istom postavení považovali za všeobecne platné;

e) prax, ktorú strany medzi sebou zaviedli;

f) význam, ktorý sa zvyčajne prikladá daným výrazom v príslušnom odvetví činnosti;

g) povahu a účel zmluvy, a

h) dobromyseľnosť a čestnosť.

Článok 60
Odkaz na zmluvu ako celok

Výrazy obsiahnuté v zmluve sa vykladajú s prihliadnutím na zmluvu ako celok.

Článok 61
Rozdiely medzi jazykovými zneniami

Ak je zmluvný dokument vyhotovený v dvoch alebo viacerých jazykových zneniach a nie je určené, ktoré z týchto znení je rozhodné, a ak existuje rozpor medzi nimi, za rozhodné sa považuje znenie tom jazyku, v ktorom bola zmluva pôvodne vypracovaná.

Článok 62
Prednosť individuálne dojednaných zmluvných podmienok

V prípade rozporu majú zmluvné podmienky, ktoré boli individuálne dojednané, prednosť pred podmienkami, ktoré neboli individuálne dojednané v zmysle článku 7.

Článok 63
Prednosť výkladu, ktorý vyvoláva účinok zmluvných podmienok

Výklad, ktorý vyvoláva účinok zmluvných podmienok, má prednosť pred výkladom, ktorý takýto účinok nevyvoláva.

Článok 64
Výklad v prospech spotrebiteľov

1. Ak existuje pochybnosť o význame zmluvnej podmienky v zmluve medzi obchodníkom a spotrebiteľom, prednosť má výklad, ktorý je pre spotrebiteľa najvýhodnejší, ibaže danú podmienku navrhol spotrebiteľ.

2. Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 65
Výklad v neprospech strany, ktorá zmluvnú podmienku navrhla

Ak v prípade zmluvy, na ktorú sa nevzťahuje článok 64, existuje pochybnosť o význame zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dojednaná v zmysle článku 7, uprednostní sa výklad tejto podmienky v neprospech strany, ktorá podmienku navrhla.

Kapitola 7Obsah a účinky

Článok 66
Zmluvné podmienky

Podmienky zmluvy vychádzajú z:

a) dohody strán, a to s výhradou akýchkoľvek kogentných ustanovení spoločného európskeho kúpneho práva;

b) akýchkoľvek zvyklostí alebo praxe, ktorými sú strany viazané podľa článku 67;

c) akýchkoľvek ustanovení spoločného európskeho kúpneho práva, ktoré sa uplatňujú v prípade, že sa strany nedohodli inak, a

d) akýchkoľvek podmienok doplnených podľa článku 68.

Článok 67
Zvyklosti a prax v prípade zmlúv medzi obchodníkmi

1. V prípade zmlúv medzi obchodníkmi sú strany viazané zvyklosťami, na ktorých používaní sa dohodli, a praxou, ktorú medzi sebou zaviedli.

2. Strany sú viazané zvyklosťami, ktoré by obchodníci v tom istom postavení ako strany považovali za všeobecne platné.

3. Zvyklosti a prax nie sú pre strany záväzné v rozsahu, v akom sú v rozpore so zmluvnými podmienkami, ktoré boli individuálne dojednané, alebo s akýmikoľvek kogentnými ustanoveniami spoločného európskeho kúpneho práva.

Článok 68
Zmluvné podmienky, ktoré možno doplniť

1. Ak nie je určitá vec výslovne upravená dohodou strán, žiadnou zvyklosťou či praxou, ani žiadnym ustanovením spoločného európskeho kúpneho práva, možno dodatočnú podmienku doplniť, a to najmä so zreteľom na:

   (a) povahu a účel zmluvy;

   (b) okolností, za ktorých bola zmluva uzavretá, a

   (c) dobromyseľnosť a čestnosť.

2. Akákoľvek zmluvná podmienka doplnená podľa odseku 1 musí byť, pokiaľ je to možné, taká, aby vyvolala účinok, ktorý zodpovedá tomu, na čom by sa strany pravdepodobne dohodli, keby danú vec upravili.

3. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak strany zámerne určitú vec neupravili, pričom akceptovali, že jedna alebo druhá strana bude znášať riziko.

Článok 69

Zmluvné podmienky odvodené z vyhlásení pred uzavretím zmluvy

1. Ak obchodník pred uzavretím zmluvy urobí pred druhou stranou alebo verejne vyhlásenie týkajúce sa vlastností toho, čo má tento obchodník podľa zmluvy dodať, vyhlásenie sa ako podmienka začlení do zmluvy, ibaže:

   (a) druhá strana v čase uzavretia zmluvy vedela alebo bolo možné očakávať, že vedela, o tom, že vyhlásenie bolo nepravdivé alebo ho inak nebolo možné považovať za takúto podmienku, alebo

   (b) toto vyhlásenie nemohlo ovplyvniť rozhodnutie druhej strany uzavrieť zmluvu.

2. Na účely odseku 1 sa vyhlásenie osoby, ktorá pre obchodníka vykonáva reklamné alebo marketingové činnosti, považuje za vyhlásenie obchodníka.

3. Ak je druhou stranou spotrebiteľ, na účely odseku 1 sa verejné vyhlásenie, ktoré bolo urobené výrobcom či v jeho mene alebo inou osobou v predchádzajúcich fázach reťazca transakcií vedúcich k uzavretiu zmluvy, považuje za vyhlásenie tohto obchodníka, ibaže obchodník v čase uzavretia zmluvy o ňom nevedel a ani nebolo možné očakávať, že o ňom vedel.

4. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 70

Povinnosť upozorniť na zmluvné podmienky, ktoré nie sú individuálne dojednané

1. Na zmluvné podmienky, ktoré navrhla jedna strana a ktoré nie sú individuálne dojednané v zmysle článku 7, sa možno odvolávať voči druhej strane, len ak o nich druhá strana vedela alebo ak strana prijala primerané opatrenia, aby na ne druhú stranu upozornila pred uzavretím zmluvy alebo v čase jej uzavretia.

2. Na účely tohto článku sa vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom samotný odkaz na podmienky v zmluvnom dokumente nepovažuje za dostatočné upozornenie spotrebiteľa na tieto zmluvné podmienky, a to ani v prípade, keď spotrebiteľ tento dokument podpísal.

3. Strany nesmú vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 71

Dodatočné platby v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom

1. V zmluve medzi obchodníkom a spotrebiteľom zmluvná podmienka, podľa ktorej je spotrebiteľ povinný okrem odmeny dohodnutej za obchodníkov hlavný zmluvný

záväzok uhradiť akúkoľvek ďalšiu platbu, a to najmä ak bola táto podmienka do zmluvy začlenená použitím predvolených možností, ktoré musí spotrebiteľ odmietnuť, aby sa vyhol dodatočnej platbe, nie je pre spotrebiteľa záväzná, ibaže pred tým než sa zmluva stala pre spotrebiteľa záväznou, spotrebiteľ výslovne súhlasil s touto dodatočnou platbou. Ak spotrebiteľ vykonal dodatočnú platbu, má nárok na jej vrátenie.

2. Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 72
Ustanovenia o úplnosti zmluvy

1. Ak písomná zmluva obsahuje ustanovenie o tom, že sú v nej zahrnuté všetky zmluvné podmienky (ustanovenie o úplnosti zmluvy), žiadne predchádzajúce vyhlásenia, záväzky či dohody, ktoré nie sú v dokumente zahrnuté, nie sú súčasťou zmluvy.

2. Ustanovenie o úplnosti zmluvy nebráni tomu, aby sa predchádzajúce vyhlásenia strán použili na výklad zmluvy, ak sa v zmluve neustanovuje inak.

3. V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom nie je ustanovenie o úplnosti zmluvy pre spotrebiteľa záväzné.

4. Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 73
Určenie ceny

Ak nie je možné určiť cenu splatnú na základe zmluvy inak, splatnou cenou je, pokiaľ strany neprejavili inú vôľu, cena bežne požadovaná za porovnateľných okolností v čase uzavretia zmluvy, alebo, ak takáto cena nie je k dispozícii, primeraná cena.

Článok 74
Jednostranné určenie ceny alebo inej zmluvnej podmienky jednou zo strán

1. Ak má cenu alebo akúkoľvek inú zmluvnú podmienku určiť jedna zo strán a takto určená cena alebo podmienka je zjavne neprimeraná, nahradí sa cenou bežne požadovanou či podmienkou bežne používanou za porovnateľných okolností v čase uzavretia zmluvy, alebo, ak takáto cena alebo podmienka nie je k dispozícii, primeranou cenou alebo primeranou podmienkou.

2. Strany nesmú vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 75
Určenie ceny alebo inej zmluvnej podmienky treťou osobou

1. Ak má cenu alebo akúkoľvek inú zmluvnú podmienku určiť tretia osoba a nemôže to urobiť alebo to neurobí, súd môže týmto určením poveriť inú osobu, pokiaľ to nie je v rozpore so zmluvnými podmienkami.

2. Ak je cena alebo iná zmluvná podmienka určená treťou osobou zjavne neprimeraná, nahradí sa cenou bežne požadovanou či podmienkou bežne používanou za porovnateľných okolností v čase uzavretia zmluvy, alebo, ak takáto cena alebo podmienka nie je k dispozícii, primeranou cenou alebo primeranou podmienkou.

3. Na účely odseku 1 sa „súdom“ rozumie aj rozhodcovský súd.

4. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie odseku 2 ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 76
Jazyk

Ak jazyk, ktorý sa ma použiť na účely komunikácie v súvislosti so zmluvou alebo právami alebo záväzkami, ktoré z nej vyplývajú, nie je možné určiť inak, použije sa jazyk použitý pri uzavretí zmluvy.

Článok 77
Zmluvy na dobu neurčitú

1. Ak v prípade zmluvy, na základe ktorej sa poskytuje nepretržité alebo opakované plnenie zmluvného záväzku, zo zmluvných podmienok nevyplýva, kedy má zmluvný vzťah skončiť, alebo sa v nich stanovuje, že sa skončí predložením oznámenia na tento účel, môže ju ukončiť ktorákoľvek zo strán oznámením s primeranou lehotou nepresahujúcou dva mesiace.

2. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 78
Zmluvné podmienky v prospech tretích osôb

1. Zmluvné strany môžu zmluvou priznať právo tretej osobe. Tretia osoba nemusí v čase uzatvorenia zmluvy existovať ani nemusí byť určená, ale musí byť možné ju určiť.

2. V zmluve sa stanoví povaha a obsah práva tretej osoby. Právo môže mať formu vylúčenia alebo obmedzenia zodpovednosti tretej osoby voči jednej zo zmluvných strán.

3. Keď sa jedna zo zmluvných strán v zmluve zaviazala poskytnúť plnenie tretej osobe, potom:

(a) má tretia osoba tie isté práva na plnenie a prostriedky nápravy pre prípad neplnenia, ako by mala v prípade, keby sa zmluvná strana zaviazala poskytnúť plnenie na základe zmluvy s touto treťou stranou, a

(b) zmluvná strana, ktorá je viazaná, môže proti tretej osobe uplatniť všetky námietky, ktoré by mohla uplatniť proti druhej zmluvnej strane.

4. Tretia osoba môže právo, ktoré jej bolo priznané, odmietnuť oznámením ktorejkoľvek zo zmluvných strán, ak tak urobí pred tým, než je právo výslovne alebo mlčky prijaté. V prípade odmietnutia sa má za to, že právo tretej osoby nikdy nevzniklo.

5. Zmluvné strany môžu vypustiť či zmeniť zmluvnú podmienku, na základe ktorej právo vzniká, ak ani jedna z nich predtým neoznámila tretej osobe vznik práva.

Kapitola 8Neprijateľné zmluvné podmienky

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 79
Účinky neprijateľných zmluvných podmienok

1. Zmluvná podmienka, ktorú navrhla jedna zo strán a ktorá je neprijateľná podľa oddielov 2 a 3 tejto kapitoly, nie je pre druhú stranu záväzná.

2. Ak je možné zmluvu bez neprijateľnej zmluvnej podmienky zachovať, ostatné zmluvné podmienky zostávajú naďalej záväzné.

Článok 80
Vylúčenia z testu neprijateľnosti

1. Oddiely 2 a 3 sa nevzťahujú na zmluvné podmienky, ktoré sú vyjadrením ustanovení spoločného európskeho kúpneho práva, ktoré by sa použili, ak by daná vec nebola upravená týmito podmienkami.

2. Oddiel 2 sa nevzťahuje na vymedzenie hlavného predmetu zmluvy alebo na primeranosť ceny, ktorá sa má zaplatiť, pokiaľ obchodník splnil povinnosť zachovať transparentnosť podľa článku 82.

3. Oddiel 3 sa nevzťahuje na vymedzenie hlavného predmetu zmluvy ani na primeranosť ceny, ktorá sa má zaplatiť.

Článok 81
Kogentný charakter

Strany nesmú vylúčiť uplatňovanie tejto kapitoly ani sa odchýliť od jej účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 2 NEPRIJATEĽNÉ ZMLUVNÉ PODMIENKY V PRÍPADE ZMLÚV MEDZI OBCHODNÍKOM A SPOTREBITEĽOM

Článok 82
Povinnosť zachovať transparentnosť v prípade zmluvných podmienok, ktoré nie sú individuálne dojednané

Ak obchodník navrhol podmienky, ktoré neboli so spotrebiteľom individuálne dojednané v zmysle článku 7, je povinný zabezpečiť, aby tieto podmienky boli naformulované a oznámené v jasnom a zrozumiteľnom jazyku.

Článok 83

Význam slova „neprijateľný“ v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom

1. V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom platí, že zmluvná podmienka navrhnutá obchodníkom, ktorá nebola individuálne dojednaná v zmysle článku 7, je neprijateľná na účely tohto oddielu, ak na úkor spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a záväzkoch strán vyplývajúcich zo zmluvy v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a čestnosti.

2. Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky na účely tohto oddielu sa prihliada na:

   (a) skutočnosť, či obchodník splnil povinnosť zachovania transparentnosti podľa článku 82;

   (b) povahu toho, čo sa má podľa zmluvy poskytnúť;

   (c) okolnosti prevládajúce počas uzavretia zmluvy;

   (d) ostatné zmluvné podmienky, a

   (e) podmienky akejkoľvek inej zmluvy, od ktorej je zmluva závislá.

Článok 84

Zmluvné podmienky, ktoré sú vždy neprijateľné

Na účely tohto oddielu platí, že zmluvná podmienka je vždy neprijateľná, ak má nasledujúci predmet alebo účinok:

a) vylúčiť alebo obmedziť zodpovednosť obchodníka za smrť spotrebiteľa alebo ujmu na jeho zdraví spôsobenú konaním alebo opomenutím obchodníka či kohokoľvek, kto konal v jeho mene;

b) vylúčiť alebo obmedziť zodpovednosť obchodníka za ujmu alebo škodu spôsobenú spotrebiteľovi úmyselne alebo hrubou nedbalosťou;

c) obmedziť povinnosť obchodníka byť viazaný záväzkami, ktoré prijali jeho splnomocnení zástupcovia, alebo podriadiť jeho záväzky splneniu osobitnej podmienky, ktorá závisí výlučne od obchodníka;

d) vylúčiť alebo obmedziť právo spotrebiteľa na podanie návrhu na začatie konania alebo použitie iného zákonného opravného prostriedku, a to najmä vyžadovaním toho, aby spotrebiteľ riešil spory výhradne prostredníctvom rozhodcovského systému, ktorý nie je všeobecne upravený v právnych predpisoch, ktoré sa vzťahujú na zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom;

e) priznať výlučnú právomoc konať vo veci všetkých sporov zo zmluvy súdu príslušnému podľa miesta, kde má sídlo obchodník, ibaže by zvoleným súdom bol súd príslušný aj podľa miesta bydliska spotrebiteľa;

f) priznať obchodníkovi výlučné právo určiť, či dodaný tovar alebo digitálny obsah alebo poskytnuté súvisiace služby sú v súlade so zmluvou, alebo priznať obchodníkovi výlučné právo na výklad akejkoľvek zmluvnej podmienky;

g) stanoviť, že spotrebiteľ je viazaný zmluvou, keď obchodník zmluvou viazaný nie je;

h) vyžadovať, aby spotrebiteľ na ukončenie zmluvy v zmysle článku 8 použil formálnejší spôsob než ten, ktorý sa použil na uzavretie zmluvy;

i) poskytnúť obchodníkovi kratšiu výpovednú lehotu, než je výpovedná lehota, ktorá sa vyžaduje od spotrebiteľa;

j) uložiť spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť za tovar, digitálny obsah alebo súvisiace služby, ktoré v skutočnosti neboli dodané alebo poskytnuté;

k) stanoviť, že zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané zmysle článku 7, majú prednosť alebo sa uprednostňujú pred zmluvnými podmienkami, ktoré boli individuálne dojednané.

Článok 85

Zmluvné podmienky, ktoré sa považujú za neprijateľné

Na účely tohto oddielu platí, že zmluvná podmienka sa považuje za neprijateľnú, ak má nasledujúci predmet alebo účinok:

a) obmedziť prístup spotrebiteľa k dôkazom alebo mu uložiť dôkazné bremeno, ktoré by mal podľa platných právnych predpisov znášať obchodník;

b) neprimerane vylúčiť alebo obmedziť prostriedky nápravy, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii vo vzťahu k obchodníkovi či tretej osobe v prípade neplnenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy zo strany obchodníka;

c) neprimerane vylúčiť alebo obmedziť právo spotrebiteľa započítať pohľadávky, ktoré môže mať voči obchodníkovi, proti tomu, čo je spotrebiteľ dlžný obchodníkovi;

d) umožniť obchodníkovi ponechať si sumy zaplatené spotrebiteľom v prípade, že sa tento spotrebiteľ rozhodne neuzavrieť zmluvu alebo nesplniť záväzky vyplývajúce zo zmluvy, a to bez toho, aby sa stanovovalo, že spotrebiteľ má nárok na získanie náhrady v rovnakej výške od obchodníka, keby sa obchodník rozhodol neuzavrieť zmluvu alebo nesplniť záväzky vyplývajúce zo zmluvy;

e) požadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu škody alebo zmluvnú pokutu za nesplnenie;

f) oprávniť obchodníka na odstúpenie od zmluvy alebo jej ukončenie v zmysle článku 8 podľa vlastného voľného uváženia, a to bez toho, aby sa rovnaké právo priznávalo spotrebiteľovi, alebo oprávniť obchodníka na ponechanie si súm zaplatených za ešte neposkytnuté súvisiace služby v prípade, že obchodník odstúpi od zmluvy alebo ju ukončí;

g) umožniť obchodníkovi ukončiť zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez uplynutia primeranej lehoty, s výnimkou prípadov, keď na to existujú vážne dôvody;

h) automaticky predĺžiť platnosť zmluvy uzavretej na dobu určitú, pokiaľ spotrebiteľ neprejaví inú vôľu, v prípadoch, keď podmienky zmluvy stanovujú neprimerane dlhú lehotu na ukončenie zmluvy;

i) umožniť obchodníkovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez platného dôvodu dohodnutého v zmluve; tým nie sú dotknuté zmluvné podmienky, podľa ktorých si obchodník vyhradzuje právo jednostranne zmeniť podmienky zmluvy na dobu neurčitú, a to pod podmienkou, že obchodník o tom musí informovať spotrebiteľa v primeranom časovom predstihu a že spotrebiteľ môže slobodne zmluvu ukončiť bez toho, aby znášal akékoľvek náklady;

j) umožniť obchodníkovi jednostranne a bez platného dôvodu zmeniť akékoľvek vlastnosti tovaru alebo digitálneho obsahu, ktorý má dodať, alebo charakter súvisiacich služieb, ktoré má poskytnúť, či akékoľvek iné vlastnosti plnenia;

k) stanoviť, že cena tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb sa určí v čase dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, alebo umožniť obchodníkovi zvýšiť cenu bez toho, aby mal spotrebiteľ právo odstúpiť od zmluvy, ak je zvýšená cena príliš vysoká v porovnaní s cenou dohodnutou pri uzavieraní zmluvy; tým nie sú dotknuté doložky o cenových indexoch, ak to povoľuje zákon, a pod podmienkou, že spôsob úpravy cien je jasne opísaný;

l) uložiť spotrebiteľovi povinnosť splniť všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy v prípade, že obchodník nesplní svoje vlastné záväzky;

m) umožniť obchodníkovi previesť svoje práva a záväzky vyplývajúce zo zmluvy bez súhlasu spotrebiteľa, a to s výnimkou prípadov, keď sa práva a záväzky prevádzajú na dcérsku spoločnosť kontrolovanú obchodníkom alebo keď k prevodu dochádza v dôsledku fúzie alebo podobnej zákonom povolenej transakcie medzi spoločnosťami, a ak nie je pravdepodobné, že týmto prevodom bude negatívne dotknuté akékoľvek právo spotrebiteľa;

n) umožniť obchodníkovi, aby v prípade, že to, čo bolo objednané, nie je k dispozícii, mohol poskytnúť rovnocenné plnenie, a to bez toho, aby spotrebiteľa výslovne informoval o tejto možnosti a o skutočnosti, že obchodník musí znášať náklady na vrátenie toho, čo bolo spotrebiteľovi na základe zmluvy dodané, ak spotrebiteľ uplatní právo odmietnuť plnenie;

o) umožniť obchodníkovi vyhradiť si neprimerane dlhú alebo nedostatočne vymedzenú lehotu na prijatie alebo odmietnutie ponuky;

p) umožniť obchodníkovi vyhradiť si neprimerane dlhú alebo nedostatočne vymedzenú lehotu na splnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy;

q) neprimerane vylúčiť alebo obmedziť prostriedky nápravy, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii vo vzťahu k obchodníkovi, alebo námietky, ktoré môže spotrebiteľ uplatniť proti nárokom obchodníka;

r) podmieniť splnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy zo strany obchodníka alebo podmieniť iné účinky zmluvy, ktoré sú v prospech spotrebiteľa, splnením

formálnych náležitostí, ktoré sa podľa platných právnych predpisov nevyžadujú a sú neprimerané;

s) požadovať od spotrebiteľa neprimerané vysoké zálohové platby alebo neprimerané záruky za splnenie záväzkov;

t) neodôvodnene spotrebiteľovi brániť v tom, aby získal dodávky alebo opravy od tretích osôb;

u) neodôvodnene spojiť zmluvu s inou zmluvou s daným obchodníkom, dcérskou spoločnosťou tohto obchodníka alebo treťou osobou spôsobom, ktorý spotrebiteľ nemohol očakávať;

v) neprimerane spotrebiteľovi sťažiť ukončenie zmluvy na dobu neurčitú;

w) stanoviť dĺžku počiatočného obdobia platnosti zmluvy týkajúcej sa pokračujúceho dodávania tovaru, dodávania digitálneho obsahu alebo poskytovania súvisiacich služieb, či dĺžku akéhokoľvek obdobia, o ktoré sa platnosť takejto zmluvy predlžuje, na viac než jeden rok, ibaže má spotrebiteľ možnosť kedykoľvek zmluvu ukončiť s výpovednou lehotou, ktorá neprekračuje 30 dní.

ODDIEL 3 NEPRIJATEĽNÉ ZMLUVNÉ PODMIENKY V PRÍPADE ZMLÚV MEDZI OBCHODNÍKMI

Článok 86

Význam slova „neprijateľný“ v prípade zmlúv medzi obchodníkmi

1. Na účely tohto oddielu platí, že v prípade zmluvy medzi obchodníkmi je zmluvná podmienka neprijateľná, iba ak:

   (a) je súčasťou podmienok, ktoré neboli individuálne dojednané v zmysle článku 7, a

   (b) je takej povahy, že jej použitie sa značne odchyľuje od dobrej obchodnej praxe v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a čestnosti.

2. Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky na účely tohto oddielu sa prihliada na:

   (a) povahu toho, čo sa má podľa zmluvy poskytnúť;

   (b) okolnosti prevládajúce počas uzavretia zmluvy;

   (c) ostatné zmluvné podmienky, a

   (d) podmienky akejkoľvek inej zmluvy, od ktorej je zmluva závislá.

Časť IV Záväzky a prostriedky nápravy strán kúpnej zmluvy alebo zmluvy o dodaní digitálneho obsahu

Kapitola 9Všeobecné ustanovenia

Článok 87
Neplnenie a zásadné neplnenie

1. Neplnenie záväzku je akékoľvek neplnenie záväzku, bez ohľadu na to, či je alebo nie je ospravedlnené, a zahŕňa:

   (a) nedodanie tovaru alebo oneskorené dodanie tovaru;

   (b) nedodanie alebo oneskorené dodanie digitálneho obsahu;

   (c) dodanie tovaru, ktorý nie je v súlade so zmluvou;

   (d) dodanie digitálneho obsahu, ktorý nie je v súlade so zmluvou;

   (e) nezaplatenie ceny alebo oneskorenú platbu ceny, a

   (f) akékoľvek iné údajné plnenie, ktoré nie je v súlade so zmluvou.

2. Neplnenie záväzku stranou je zásadným neplnením, ak:

   (a) podstatným spôsobom pripraví druhú stranu o to, čo oprávnene očakávala na základe zmluvy, ibaže by v čase uzavretia zmluvy strana, ktorá neplnila, takýto výsledok nepredvídala a toto predvídanie od nej nebolo možné očakávať, alebo

   (b) je takej povahy, že je z neho zrejmé, že sa nemožno spoľahnúť na budúce plnenie zmluvnej strany, ktorá neplnila.

Článok 88
Ospravedlnené neplnenie

1. Neplnenie záväzku stranou je ospravedlnené, ak je spôsobené prekážkou, nad ktorou táto strana nemá moc a ak sa od tejto strany nemohlo očakávať zohľadnenie tejto prekážky v čase uzavretia zmluvy, alebo vyhnutie sa tejto prekážke či jej následkom, alebo prekonanie tejto prekážky či jej následkov.

2. V prípade prekážky, ktorá je len dočasná, je neplnenie záväzku ospravedlnené počas obdobia trvania tejto prekážky. Ak však oneskorenie možno pokladať za zásadné neplnenie, môže ho za zásadné neplnenie považovať aj druhá strana.

3. Strana, ktorá nie je schopná plniť, je povinná zabezpečiť, aby druhej strane došlo oznámenie o prekážke a jej účinkoch na schopnosť plniť bez zbytočného odkladu po tom, ako sa táto prvá strana o tejto prekážke a jej účinkoch na schopnosť plniť

dozvedela alebo bolo možné očakávať, že sa o nich dozvedela. Druhá strana má právo na náhradu akejkoľvek škody, ktorá vznikne v dôsledku porušenia tejto povinnosti.

Článok 89
Zmena okolností

1. Strana musí plniť svoje záväzky, aj keď sa plnenie stane obťažnejším, či už pre zvýšenie nákladov na plnenie alebo pre zníženie hodnoty protiplnenia.

Ak sa plnenie stane v dôsledku výnimočnej zmeny okolností príliš obťažným, strany sú povinné začať rokovať s cieľom upraviť alebo ukončiť zmluvu.

2. Ak strany v primeranej lehote nedosiahnu dohodu, môže súd na návrh ktorejkoľvek z nich:

   (a) upraviť dohodu tak, aby bola v súlade s tým, na čom by sa strany v čase uzavretia zmluvy primerane dohodli, ak by zmenu okolností zohľadnili, alebo

   (b) ukončiť zmluvu v zmysle článku 8 ku dňu a za podmienok, ktoré sám určí.

3. Odseky 1 a 2 sa použijú, len ak:

   (a) zmena okolností nastala po uzavretí zmluvy;

   (b) strana spoliehajúca sa na zmenu okolností v tom čase nezohľadnila a nebolo možné očakávať, že zohľadní možnosť tejto zmeny okolností alebo rozsah tejto zmeny okolností, a

   (c) veriteľ na seba neprevzal alebo nemožno primerane usudzovať, že prevzal, riziko tejto zmeny okolností.

4. Na účely odsekov 2 a 3 sa „súdom“ rozumie aj rozhodcovský súd.

Článok 90
Rozšírenie pôsobnosti pravidiel upravujúcich platby a neprijatý tovar alebo digitálny obsah

1. Pokiaľ sa nestanovuje inak, pravidlá upravujúce platbu ceny kupujúcim v kapitole 12 sa použijú primerane aj na iné platby.

2. Článok 97 sa primerane použije aj na iné prípady, keď sa tovar alebo digitálny obsah ponechá v držbe určitej osoby, pretože iná osoba povinná prevziať tovar tak neurobila.

Kapitola 10 Záväzky predávajúceho

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 91
Hlavné záväzky predávajúceho

Osoba predávajúca tovar („predávajúci“) alebo dodávajúca digitálny obsah („dodávateľ digitálneho obsahu“, v tejto časti označovaný takisto ako „predávajúci“) musí:

a) dodať tovar alebo digitálny obsah;

b) previesť vlastníctvo tovaru vrátane hmotného nosiča, na ktorom sa digitálny obsah dodáva;

c) zabezpečiť, aby bol tovar alebo digitálny obsah v súlade so zmluvou;

d) zabezpečiť, aby mal kupujúci právo používať digitálny obsah v súlade so zmluvou, a

e) poskytnúť dokumenty predstavujúce tovar či týkajúce sa tovaru alebo dokumenty týkajúce sa digitálneho obsahu, ak sa tak stanovuje v zmluve.

Článok 92
Plnenie prostredníctvom tretej osoby

1. Predávajúci môže plnením poveriť inú osobu, ibaže je povinný podľa zmluvných podmienok plniť osobne.

2. Predávajúci, ktorý plnením poverí inú osobu, naďalej zodpovedá za plnenie.

3. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie odseku 2 ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 2 DODANIE

Článok 93
Miesto dodania

1. Ak miesto dodania nie je možné určiť inak, je ním:

   (a) v prípade spotrebiteľskej kúpnej zmluvy alebo zmluvy o dodaní digitálneho obsahu, ktoré boli uzavreté na diaľku či mimo prevádzkových priestorov alebo obsahujú záväzok predávajúceho, že zariadi prepravu tovaru ku kupujúcemu, miesto bydliska spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy;

   (b) vo všetkých ostatných prípadoch:

(i) ak kúpna zmluva zahŕňa prepravu tovaru prepravcom alebo radom prepravcov, je ním najbližšie zberné miesto prvého prepravcu;

(ii) ak zmluva nezahŕňa prepravu, je ním miesto podnikania predávajúceho v čase uzavretia zmluvy.

2. Ak má predávajúci viac miest podnikania, je miestom podnikania na účely odseku 1 písm. b) to miesto, ktoré má najbližší vzťah k záväzku dodať.

Článok 94
Spôsob dodania

1. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, splní predávajúci záväzok dodať:

(a) v prípade spotrebiteľskej kúpnej zmluvy alebo zmluvy o dodaní digitálneho obsahu, ktoré boli uzavreté na diaľku či mimo prevádzkových priestorov alebo obsahujú záväzok predávajúceho, že zariadi prepravu tovaru ku kupujúcemu, tým, že prevedie fyzickú držbu tovaru alebo kontrolu nad ním na spotrebiteľa;

(b) v ostatných prípadoch, keď zmluva zahŕňa prepravu tovaru prepravcom, tým, že odovzdá tovar prvému prepravcovi na účely jeho prepravy ku kupujúcemu a kupujúcemu odovzdá všetky dokumenty, ktoré kupujúci potrebuje na prevzatie tovaru od prepravcu, ktorý má tovar, alebo

(c) v iných prípadoch, ako sú prípady uvedené v písmenách a) alebo b), tak, že kupujúcemu sprístupní tovar či digitálny obsah, alebo, v prípade, že je dohodnuté, že predávajúci musí poskytnúť len dokumenty predstavujúce tovar, tak, že sprístupní kupujúcemu tieto dokumenty.

2. Ak sa v odseku 1 písm. a) a c) odkazuje na spotrebiteľa alebo kupujúceho, zahŕňa to aj akúkoľvek inú tretiu osobu, ktorá nie je prepravcom a ktorú spotrebiteľ alebo kupujúci uviedol v súlade so zmluvou.

Článok 95
Čas dodania

1. Ak čas dodania nie je možné určiť inak, tovar alebo digitálny obsah sa musí dodať bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy.

2. V prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom platí, že pokiaľ sa strany nedohodli inak, obchodník musí tovar alebo digitálny obsah dodať najneskôr do 30 dní od uzavretia zmluvy.

Článok 96
Záväzky predávajúceho v súvislosti s prepravou tovaru

1. Ak je podľa zmluvy predávajúci povinný zariadiť prepravu tovaru, predávajúci musí uzavrieť zmluvy, ktoré sú potrebné na prepravu na miesto určenia spôsobom, ktorý je

vzhľadom na okolnosti vhodný, pričom tieto zmluvy musí uzavrieť za podmienok, ktoré sú pre takúto prepravu zvyčajné.

2. Ak predávajúci v súlade so zmluvou odovzdá tovar prepravcovi a tento tovar nie je prostredníctvom označení na tovare, v prepravných dokladoch ani inak jasne označený ako tovar, ktorý sa má dodať podľa zmluvy, musí dať kupujúcemu oznámenie o zásielke, v ktorom uvedie predmetný tovar.

3. Ak predávajúci nie je podľa zmluvy povinný uzavrieť poistenie v súvislosti s prepravou tovaru, je na žiadosť kupujúceho povinný poskytnúť mu všetky dostupné informácie, ktoré potrebuje, aby kupujúci mohol sám uzavrieť takéto poistenie.

Článok 97
Tovar či digitálny obsah, ktorý kupujúci neprijme

1. Predávajúci, v držbe ktorého bol tovar či digitálny obsah ponechaný, pretože kupujúci, ktorý bol povinný prevziať dodávku, tak neurobil, musí prijať primerané opatrenia na ochranu a uchovanie tovaru.

2. Predávajúci sa záväzku dodať zbaví, ak:

   (a) u tretej osoby za primeraných podmienok uloží tovar alebo digitálny obsah, aby ho tretia osoba držala v prospech kupujúceho, a kupujúceho o tom upovedomí, alebo

   (b) tovar alebo digitálny obsah za primeraných podmienok po oznámení kupujúcemu predá a čistý výnos predaja poskytne kupujúcemu.

3. Predávajúci má právo na náhradu všetkých primeraných nákladov, ktoré mu vznikli, alebo právo ponechať si takúto náhradu z výnosu predaja.

Článok 98
Účinky na prenos rizika

Účinky dodania na prenos rizika sa riadia ustanoveniami kapitoly 14.

ODDIEL 3 SÚLAD TOVARU ALEBO DIGITÁLNEHO OBSAHU

Článok 99
Súlad so zmluvou

1. Aby bol tovar alebo digitálny obsah v súlade so zmluvou, musí:

   (a) byť v množstve, kvalite a podľa opisu, ako sa stanovuje v zmluve;

   (b) byť uložený alebo zabalený spôsobom, ako sa stanovuje v zmluve, a

   (c) byť dodaný so všetkým príslušenstvom, návodmi na inštaláciu alebo inými návodmi, ako sa stanovuje v zmluve.

2. Pokiaľ sa strany nedohodnú inak, platí, že na to, aby bol tovar v súlade so zmluvou, musia byť splnené takisto aj požiadavky článkov 100, 101 a 102.

3. V prípade spotrebiteľskej kúpnej zmluvy platí, že akékoľvek dojednanie, ktoré sa odchyľuje od požiadaviek článkov 100, 102 a 103 na úkor spotrebiteľa, je platné, len ak spotrebiteľ v čase uzavretia zmluvy poznal konkrétny stav tovaru či digitálneho obsahu a súhlasil s tým, že tovar alebo digitálny obsah je v súlade so zmluvou, keď ju uzavieral.

4. V spotrebiteľských kúpnych zmluvách strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie odseku 3 ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 100

Kritériá súladu tovaru alebo digitálneho obsahu

Tovar alebo digitálny obsah musí:

a) byť vhodný na konkrétny účel, ktorý bol predávajúcemu oznámený v čase uzavretia zmluvy, okrem prípadu, keď okolnosti naznačujú, že kupujúci sa nespoliehal na schopnosti a úsudok predávajúceho alebo nebolo primerané, aby sa na ne spoliehal;

b) byť vhodný na účely, na ktoré by sa bežne používal tovar alebo digitálny obsah rovnakého druhu;

c) mať vlastnosti tovaru alebo digitálneho tovaru, ktorý predávajúci ukázal kupujúcemu ako vzorku alebo model;

d) byť uložený alebo zabalený spôsobom, ktorý je pre takýto tovar bežný, alebo v prípade, že sa takýto spôsob nedá použiť, spôsobom, ktorým možno tento tovar zodpovedajúcim spôsobom uchovať a chrániť;

e) byť dodaný spolu s príslušenstvom, návodmi na inštaláciu alebo inými návodmi, dodanie ktorých môže kupujúci očakávať;

f) mať vlastnosti a výkonnostnú kapacitu podľa vyhlásení pred uzavretím zmluvy, ktoré na základe článku 69 tvoria súčasť zmluvných podmienok, a

g) mať vlastnosti a výkonnostnú kapacitu, ktoré môže kupujúci očakávať. Pri určovaní toho, čo môže kupujúci očakávať od digitálneho obsahu, sa zohľadní, či sa digitálny obsah dodal za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny alebo či sa dodal bezplatne.

Článok 101

Nesprávna inštalácia v prípadoch spotrebiteľských kúpnych zmlúv

1. V prípade nesprávnej inštalácie tovaru či digitálneho obsahu dodaného na základe spotrebiteľskej kúpnej zmluvy sa akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej inštalácie považuje za nesúlad tovaru či digitálneho obsahu, ak:

(a) tovar alebo digitálny obsah inštaloval predávajúci, alebo ak sa tak dialo na jeho zodpovednosť, alebo

(b) tovar alebo digitálny obsah, ktorý mal inštalovať spotrebiteľ, bol zmontovaný či nainštalovaný nesprávne v dôsledku chýb v návode na inštaláciu.

2. Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 102
Práva alebo nároky tretích osôb

1. Na tovar alebo digitálny obsah sa nesmú viazať žiadne práva ani žiadne iné ako zjavne nepodložené nároky tretích osôb.

2. Pokiaľ ide o práva alebo nároky na základe duševného vlastníctva, pri uplatnení odsekov 3 a 4 platí, že na tovar alebo digitálny obsah sa nesmú viazať žiadne práva ani žiadne iné ako zjavne nepodložené nároky tretích osôb:

(a) vyplývajúce z právnych predpisov štátu, kde sa bude tovar alebo digitálny obsah podľa zmluvy používať, alebo, ak táto vec nie je upravená dohodou, vyplývajúce z právnych predpisov štátu, v ktorom sa nachádza miesto podnikania kupujúceho, alebo, v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom, štátu, v ktorom sa nachádza miesto bydliska spotrebiteľa, ktoré spotrebiteľ uviedol v čase uzavretia zmluvy, a

(b) o ktorých predávajúci v čase uzavretia zmluvy vedel alebo v prípade ktorých bolo možné očakávať, že o nich vie.

3. V prípade zmlúv medzi podnikateľmi sa odsek 2 nevzťahuje na prípady, keď kupujúci v čase uzavretia zmluvy vedel alebo bolo možné očakávať, že vie o právach alebo nárokoch na základe duševného vlastníctva.

4. V prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa odsek 2 nevzťahuje na prípady, keď spotrebiteľ v čase uzavretia zmluvy vedel o právach alebo nárokoch na základe duševného vlastníctva.

5. V zmluvách medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 103
Obmedzenie v súvislosti so súladom digitálneho obsahu

Digitálny obsah sa nepovažuje za nesúladný so zmluvou len preto, že sa po uzavretí zmluvy stal dostupným aktualizovaný digitálny obsah.

Článok 104

Vedomosť kupujúceho o nesúlade v prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi

V prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi predávajúci nenesie zodpovednosť za nesúlad tovaru, ak v čase uzavretia zmluvy kupujúci vedel alebo si nemohol nebyť nevedomý nesúladu tovaru.

Článok 105

Relevantný čas pre stanovenie súladu

1. Predávajúci nesie zodpovednosť za nesúlad, ktorý existuje v okamihu prenosu rizika na kupujúceho podľa kapitoly 14.

2. V prípadoch spotrebiteľských kúpnych zmlúv platí predpoklad, že akýkoľvek nesúlad, ktorý sa prejaví do šiestich mesiacov od prenosu rizika na kupujúceho, existoval v uvedenom okamihu, pokiaľ tento predpoklad nie je nezlučiteľný s charakterom tovaru či digitálneho obsahu alebo s charakterom nesúladu.

3. Pre prípady, ktoré sa spravujú ustanoveniami článku 101 ods. 1 písm. a), platí, že odkazy v odsekoch 1 alebo 2 tohto článku na okamih prenosu rizika sa vykladajú ako odkaz na okamih dokončenia inštalácie. Pre prípady, ktoré sa spravujú ustanoveniami článku 101 ods. 1 písm. b), platí, že sa tieto odkazy vykladajú ako odkaz na okamih, kedy mal spotrebiteľ primeraný dostatok času na inštaláciu.

4. V prípade, že obchodník musí digitálny obsah následne aktualizovať, je povinný zabezpečiť, aby bol digitálny obsah v súlade so zmluvou po celý čas trvania zmluvy.

5. V zmluve medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Kapitola 11 Prostriedky nápravy, ktoré má k dispozícii kupujúci

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 106
Prehľad prostriedkov nápravy, ktoré má k dispozícii kupujúci

1. Ak predávajúci neplní svoj záväzok, kupujúci môže:

   (a) požadovať splnenie podľa oddielu 3 tejto kapitoly vrátane osobitného plnenia, opravy alebo výmeny tovaru či digitálneho obsahu;

   (b) odložiť vlastné plnenie podľa oddielu 4 tejto kapitoly;

   (c) ukončiť zmluvu podľa oddielu 5 tejto kapitoly a žiadať vrátenie už zaplatenej ceny podľa kapitoly 17;

   (d) znížiť cenu podľa oddielu 6 tejto kapitoly, a

   (e) žiadať náhradu škody podľa kapitoly 16.

2. Ak je kupujúcim obchodník:

   (a) právo kupujúceho na uplatnenie akýchkoľvek prostriedkov nápravy s výnimkou odkladu plnenia podlieha možnosti nápravného plnenia predávajúceho stanovenej v oddiele 2 tejto kapitoly, a

   (b) právo kupujúceho odvolávať sa na nesúlad podlieha požiadavkám preskúmania a oznámenia stanoveným v oddiele 7 tejto kapitoly.

3. Ak je kupujúcim spotrebiteľ:

   (a) práva kupujúceho nepodliehajú možnosti nápravného plnenia predávajúceho, a

   (b) požiadavky preskúmania a oznámenia stanovené v oddiele 7 tejto kapitoly sa neuplatňujú.

4. Ak je neplnenie predávajúceho ospravedlnené, môže kupujúci využiť ktorýkoľvek z prostriedkov nápravy podľa odseku 1 s výnimkou požadovania splnenia a uplatnenia nároku na náhradu škody.

5. V rozsahu, v akom zapríčinil neplnenie predávajúceho, nesmie kupujúci využiť žiaden z prostriedkov nápravy podľa odseku 1.

6. Prostriedky nápravy, ktoré nie sú nezlučiteľné, možno spojiť.

Článok 107

Obmedzenia týkajúce sa prostriedkov nápravy v prípade digitálneho obsahu, ktorý sa nedodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny

V prípade, že sa digitálny obsah nedodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, kupujúci nemôže využiť prostriedok nápravy podľa článku 106 ods. 1 písm. a) až d). Kupujúci môže žiadať len náhradu škody podľa článku 106 ods. 1 písm. e) za stratu a poškodenie, ktoré utrpel na svojom majetku vrátane hardvéru, softvéru a dát v dôsledku nesúladu dodaného digitálneho obsahu, a to s výnimkou akéhokoľvek zisku, ktorý mu v dôsledku tejto škody ušiel.

Článok 108

Kogentný charakter

V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatňovanie tejto kapitoly ani sa odchýliť od jej účinkov alebo ich pozmeniť skôr, než spotrebiteľ upozorní obchodníka na nesúlad.

ODDIEL 2 MOŽNOSŤ NÁPRAVNÉHO PLNENIA PREDÁVAJÚCEHO

Článok 109

Možnosť nápravného plnenia predávajúceho

1. Predávajúci, ktorý predčasne ponúkol plnenie a ktorému bolo oznámené, že uvedené plnenie nie je v súlade so zmluvou, môže ponúknuť nové a súladné plnenie, ak je schopný tak urobiť v čase stanovenom na plnenie.

2. V prípadoch, na ktoré sa odsek 1 nevzťahuje, môže predávajúci, ktorý ponúkol plnenie, ktoré nie je v súlade so zmluvou, bez zbytočného odkladu po oznámení nesúladu ponúknuť nápravné plnenie na vlastné náklady.

3. Oznámením o ukončení sa neprekluduje možnosť nápravného plnenia predávajúceho.

4. Kupujúci môže odmietnuť nápravné plnenie, len ak:

   (a) nápravné plnenie nemožno uskutočniť okamžite a bez značných ťažkostí pre kupujúceho;

   (b) kupujúci má dôvod veriť, že sa nemožno spoľahnúť na budúce plnenie predávajúceho, alebo

   (c) oneskorené plnenie by bolo zásadným neplnením.

5. Predávajúci má k dispozícii primeranú lehotu na uskutočnenie nápravného plnenia.

6. Kupujúci môže odložiť svoje plnenie, kým sa neuskutoční nápravné plnenie, avšak jeho práva, ktoré sú nezlučiteľné s poskytnutím primeranej lehoty na uskutočnenie nápravného plnenia, sú až do uplynutia tejto lehoty pozastavené.

7. Nápravným plnením nie je dotknuté právo kupujúceho požadovať náhradu škody vzniknutej v dôsledku oneskorenia, ako aj náhradu škody spôsobenej nápravným plnením, či škody, ktorej sa nápravným plnením nepredišlo.

ODDIEL 3 POŽADOVANIE SPLNENIA

Článok 110
Požadovanie splnenia záväzkov predávajúceho

1. Kupujúci má právo požadovať splnenie záväzkov predávajúceho.

2. Môže sa požadovať aj to, aby sa bezplatne napravilo plnenie ktoré nie je v súlade so zmluvou.

3. Splnenie nemožno požadovať, ak:

   (a) by splnenie nebolo možné alebo sa stalo protiprávnym, alebo

   (b) by záťaž spojená s plnením alebo náklady naň boli neprimerané v porovnaní s prospechom, ktorý by získal kupujúci.

Článok 111
Možnosť spotrebiteľa vybrať si opravu alebo výmenu

1. Ak v prípade spotrebiteľskej kúpnej zmluvy obchodník musí napraviť nesúlad podľa článku 110 ods. 2, spotrebiteľ si môže vybrať medzi opravou a výmenou, ibaže by ním zvolená možnosť bola protiprávna alebo nemožná, alebo by v porovnaní s nezvolenou možnosťou znamenala pre predávajúceho náklady, ktoré by boli neprimerané vzhľadom na:

   (a) hodnotu, ktorý by mal tovar v prípade, že by neexistoval nesúlad;

   (b) závažnosť nesúladu, a

   (c) to, či je možné dokončiť alternatívnu nápravu bez značných ťažkostí pre spotrebiteľa.

2. V prípade, že spotrebiteľ požadoval nápravu nesúladu opravou alebo výmenou podľa odseku 1, môže využiť iný prostriedok nápravy, len ak obchodník nedokončil opravu alebo výmenu v primeranej lehote nepresahujúcej 30 dní. Počas tejto lehoty však spotrebiteľ môže odložiť svoje plnenie.

Článok 112
Vrátenie vymieňanej veci

1. Ak predávajúci napráva nesúlad prostredníctvom výmeny, má právo a povinnosť na vlastné náklady vziať späť vymieňanú vec.

2. Kupujúci nie je povinný zaplatiť za používanie vymieňanej veci počas obdobia pred výmenou.

ODDIEL 4 ODKLAD PLNENIA ZÁVÄZKOV KUPUJÚCEHO

Článok 113
Právo odložiť plnenie

1. Kupujúci, ktorý má plniť v tom istom čase ako predávajúci, alebo po ňom, má právo odložiť svoje plnenie, až kým predávajúci neponúkne či neposkytne svoje plnenie.

2. Kupujúci, ktorý má plniť pred predávajúcim a ktorý sa primerane domnieva, že predávajúci nebude plniť, kedy má, môže odložiť svoje plnenie, a to až kým táto primeraná domnienka nepominie.

3. Na základe tohto článku možno v rozsahu odôvodnenom neplnením odložiť plnenie celkom alebo čiastočne. Ak sa majú záväzky predávajúceho plniť po častiach alebo sú inak deliteľné, kupujúci môže odložiť svoje plnenie len v súvislosti s tou časťou, ktorú predávajúci nesplnil, ibaže by neplnenie predávajúceho malo taký charakter, ktorý dáva dôvod na odklad plnenia kupujúceho ako celku.

ODDIEL 5 UKONČENIE

Článok 114
Ukončenie z dôvodu neplnenia

1. Kupujúci môže ukončiť zmluvu v zmysle článku 8, ak je neplnenie predávajúceho podľa zmluvy zásadným neplnením v zmysle článku 87 ods. 2.

2. V prípade spotrebiteľskej kúpnej zmluvy a zmluvy o dodaní digitálneho obsahu medzi obchodníkom a spotrebiteľom platí, že ak k neplneniu dôjde pre nesúlad tovaru alebo digitálneho obsahu so zmluvou, spotrebiteľ môže ukončiť zmluvu, ibaže by nesúlad bol bezvýznamný.

Článok 115
Ukončenie z dôvodu oneskorenia dodávky po oznámení stanovujúcom dodatočnú lehotu na plnenie

1. Kupujúci môže ukončiť zmluvu v prípade oneskorenia dodávky, ktoré nie je zásadným neplnením, ak predávajúcemu predloží oznámenie stanovujúce dodatočnú lehotu, ktorá je primerane dlhá na účely plnenia, a predávajúci v tejto lehote neplní.

2. Dodatočná lehota uvedená v odseku 1 sa považuje za primerane dlhú, ak voči nej predávajúci bez zbytočného odkladu nenamietne.

3. Ak sa v oznámení uvádza, že v prípade, že predávajúci nebude plniť v lehote stanovenej v oznámení, sa zmluva ukončí bez ďalšieho, ukončenie sa stáva účinným po uplynutí tejto lehoty, a to bez toho, aby bolo nutné ďalšie oznámenie.

Článok 116
Ukončenie z dôvodu očakávaného neplnenia

Kupujúci môže ukončiť zmluvu pred tým, ako sa má plniť, ak je z vyjadrenia predávajúceho alebo z iných skutočností zrejmé, že dôjde k neplneniu, a ak by neplnenie malo taký charakter, ktorý dáva dôvod na ukončenie.

Článok 117
Rozsah práva na ukončenie

1. Ak sa majú záväzky predávajúceho zo zmluvy plniť po častiach alebo sú inak deliteľné, tak v prípade, že na základe tohto oddielu existuje dôvod na ukončenie časti, pre ktorú sa dá určiť prislúchajúca časť ceny, kupujúci môže ukončiť len túto časť.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak od kupujúceho nemožno očakávať, že prijme plnenie ostatných častí alebo ak má neplnenie taký charakter, ktorý dáva dôvod na ukončenie zmluvy ako celku.

3. Ak sú záväzky predávajúceho zo zmluvy nedeliteľné alebo ak sa nedá určiť prislúchajúca časť ceny, kupujúci môže ukončiť zmluvu len v prípade, že by neplnenie malo taký charakter, ktorý dáva dôvod na ukončenie zmluvy ako celku.

Článok 118
Oznámenie o ukončení

Právo na ukončenie podľa tohto oddielu sa uplatňuje oznámením predávajúcemu.

Článok 119
Strata práva na ukončenie

1. Kupujúci stráca právo na ukončenie podľa tohto oddielu, ak sa oznámenie o ukončení neposkytne v primeranej lehote od okamihu vzniku tohto práva či okamihu, keď sa kupujúci o neplnení dozvedel alebo bolo možné očakávať, že sa o ňom dozvedel, podľa toho, čo nastane neskôr.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak:

   (a) je kupujúcim spotrebiteľ, alebo

   (b) nebolo ponúknuté vôbec žiadne plnenie.

ODDIEL 6 ZNÍŽENIE CENY

Článok 120
Právo na zníženie ceny

1. Kupujúci, ktorý prijme plnenie, ktoré nie je v súlade so zmluvou, môže znížiť cenu. Toto zníženie musí byť úmerné zníženej hodnote prijatého plnenia v čase poskytnutia plnenia v porovnaní s hodnotou súladného plnenia, ak by bolo poskytnuté.

2. Kupujúci, ktorý má právo na zníženie ceny podľa odseku 1 a ktorý už zaplatil viac, ako je znížená cena, môže tento rozdiel požadovať od predávajúceho.

3. Kupujúci, ktorý zníži cenu, nemôže požadovať aj náhradu škody týmto znížením nahradenej, má však naďalej právo na náhradu akejkoľvek ďalšej utrpenej škody.

ODDIEL 7 POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA OZNÁMENIA V PRÍPADOCH ZMLÚV MEDZI OBCHODNÍKMI

Článok 121
Preskúmanie tovaru v prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi

1. V prípade zmlúv medzi obchodníkmi sa očakáva, že kupujúci preskúma alebo nechá preskúmať tovar alebo digitálny obsah, a to v tak krátkej lehote, ako je primerané, pričom táto lehota nesmie presiahnuť 14 dní odo dňa dodania tovaru či digitálneho obsahu alebo od poskytnutia súvisiacich služieb.

2. Ak zmluva zahŕňa prepravu tovaru, preskúmanie sa môže odložiť a uskutočniť až po jeho doručení na miesto určenia.

3. Ak bol tovar pri tranzite presmerovaný alebo ak ho kupujúci pred tým, ako mal primeranú možnosť ho preskúmať, odoslal ďalej, a ak v čase uzavretia zmluvy predávajúci vedel alebo bolo možné očakávať, že vie, že existuje možnosť, že tovar bude presmerovaný či odoslaný ďalej, preskúmanie sa môže odložiť a uskutočniť až po doručení tovaru na nové miesto určenia.

Článok 122
Požiadavka oznámenia nesúladu v prípadoch kúpnych zmlúv medzi obchodníkmi

1. V prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi sa kupujúci nemôže odvolávať na nesúlad, ak predávajúcemu nepredloží v primeranej lehote oznámenie uvádzajúce charakter nesúladu.

   Lehota začína plynúť okamihom dodania tovaru alebo okamihom, keď kupujúci zistí nesúlad alebo keď od neho možno očakávať zistenie nesúladu, a to podľa toho, čo nastane neskôr.

2. Kupujúci stráca právo odvolávať na nesúlad, ak predávajúcemu nepredloží oznámenie o nesúlade do dvoch rokov od okamihu, kedy mu bol tovar skutočne odovzdaný podľa zmluvy.

3. V prípade, že sa strany dohodli, že tovar musí byť vhodný na konkrétny účel alebo na svoj bežný účel počas celého trvania stanovenej lehoty, lehota na predloženie oznámenia podľa odseku 2 neuplynie pred skončením dohodnutej lehoty.

4. Odsek 2 sa neuplatňuje, pokiaľ ide o práva alebo nároky tretích osôb v zmysle článku 102.

5. Kupujúci nemusí predávajúcemu oznamovať, že nebol dodaný všetok tovar, ak má dôvod veriť, že mu zvyšný tovar dodaný bude.

6. Predávajúci sa nemá právo odvolávať na tento článok, ak nesúlad súvisí so skutočnosťami, o ktorých vedel alebo v prípade ktorých bolo možné očakávať, že o nich vie, a ktoré kupujúcemu nedal na známosť.

Kapitola 12 Záväzky kupujúceho

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 123
Hlavné záväzky kupujúceho

1. Kupujúci musí:

   (a) zaplatiť cenu;

   (b) prevziať dodávku tovaru alebo digitálneho obsahu, a

   (c) prevziať dokumenty predstavujúce tovar či týkajúce sa tovaru alebo dokumenty týkajúce sa digitálneho obsahu, ak sa tak stanovuje v zmluve.

2. Odsek 1 písm. a) sa neuplatňuje na zmluvy o dodaní digitálneho obsahu v prípade, že sa digitálny obsah nedodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny.

ODDIEL 2 PLATBA CENY

Článok 124
Platobné prostriedky

1. Platba sa uskutočňuje platobnými prostriedkami, ktoré sú uvedené v zmluvných podmienkach, alebo, ak nie sú takto určené, akýmikoľvek prostriedkami používanými v bežnej podnikateľskej činnosti na mieste platby, a to pri zohľadnení povahy danej transakcie.

2. Predpokladá sa, že predávajúci, ktorý prijal šek alebo iný príkaz na zaplatenie alebo platobný prísľub, tak urobil len pod podmienkou, že budú vyplatené. Predávajúci môže vymáhať plnenie pôvodného záväzku zaplatiť, ak príkaz alebo prísľub nebol vyplatený.

3. Pôvodný záväzok kupujúceho zanikne, ak predávajúci prijme platobný prísľub od tretej osoby, s ktorou sa predávajúci vopred dohodol, že prijme prísľub tejto tretej osoby ako platobný prostriedok.

4. V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom platí, že spotrebiteľ v súvislosti s použitím daného platobného prostriedku nenesie zodpovednosť za poplatky presahujúce náklady, ktoré znáša obchodník z dôvodu použitia tohto platobného prostriedku.

Článok 125
Miesto platby

1. Ak miesto platby nie je možné určiť inak, je ním miesto podnikania predávajúceho v čase uzavretia zmluvy.

2. Ak má predávajúci viac miest podnikania, je miestom platby to miesto podnikania predávajúceho, ktoré má najbližší vzťah k záväzku zaplatiť.

Článok 126
Čas platby

1. Cena je splatná okamihom dodania.

2. Predávajúci môže odmietnuť ponuku zaplatenia pred splatnosťou, ak má na tom legitímny záujem.

Článok 127
Platba prostredníctvom tretej osoby

1. Kupujúci môže poveriť inú osobu, aby platila. Kupujúci, ktorý platením poverí inú osobu, naďalej zodpovedá za platbu.

2. Predávajúci nemôže odmietnuť platbu prostredníctvom tretej osoby, ak:

   (a) tretia osoba koná so súhlasom kupujúceho, alebo

   (b) tretia osoba má legitímny záujem na zaplatení a kupujúci v čase splatnosti platby nezaplatil alebo je zrejmé, že kupujúci v čase splatnosti nezaplatí.

3. Platba prostredníctvom tretej osoby v súlade s odsekom 1 alebo 2 zbavuje kupujúceho zodpovednosti voči predávajúcemu.

4. Ak predávajúci prijme platbu prostredníctvom tretej osoby za okolností, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1 alebo 2, kupujúci je zbavený zodpovednosti voči predávajúcemu, predávajúci však nesie voči kupujúcemu zodpovednosť za akúkoľvek ujmu spôsobenú týmto prijatím.

Článok 128
Pričítanie platby

1. Ak má kupujúci poskytnúť predávajúcemu viaceré platby a uskutočnená platba nepostačuje na splnenie všetkých záväzkov, môže v čase platby oznámiť predávajúcemu, na splnenie ktorého záväzku sa má daná platba pričítať.

2. Ak kupujúci nepredloží oznámenie podľa odseku 1, predávajúci môže na základe oznámenia kupujúcemu predloženému v primeranej lehote sám stanoviť, na splnenie ktorého záväzku sa dané plnenie pričíta.

3. Pričítanie podľa odseku 2 je neúčinné, ak sa urobí na splnenie ešte nesplatného alebo sporného záväzku.

4. Ak ani jedna strana neurobí skutočné pričítanie, platba sa pričíta na splnenie záväzku, ktorý spĺňa jedno z týchto kritérií, pričom sa postupuje v tomto poradí:

   (c) splatný záväzok alebo záväzok, ktorý sa stane splatným ako prvý;

   (d) na záväzok, v prípade ktorého nemá predávajúci žiadne zabezpečenie alebo ktorý má zabezpečený najmenej;

   (e) na záväzok, ktorý kupujúceho najviac zaťažuje;

   (f) na záväzok, ktorý vznikol ako prvý.

   Ak sa neuplatní žiadne z týchto kritérií, platba sa pričíta pomerne na splnenie všetkých záväzkov.

5. Platbu možno pričítať podľa odseku 2, 3 alebo 4 aj na splnenie záväzku, ktorý je nevynútiteľný z dôvodu premlčania, avšak iba v prípade, že niet žiadneho iného záväzku, na splnenie ktorého by sa v súlade s uvedenými odsekmi dala daná platba pričítať.

6. Pokiaľ ide o jednotlivé záväzky, platba kupujúceho sa pričíta najprv na vyrovnanie nákladov, následne úrokov a napokon istiny, ibaže by predávajúci urobil pričítanie inak.

ODDIEL 3 PREVZATIE DODÁVKY

Článok 129
Prevzatie dodávky

Kupujúci splní záväzok prevziať dodávku:

a) vykonaním všetkého, čo od neho možno očakávať, aby predávajúcemu umožnil splnenie záväzku dodať, a

b) prevzatím tovaru alebo dokumentov predstavujúcich tovar alebo digitálneho tovaru, ako sa stanovuje v zmluve.

Článok 130
Predčasné dodanie a dodanie nesprávneho množstva

1. Ak predávajúci dodá tovar alebo digitálny obsah pred stanoveným časom dodania, kupujúci musí prevziať dodávku, ibaže má legitímny záujem na odmietnutí jej prevzatia.

2. Ak predávajúci dodá menej tovaru alebo digitálneho obsahu, ako sa stanovuje v zmluve, kupujúci musí prevziať dodávku, ibaže má legitímny záujem na odmietnutí jej prevzatia.

3. Ak predávajúci dodá viac tovaru alebo digitálneho obsahu, ako sa stanovuje v zmluve, kupujúci si prebytok môže ponechať, alebo ho môže odmietnuť.

4. Ak si kupujúci prebytok ponechá, hľadí sa naň, ako keby bol dodaný podľa zmluvy, a musí sa zaň zaplatiť zmluvná sadzba.

5. V prípade spotrebiteľskej kúpnej zmluvy sa odsek 4 neuplatní, ak sa kupujúci primerane domnieva, že predávajúci dodal prebytok zámerne a bez pochybenia, s vedomím, že nebol objednaný.

6. Tento článok sa neuplatní na zmluvu o dodaní digitálneho obsahu v prípade, že sa digitálny obsah nedodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny.

Kapitola 13 Prostriedky nápravy, ktoré má k dispozícii predávajúci

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 131
Prehľad prostriedkov nápravy, ktoré má k dispozícii predávajúci

1. Ak kupujúci neplní svoj záväzok, predávajúci môže:

   (a) požadovať splnenie podľa oddielu 2 tejto kapitoly;

   (b) odložiť vlastné plnenie podľa oddielu 3 tejto kapitoly;

   (c) ukončiť zmluvu podľa oddielu 4 tejto kapitoly, a

   (d) žiadať úroky z ceny alebo náhradu škody podľa kapitoly 16.

2. Ak je neplnenie kupujúceho ospravedlnené, môže predávajúci využiť ktorýkoľvek z prostriedkov nápravy podľa odseku 1 s výnimkou požadovania splnenia a uplatnenia nároku na náhradu škody.

3. V rozsahu, v akom zapríčinil neplnenie kupujúceho, nesmie predávajúci využiť žiaden z prostriedkov nápravy podľa odseku 1.

4. Prostriedky nápravy, ktoré nie sú nezlučiteľné, možno spojiť.

ODDIEL 2 POŽADOVANIE SPLNENIA

Článok 132
Požadovanie splnenia záväzkov kupujúceho

1. Predávajúci má právo získať platbu splatnej ceny a požadovať splnenie akéhokoľvek záväzku, ktorý na seba prevzal kupujúci.

2. V prípade, že kupujúci ešte neprevzal tovar či digitálny obsah a že je zrejmé, že nebude chcieť prijať plnenie, môže predávajúci predsa len požadovať, aby kupujúci prevzal dodávku, a môže dostať cenu; to neplatí, ak by predávajúci mohol bez toho, aby musel vyvinúť značné úsilie alebo vynaložiť značné náklady, uskutočniť primeranú náhradnú transakciu.

ODDIEL 3 ODKLAD PLNENIA ZÁVÄZKOV PREDÁVAJÚCEHO

Článok 133
Právo odložiť plnenie

1. Predávajúci, ktorý má plniť v tom istom čase ako kupujúci, alebo po ňom, má právo odložiť svoje plnenie, až kým kupujúci neponúkne či neposkytne svoje plnenie.

2. Predávajúci, ktorý má plniť pred kupujúcim a ktorý sa primerane domnieva, že kupujúci nebude plniť, kedy má, môže odložiť svoje plnenie, a to až kým táto primeraná domnienka nepominie. Právo odložiť plnenie zaniká, ak kupujúci poskytne dostatočné zabezpečenie, že bude plniť riadne, alebo ak poskytne dostatočnú zábezpeku.

3. Na základe tohto článku možno v rozsahu odôvodnenom neplnením odložiť plnenie celkom alebo čiastočne. Ak sa majú záväzky kupujúceho plniť po častiach alebo sú inak deliteľné, predávajúci môže odložiť svoje plnenie len v súvislosti s tou časťou, ktorú kupujúci nesplnil, ibaže by neplnenie kupujúceho malo taký charakter, ktorý dáva dôvod na odklad plnenia predávajúceho ako celku.

ODDIEL 4 UKONČENIE

Článok 134
Ukončenie z dôvodu zásadného neplnenia

Predávajúci môže ukončiť zmluvu v zmysle článku 8, ak je neplnenie kupujúceho podľa zmluvy zásadným neplnením v zmysle článku 87 ods. 2.

Článok 135
Ukončenie z dôvodu oneskorenia po oznámení stanovujúcom dodatočnú lehotu na plnenie

1. Predávajúci môže ukončiť zmluvu v prípade oneskoreného plnenia, ktoré nie je zásadným neplnením, ak kupujúcemu predloží oznámenie stanovujúce dodatočnú lehotu, ktorá je primerane dlhá na účely plnenia, a kupujúci v tejto lehote neplní.

2. Lehota sa považuje za primerane dlhú, ak voči nej kupujúci bez zbytočného odkladu nenamieta. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom platí, že dodatočná lehota na plnenie nesmie skončiť pred 30-dňovou lehotou uvedenou v článku 167 ods. 2.

3. Ak sa v oznámení uvádza, že v prípade, že kupujúci nebude plniť v lehote stanovenej v oznámení, sa zmluva ukončí bez ďalšieho, ukončenie sa stáva účinným po uplynutí tejto lehoty, a to bez toho, aby bolo nutné ďalšie oznámenie.

4. Vo spotrebiteľských kúpnych zmluvách strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 136
Ukončenie z dôvodu očakávaného neplnenia

Predávajúci môže ukončiť zmluvu pred tým, ako sa má plniť, ak je z vyjadrenia kupujúceho alebo z iných skutočností zrejmé, že dôjde k neplneniu, a ak by toto neplnenie bolo zásadným neplnením.

Článok 137
Rozsah práva na ukončenie

1. Ak sa majú záväzky kupujúceho zo zmluvy plniť po častiach alebo sú inak deliteľné, tak v prípade, že na základe tohto oddielu existuje dôvod na ukončenie časti, ktorá zodpovedá deliteľnej časti záväzku predávajúceho, predávajúci môže ukončiť len túto časť.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak neplnenie je zásadným neplnením vo vzťahu k zmluve ako celku.

3. Ak sa záväzky kupujúceho zo zmluvy nemajú plniť po častiach, predávajúci môže ukončiť zmluvu len v prípade, že by neplnenie bolo zásadným neplnením vo vzťahu k zmluve ako celku.

Článok 138
Oznámenie o ukončení

Právo na ukončenie zmluvy podľa tohto oddielu sa uplatňuje oznámením kupujúcemu.

Článok 139
Strata práva na ukončenie

1. Ak plnenie nebolo ponúknuté včas alebo ak bolo inak v nesúlade so zmluvou, predávajúci stráca právo na ukončenie podľa tohto oddielu, ibaže by oznámenie o ukončení poskytol v primeranej lehote od okamihu, keď sa dozvedel o tejto ponuke či tomto nesúlade alebo bolo možné očakávať, že sa o nich dozvedel.

2. Predávajúci stráca právo na ukončenie podľa článku 136, ak oznámenie o ukončení neposkytne v primeranej lehote od okamihu vzniku tohto práva.

3. V prípade, že kupujúci nezaplatil cenu alebo neplnil nejakým iným spôsobom, ktorý je zásadný, predávajúci nestráca právo na ukončenie.

Kapitola 14 Prenos rizika

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 140
Účinky prenosu rizika

Strata alebo poškodenie tovaru či digitálneho obsahu, ku ktorým došlo po prenose rizika na kupujúceho, nezbavuje kupujúceho záväzku zaplatiť cenu, ibaže by k strate alebo poškodeniu došlo v dôsledku konania alebo opomenutia predávajúceho.

Článok 141
Označenie tovaru či digitálneho obsahu ako tovaru či digitálneho obsahu, ktorý sa má dodať podľa zmluvy

K prenosu rizika na kupujúceho nedôjde, až kým tovar či digitálny obsah nie je jasne označený ako tovar či digitálny obsah, ktorý sa má dodať podľa zmluvy, a to či už prostredníctvom pôvodnej zmluvy, alebo prostredníctvom oznámenia kupujúcemu alebo inak.

ODDIEL 2 PRENOS RIZIKA V PRÍPADOCH SPOTREBITEĽSKÝCH KÚPNYCH ZMLÚV

Článok 142
Prenos rizika v prípadoch spotrebiteľských kúpnych zmlúv

1. V prípadoch spotrebiteľských kúpnych zmlúv k prenosu rizika dochádza, keď spotrebiteľ alebo iná tretia osoba, ktorá nie je prepravcom a ktorú na tento účel určil spotrebiteľ, nadobudne tovar alebo hmotný nosič, na ktorom sa digitálny obsah dodáva, do fyzickej držby.

2. V prípadoch zmlúv o dodaní digitálneho obsahu, ktorý sa nedodáva na hmotnom nosiči, k prenosu rizika dochádza, keď spotrebiteľ alebo iná tretia osoba, ktorú na tento účel určil spotrebiteľ, získa kontrolu nad týmto digitálnym obsahom.

3. S výnimkou prípadov, keď ide o zmluvu uzavretú na diaľku či mimo prevádzkových priestorov, platí, že odseky 1 a 2 sa neuplatnia, ak spotrebiteľ nesplní záväzok prevziať tovar alebo digitálny obsah a toto neplnenie nie je ospravedlneným neplnením v zmysle článku 88. V takomto prípade dôjde k prenosu rizika v okamihu, keď by spotrebiteľ alebo tretia osoba ním určená nadobudol či nadobudla tovar do fyzickej držby alebo získal či získala kontrolu nad digitálnym obsahom, ak by splnil či splnila záväzok prevziať tovar či digitálny obsah.

4. V prípade, že prepravu tovaru alebo digitálneho obsahu, ktorý sa dodáva na hmotnom nosiči, zariaďuje spotrebiteľ a obchodník túto možnosť neponúkal, dôjde k prenosu rizika v okamihu odovzdania tovaru alebo digitálneho obsahu, ktorý

sa dodáva na hmotnom nosiči, prepravcovi, pričom tým nie sú dotknuté práva, ktoré má spotrebiteľ voči prepravcovi.

5. Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 3 PRENOS RIZIKA V PRÍPADOCH ZMLÚV MEDZI OBCHODNÍKMI

Článok 143
Okamih prenosu rizika

1. V prípadoch zmlúv medzi obchodníkmi dochádza k prenosu rizika v okamihu, keď kupujúci prevezme dodávku tovar alebo digitálneho obsahu alebo dokumenty predstavujúce tovar.

2. Na odsek 1 sa vzťahujú články 144, 145 a 146.

Článok 144
Tovar daný k dispozícii kupujúcemu

1. Ak sa dá tovar alebo digitálny obsah k dispozícii kupujúcemu a kupujúci o tom má vedomosť, k prenosu rizika dôjde v okamihu, kedy mal byť tovar alebo digitálny obsah prevzatý, ibaže by kupujúci mal právo odložiť prevzatie dodávky podľa článku 113.

2. Ak sa dá tovar alebo digitálny obsah k dispozícii kupujúcemu na inom mieste, ako je miesto podnikania predávajúceho, k prenosu rizika dôjde v okamihu, keď sa má uskutočniť dodávka a keď má kupujúci vedomosť o tom, že tovar alebo digitálny obsah sa nachádza k jeho dispozícii na tomto inom mieste.

Článok 145
Preprava tovaru

1. Tento článok sa vzťahuje na kúpne zmluvy, ktoré zahŕňajú prepravu tovaru.

2. Ak predávajúci nie je povinný odovzdať tovar na určitom konkrétnom mieste, k prenosu rizika na kupujúceho dôjde v okamihu odovzdania tovaru prvému prepravcovi na účely jeho prepravy ku kupujúcemu v súlade so zmluvou.

3. Ak je predávajúci povinný odovzdať prepravcovi tovar na určitom konkrétnom mieste, k prenosu rizika na kupujúceho nedôjde, až kým tento tovar nebude odovzdaný prepravcovi na tomto mieste.

4. Skutočnosť, že predávajúci je oprávnený ponechať si dokumenty oprávňujúce na dispozíciu s tovarom, nemá vplyv na prenos rizika.

Článok 146
Tovar predaný pri tranzite

1. Tento článok sa vzťahuje na kúpne zmluvy, ktoré zahŕňajú tovar predaný pri tranzite.

2. K prenosu rizika na kupujúceho dochádza v okamihu odovzdania tovaru prvému prepravcovi. Ak to však vyplýva z okolností, k prenosu rizika na kupujúceho dôjde v okamihu uzavretia zmluvy.

3. Ak v čase uzavretia zmluvy predávajúci vedel alebo bolo možné očakávať, že vie, že sa tovar stratil alebo poškodil, a nedal to na známosť kupujúcemu, nesie riziko straty alebo poškodenia predávajúci.

Časť V Záväzky a prostriedky nápravy strán zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb

Kapitola 15 Záväzky a prostriedky nápravy strán

ODDIEL 1 UPLATŇOVANIE NIEKTORÝCH OSOBITNÝCH PRAVIDIEL PRE KÚPNE ZMLUVY

Článok 147
Uplatňovanie niektorých osobitných pravidiel pre kúpne zmluvy

1. Na účely tejto časti sa uplatňujú pravidlá obsiahnuté v kapitole 9.

2. V prípade ukončenia kúpnej zmluvy alebo zmluvy o dodaní digitálneho obsahu sa ukončí aj akákoľvek zmluva o poskytnutí súvisiacej služby.

ODDIEL 2 ZÁVÄZKY POSKYTOVATEĽA SLUŽBY

Článok 148
Záväzok dosiahnuť výsledok a záväzok starostlivosti a schopnosti

1. Poskytovateľ služby musí dosiahnuť konkrétny výsledok stanovený v zmluve.

2. Ak niet žiadneho výslovného ani implicitného zmluvného záväzku dosiahnuť konkrétny výsledok, poskytovateľ služby musí súvisiacu službu poskytnúť so starostlivosťou a schopnosťou, ktoré by primerane uplatnil poskytovateľ služby, a v súlade so všetkými zákonnými a ostatnými záväznými pravidlami uplatniteľnými na súvisiacu službu.

3. Pri určovaní primeranej starostlivosti a schopnosti, ktorá sa požaduje od poskytovateľa služby, sa okrem iného prihliada na:

   (e) povahu, rozsah, početnosť a predvídateľnosť rizík, ktoré sú spojené s poskytnutím súvisiacej služby zákazníkovi;

   (f) ak došlo k poškodeniu, na náklady na preventívne opatrenia, ktorými by sa v prípade ich uplatnenia zabránilo tomuto alebo podobnému poškodeniu, a

   (g) čas, ktorý je k dispozícii na poskytnutie súvisiacej služby.

4. V prípade zmluvy medzi obchodníkom a spotrebiteľom, podľa ktorej súvisiaca služba zahŕňa inštaláciu tovaru, musí byť táto inštalácia taká, aby bol inštalovaný tovar v súlade so zmluvou v zmysle článku 101.

5. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie odseku 2 ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 149
Záväzok predísť poškodeniu

Poskytovateľ služby je povinný prijať všetky primerané preventívne opatrenia v záujme zabránenia poškodeniu tovaru či digitálneho obsahu alebo materiálnej ujme alebo akejkoľvek inej strate či poškodeniu počas poskytovania súvisiacej služby alebo v dôsledku jej poskytnutia.

Článok 150
Plnenie prostredníctvom tretej osoby

1. Poskytovateľ služby môže plnením poveriť inú osobu, ibaže je povinný plniť osobne.

2. Poskytovateľ služby, ktorý plnením poverí inú osobu, naďalej zodpovedá za plnenie.

3. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie odseku 2 ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Článok 151
Záväzok vystaviť faktúru

Ak sa má za súvisiacu službu zaplatiť osobitná cena, ktorá nebola dojednaná ako jednorazová platba v čase uzavretia zmluvy, poskytovateľ služby musí zákazníkovi vystaviť faktúru, v ktorom sa jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetľuje spôsob výpočtu tejto ceny.

Článok 152
Záväzok upozorniť na neočakávané alebo nehospodárne náklady

1. Poskytovateľ služby musí zákazníka upozorniť a musí získať jeho súhlas s ďalším postupom, ak:

   (a) by náklady na súvisiacu službu mali byť vyššie ako náklady už oznámené zákazníkovi, alebo

   (b) by náklady na súvisiacu službu mali presahovať hodnotu tovaru či digitálneho obsahu po poskytnutí súvisiacej služby, pokiaľ je táto skutočnosť poskytovateľovi služby známa.

2. Poskytovateľ služby, ktorý nezíska súhlas zákazníka v súlade s odsekom 1, nemá právo na cenu presahujúcu už oznámené náklady či hodnotu tovaru alebo digitálneho obsahu po poskytnutí súvisiacej služby.

ODDIEL 3 ZÁVÄZKY ZÁKAZNÍKA

Článok 153
Platba ceny

1. Zákazník musí zaplatiť cenu, ktorá sa má podľa zmluvy zaplatiť za súvisiacu službu.

2. Cena sa má zaplatiť po tom, ako bola súvisiaca služba dokončená a ako bol zákazníkovi sprístupnený predmet súvisiacej služby.

Článok 154
Poskytnutie prístupu

Ak je pre poskytovateľa služby na poskytnutie súvisiacej služby nevyhnutné získať prístup do priestorov zákazníka, je zákazník povinný poskytnúť tento prístup, a to v primeranom čase.

ODDIEL 4 PROSTRIEDKY NÁPRAVY

Článok 155
Prostriedky nápravy patriace zákazníkovi

1. Ak poskytovateľ služby neplní svoj záväzok, zákazník má, s úpravami stanovenými v tomto článku, rovnaké prostriedky nápravy, ako stanovuje kapitola 11 pre kupujúceho, a teda môže:

   (a) požadovať osobitné plnenie;

   (b) odložiť vlastné plnenie;

   (c) ukončiť zmluvu,

   (d) znížiť cenu, a

   (e) žiadať náhradu škody.

2. Bez toho, aby tým bolo dotknutý odsek 3 platí, že zákazníkove prostriedky nápravy podliehajú právu poskytovateľa služby na uskutočnenie nápravného plnenia, a to bez ohľadu na to, či zákazník je alebo nie je spotrebiteľom.

3. Ak ide o nesprávnu inštaláciu v prípadoch spotrebiteľských kúpnych zmlúv v zmysle článku 101, platí, že spotrebiteľove prostriedky nápravy nepodliehajú právu poskytovateľa služby na uskutočnenie nápravného plnenia.

4. Ak je zákazník spotrebiteľom, má právo ukončiť zmluvu z dôvodu akéhokoľvek nesúladu v rámci poskytnutej súvisiacej služby, ibaže by nesúlad bol bezvýznamný.

5. Kapitola 11 sa uplatňuje najmä s týmito úpravami:

   (a) v súvislosti s právom poskytovateľa služby na uskutočnenie nápravného plnenia platí v prípade zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom, že primeraná lehota v zmysle článku 109 ods. 5 nesmie byť dlhšia ako 30 dní;

   (b) v súvislosti s nápravou nesúladného plnenia sa neuplatňujú články 111 a112, a

   (c) namiesto článku 122 sa použije článok 156.

Článok 156

Požiadavka oznámenia nesúladu v prípadoch zmlúv o poskytnutí súvisiacich služieb medzi obchodníkmi

1. V prípadoch zmlúv o poskytnutí súvisiacej služby medzi obchodníkmi sa zákazník môže odvolávať na nesúlad, len ak poskytovateľovi služby predloží v primeranej lehote oznámenie uvádzajúce charakter nesúladu.

   Lehota začína plynúť okamihom dokončenia súvisiacej služby alebo okamihom, keď zákazník zistil nesúlad alebo keď od neho bolo možné očakávať zistenie nesúladu, a to podľa toho, čo nastane neskôr.

2. Poskytovateľ služby sa nemá právo odvolávať na ustanovenia tohto článku, ak nesúlad súvisí so skutočnosťami, o ktorých vedel alebo v prípade ktorých bolo možné očakávať, že o nich vie, a ktoré zákazníkovi nedal na známosť.

Článok 157

Prostriedky nápravy patriace poskytovateľovi služby

1. Ak zákazník neplní svoj záväzok, poskytovateľ služby má, s úpravami stanovenými v odseku 2, rovnaké prostriedky nápravy, aké sú stanovené v kapitole 13 pre predávajúceho, a teda môže:

   (a) požadovať splnenie;

   (b) odložiť vlastné plnenie;

   (c) ukončiť zmluvu, a

   (d) žiadať úroky z ceny alebo náhradu škody.

2. Primerane sa uplatní kapitola 13. Najmä sa namiesto článku 132 ods. 2 použije článok 158.

Článok 158

Právo zákazníka odmietnuť poskytnutie

1. Zákazník môže kedykoľvek poskytovateľovi služby predložiť oznámenie, že nepožaduje poskytnutie súvisiacej služby či pokračovanie v jej poskytovaní.

2. V prípade predloženia oznámenia podľa odseku 1:

   (a) poskytovateľ služby nemá právo ani záväzok poskytnúť súvisiacu službu, a

   (b) zákazník, ak niet dôvodu na ukončenie podľa akéhokoľvek iného ustanovenia, je naďalej povinný zaplatiť cenu, od ktorej sa odpočítajú náklady, ktoré poskytovateľ služby ušetril alebo v prípade ktorých bolo možné očakávať, že ich ušetril v dôsledku toho, že nemusel dokončiť poskytovanie služby.

3. Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Časť VI Náhrada škody a úroky

Kapitola 16 Náhrada škody a úroky

ODDIEL 1 NÁHRADA ŠKODY

Článok 159
Právo na náhradu škody

1. Veriteľ má právo na náhradu škody, ktorú spôsobil dlžník tým, že neplnil svoj záväzok, ibaže by toto neplnenie bolo ospravedlneným neplnením.

2. Do nahrádzanej škody patrí aj budúca škoda, ktorej vznik mohol dlžník očakávať.

Článok 160
Všeobecná miera náhrady škody

Všeobecnou mierou náhrady škody, ktorá bola spôsobená neplnením záväzku, je taká suma, ktorá zaistí, že veriteľ bude mať to, čo by mal, keby bol býval záväzok riadne splnený, alebo, ak to nie je možné, suma, ktorá veriteľa podľa možnosti čo najviac priblíži tomuto stavu. Táto náhrada zahŕňa škodu, ktorú veriteľ utrpel, ako aj jeho ušlý zisk.

Článok 161
Predvídateľnosť škody

Dlžník nesie zodpovednosť len za škodu, ktorú v čase uzavretia zmluvy ako následok neplnenia predvídal alebo predvídanie ktorej ako následku neplnenia od neho bolo možné v tom čase očakávať.

Článok 162
Škoda pričítateľná veriteľovi

Dlžník nenesie zodpovednosť za škodu, ktorú utrpel veriteľ, v rozsahu, v akom veriteľ prispel k neplneniu alebo k jeho účinkom.

Článok 163
Zníženie škody

1. Dlžník nenesie zodpovednosť za škodu, ktorú utrpel veriteľ, v rozsahu, v akom veriteľ mohol prijať primerané kroky na jej zníženie.

2. Veriteľ má právo na náhradu všetkých primeraných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho úsilím znížiť škodu.

Článok 164
Náhradná transakcia

Veriteľ, ktorý ukončí celú zmluvu alebo jej časť a ktorý v primeranej lehote a primeraným spôsobom uskutoční náhradnú transakciu, môže, a to v rozsahu, v akom má právo na náhradu škody, požadovať rozdiel medzi hodnotou toho, čo sa malo zaplatiť podľa ukončenej zmluvy a hodnotou toho, čo sa má platiť na základe náhradnej transakcie, ako aj náhradu akejkoľvek ďalšej škody.

Článok 165
Bežná cena

Ak veriteľ ukončí zmluvu a neuskutoční náhradnú transakciu, avšak pre plnenie existuje bežná cena, môže, a to v rozsahu, v akom má právo na náhradu škody, požadovať rozdiel medzi zmluvnou cenou a cenou, ktorá je bežná v čase ukončenia zmluvy, ako aj náhradu akejkoľvek ďalšej škody.

ODDIEL 2: ÚROKY Z OMEŠKANIA: VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 166
Úroky z omeškania

1. V prípade omeškania platby peňažnej sumy má veriteľ právo, bez toho, aby musel dlžníkovi predkladať akékoľvek oznámenie, na úroky z tejto sumy, a to od okamihu splatnosti do okamihu zaplatenia a vo výške úrokovej sadzby stanovenej v odseku 2.

2. Úroková sadzba pre omeškané platby je:

   (a) ak má veriteľ obvyklý pobyt v členskom štáte, ktorého menou je euro, alebo v tretej krajine, sadzba, ktorú Európska centrálna banka použila pre svoju poslednú hlavnú refinančnú operáciu uskutočnenú pred prvým kalendárnym dňom príslušného polroka, alebo hraničná úroková sadzba vyplývajúca z tendrových postupov s variabilnou sadzbou pre posledné hlavné refinančné operácie Európskej centrálnej banky, zvýšená o dva percentuálne body;

   (b) ak má veriteľ obvyklý pobyt v členskom štáte, ktorého menou nie je euro, rovnocenná sadzba stanovená národnou centrálnou bankou daného členského štátu, zvýšená o dva percentuálne body.

3. Veriteľ môže požadovať náhradu akejkoľvek ďalšej škody.

Článok 167
Úroky v prípadoch, keď je dlžníkom spotrebiteľ

1. Ak je dlžníkom spotrebiteľ, platí sa úrok z omeškania platby vo výške sadzby stanovenej v článku 166, len ak toto neplnenie nie je ospravedlneným neplnením.

2. Úroky sa začnú pripisovať až po uplynutí 30 dní po tom, ako veriteľ predložil dlžníkovi oznámenie uvádzajúce povinnosť platiť úrok a jeho sadzbu. Oznámenie možno predložiť pred dňom splatnosti.

3. Ustanovenie zmluvy, ktorým sa stanovuje vyššia sadzba úroku ako v článku 166 alebo skoršie začatie pripisovania úrokov ako v odseku 2 tohto článku, nie je záväzné, a to v rozsahu, v akom by to bolo neprijateľné v zmysle článku 83.

4. Úrok z omeškania platby nemožno pričítať k istine s cieľom vytvoriť úrok.

5. Strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

ODDIEL 3 ONESKORENÉ PLATBY OBCHODNÍKOV

Článok 168
Sadzba úroku a jeho prírastok

1. Ak obchodník mešká s platbou ceny splatnej na základe zmluvy o dodaní tovaru, digitálneho obsahu alebo poskytnutí súvisiacich služieb bez toho, aby toto neplnenie bolo ospravedlneným neplnením v zmysle článku 88, platí sa úrok vo výške sadzby stanovenej v odseku 5 tohto článku.

2. Úrok vo výške sadzby stanovenej v odseku 5 sa začína pripisovať v deň, ktorý nasleduje po dni splatnosti stanovenom v zmluve alebo po skončení lehoty splatnosti stanovenej v zmluve. Ak takéhoto dňa či lehoty niet, úrok v uvedenej výške sadzby sa začína pripisovať:

   (a) 30 dní po dni, keď dlžník dostane faktúru alebo rovnocennú žiadosť o platbu, alebo

   (b) 30 dní po dni doručenia tovaru, digitálneho obsahu alebo poskytnutí súvisiacich služieb, ak deň uvedený v písmene a) nastane skôr alebo je neurčitý, alebo ak nie je isté, či dlžník dostal faktúru alebo rovnocennú žiadosť o platbu.

3. V prípade, že súlad tovaru, digitálneho obsahu alebo súvisiacich služieb so zmluvou sa má zistiť prostredníctvom prijatia alebo preskúmania, lehota 30 dní uvedená v odseku 2 písm. b) začína plynúť v deň prijatia alebo v deň ukončenia postupu preskúmania. Postup preskúmania nemôže trvať dlhšie ako 30 kalendárnych dní odo dňa dodania tovaru či digitálneho obsahu alebo od poskytnutia súvisiacich služieb, ibaže by sa strany výslovne dohodli inak a táto dohoda by nebola neprijateľná v zmysle článku 170.

4. Lehota splatnosti stanovená v zmysle odseku 2 nemôže byť viac ako 60 dní, ibaže by sa strany výslovne dohodli inak a táto dohoda by nebola neprijateľná v zmysle článku 170.

5. Úroková sadzba pre omeškané platby je:

(a) ak má veriteľ obvyklý pobyt v členskom štáte, ktorého menou je euro, alebo v tretej krajine, úroková sadzba, ktorú Európska centrálna banka použila pre svoju poslednú hlavnú refinančnú operáciu uskutočnenú pred prvým kalendárnym dňom príslušného polroka, alebo hraničná úroková sadzba vyplývajúca z tendrových postupov s variabilnou sadzbou pre posledné hlavné refinančné operácie Európskej centrálnej banky, zvýšená o osem percentuálnych bodov;

(b) ak má veriteľ obvyklý pobyt v členskom štáte, ktorého menou nie je euro, rovnocenná sadzba stanovená národnou centrálnou bankou daného členského štátu, zvýšená o osem percentuálnych bodov.

6. Veriteľ môže požadovať náhradu akejkoľvek ďalšej škody.

Článok 169
Náhrada nákladov na vymáhanie

1. Ak sa má podľa článku 168 platiť úrok, má veriteľ právo, aby mu dlžník ako náhradu jeho nákladov na vymáhanie poskytol prinajmenšom 40 EUR alebo ekvivalent tejto sumy v mene dohodnutej na účely zmluvnej ceny.

2. Veriteľ má právo, aby mu dlžník poskytol primeranú náhradu akýchkoľvek jeho nákladov na vymáhanie, ktoré presahujú sumu uvedenú v odseku 1 a ktoré vznikli v dôsledku oneskorenej platby dlžníka.

Článok 170
Neprijateľné zmluvné podmienky týkajúce sa úrokov z omeškania

1. Zmluvná podmienka týkajúca sa dňa platby či lehoty splatnosti, sadzby úrokov z omeškania alebo náhrady nákladov na vymáhanie, nie je záväzná, a to v rozsahu, v akom je táto podmienka neprijateľná. Podmienka je neprijateľná, ak sa v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a čestnosti značne odchyľuje od dobrej obchodnej praxe, a to pri zohľadnení všetkých okolností prípadu vrátane charakteru tovaru, digitálneho obsahu či súvisiacej služby.

2. Na účely odseku 1 platí, že zmluvná podmienka stanovujúca čas platby, lehotu splatnosti či úrokovú sadzbu, ktoré sú pre veriteľa menej výhodné než čas, lehota alebo sadzba stanovené v článku 167 alebo 168, alebo stanovujúca nižšiu sumu náhrady nákladov na vymáhanie, než je suma náhrady nákladov stanovená v článku 169, sa považuje za neprijateľnú.

3. Na účely odseku 1 platí, že zmluvná podmienka, ktorou sa vylučuje úrok z omeškania alebo náhrada nákladov na vymáhanie, je vždy neprijateľná.

Článok 171
Kogentný charakter

Strany nesmú vylúčiť uplatnenie tohto oddielu ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

Časť VII Vrátenie plnení

Kapitola 17 Vrátenie plnení

Článok 172
Vrátenie plnení v prípade označenia zmluvy za neplatnú alebo jej ukončenia

1. Ak niektorá zo strán označí zmluvu za neplatnú alebo ju ukončí, je každá strana povinná vrátiť, čo táto strana („príjemca“) dostala od druhej strany.

2. Povinnosť vrátiť prijaté plnenie sa vzťahuje aj na akékoľvek vecné a právne plody prijatého plnenia.

3. V prípade ukončenia zmluvy o postupnom plnení či plnení po častiach sa povinnosť vrátiť prijaté plnenie nevzťahuje na tú časť plnenia, v prípade ktorej obe strany už úplne splnili svoje záväzky, alebo v prípade ktorej je cena za uskutočnené plnenie naďalej splatná podľa článku 8 ods. 2, ibaže by zmluva mala takú povahu, že by čiastočné splnenie nemalo pre jednu zo strán žiadnu hodnotu.

Článok 173
Platba peňažnej hodnoty

1. Ak sa prijaté plnenie vrátane jeho prípadných plodov nedá vrátiť, alebo v prípade digitálneho obsahu bez ohľadu na to, či bol dodaný na hmotnom nosiči, príjemca musí zaplatiť jeho peňažnú hodnotu. Ak je vrátenie možné, ale znamenalo by neprimerané úsilie alebo náklady, príjemca sa môže rozhodnúť, že zaplatí peňažnú hodnotu, pod podmienkou, že to nebude na ujmu majetkových záujmov druhej strany.

2. Peňažná hodnota tovaru je hodnota, ktorý by tovar mal v deň, keď sa má zaplatiť peňažná hodnota, ak by si ho príjemca ponechal do tohto dňa bez toho, aby došlo k poškodeniu alebo zničeniu tovaru.

3. Ak zákazník označí za neplatnú alebo ukončí zmluvu o poskytnutí súvisiacej služby po tom, ako bola súvisiaca služba úplne alebo čiastočne splnená, je peňažnou hodnotou prijatého plnenia suma, ktorú zákazník prijatím tejto súvisiacej služby ušetril.

4. V prípade digitálneho obsahu je peňažnou hodnotou prijatého plnenia suma, ktorú zákazník ušetril použitím digitálneho obsahu.

5. Ak príjemca dostal namiesto tovaru či digitálneho obsahu náhradu v peniazoch alebo *in natura*, keď o dôvode na označenie zmluvy za neplatnú či na jej ukončenie vedel alebo keď bolo možné očakávať, že o nich vie, druhá strana sa môže rozhodnúť, či bude žiadať náhradu alebo peňažnú hodnotu náhrady. Príjemca, ktorý dostal namiesto tovaru či digitálneho obsahu náhradu v peniazoch alebo *in natura*, keď o dôvode na označenie zmluvy za neplatnú či na jej ukončenie nevedel a keď nebolo

možné očakávať, že o nich vie, sa môže rozhodnúť, či vráti peňažnú hodnotu náhrady alebo náhradu.

6. V prípade digitálneho obsahu, ktorý sa nedodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, nemôže dôjsť k vráteniu plnení.

Článok 174
Platba za použitie a úrok z prijatých peňazí

1. Príjemca, ktorý použil tovar, musí druhej strane zaplatiť peňažnú hodnotu tohto použitia, a to za akéhokoľvek obdobie, keď:

   (a) spôsobil dôvod na označenie zmluvy za neplatnú alebo na jej ukončenie;

   (b) pred začatím tohto obdobia mal vedomosť o dôvode na označenie zmluvy za neplatnú alebo na jej ukončenie, alebo

   (c) by so zreteľom na charakter tovaru, povahu používania a jeho rozsah a dostupnosť iných prostriedkov nápravy, ako je ukončenie zmluvy, bolo nespravodlivé, aby bolo príjemcovi umožnené bezplatné využívanie tovaru počas tohto obdobia.

2. Príjemca, ktorý je povinný vrátiť peniaze, musí platiť úroky vo výške sadzby stanovenej v článku 166, keď:

   (a) je druhá strana povinná zaplatiť použitie, alebo

   (b) označenie zmluvy za neplatnú zapríčinil príjemca v dôsledku ľsti, vyhrážok a zneužitia situácie.

3. Na účely tejto kapitoly platí, že príjemca nie je povinný zaplatiť za použitie prijatého tovaru alebo úrok z prijatých peňazí za žiadnych iných okolností, než sú okolnosti stanovené v odsekoch 1 a 2.

Článok 175
Náhrada výdavkov

1. V prípade, že príjemca mal výdavky na tovar či digitálny obsah, má právo na náhradu, a to v rozsahu, v akom tieto výdavky znamenali prínos pre druhú stranu, a to pod podmienkou, že tieto výdavky nastali, keď príjemca o dôvode na označenie zmluvy za neplatnú či na jej ukončenie nevedel a keď nebolo možné očakávať, že o nich vie.

2. Príjemca, ktorý o dôvode na označenie zmluvy za neplatnú či na jej ukončenie vedel alebo od ktorého bolo možné očakávať, že o nich vie, má právo len na náhradu tých výdavkov, ktoré boli nutné na ochranu tovaru či digitálneho obsahu pred stratou alebo znehodnotením, pod podmienkou, že nemal príležitosť požiadať druhú stranu o pokyny.

Článok 176
Spravodlivé zmeny

Akákoľvek povinnosť vrátenia alebo platby podľa tejto kapitoly sa môže zmeniť v rozsahu, v akom by toto plnenie bolo značne nespravodlivé pri zohľadnení predovšetkým toho, že strana nezapríčinila dôvod alebo nemala vedomosť o dôvode na označenie zmluvy za neplatnú alebo na jej ukončenie.

Článok 177
Kogentný charakter

Vo vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom strany nesmú na úkor spotrebiteľa vylúčiť uplatňovanie tejto kapitoly ani sa odchýliť od jej účinkov alebo ich pozmeniť.

Časť VIII Premlčanie

Kapitola 18 Premlčanie

ODDIEL 1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 178
Premlčateľné práva

Právo vymáhať splnenie záväzku a akékoľvek práva, ktoré s ním súvisia, sa premlčia uplynutím lehoty podľa tejto kapitoly.

ODDIEL 2 PREMLČACIE LEHOTY A ICH ZAČIATOK

Článok 179
Premlčacie lehoty

1. Krátka premlčacia lehota je dva roky.

2. Dlhá premlčacia lehota je 10 rokov alebo, v prípade práva na náhradu ujmy na zdraví, 30 rokov.

Článok 180
Začiatok premlčacej lehoty

1. Krátka premlčacia lehota začína plynúť od okamihu, keď sa veriteľ dozvedel o skutočnostiach zakladajúcich možnosť uplatnenia práva alebo keď bolo možné očakávať, že sa o nich dozvedel.

2. Dlhá premlčacia lehota začína plynúť od okamihu, keď má dlžník plniť alebo, v prípade práva na náhradu škody, od okamihu, kedy nastala skutočnosť zakladajúca právo.

3. V prípade, že dlžník má trvajúci záväzok konať alebo zdržať sa určitého konania, na veriteľa sa hľadí, ako keby mal osobitné právo vo vzťahu ku každému jednotlivému neplneniu záväzku.

ODDIEL 3 PREDĹŽENIE PREMLČACÍCH LEHÔT

Článok 181
Prerušenie plynutia lehôt v prípade súdnych a iných konaní

1. Plynutie oboch premlčacích lehôt sa prerušuje od okamihu začatia súdneho konania na uplatnenie práva.

2. Prerušenie trvá až do prijatia konečného rozhodnutia alebo až do iného vybavenia danej veci. Ak sa konanie skončí v priebehu posledných šiestich mesiacov premlčacej lehoty bez prijatia rozhodnutia vo veci samej, premlčacia lehota neuplynie skôr ako šesť mesiacov od skončenia konania.

3. Odseky 1 a 2 sa primerane uplatnia aj na rozhodcovské konania, mediačné konania a konania, v rámci ktorých sa záležitosť medzi dvoma stranami predloží tretej osobe na vydanie záväzného rozhodnutia, ako aj na všetky ostatné konania iniciované s cieľom dosiahnuť rozhodnutie týkajúce sa práva alebo rozhodnutie s cieľom predísť platobnej neschopnosti.

4. Mediácia je štruktúrovaný proces, akokoľvek označovaný alebo uvádzaný, prostredníctvom ktorého sa dve alebo viaceré strany sporu samé pokúšajú na dobrovoľnom základe dosiahnuť s pomocou mediátora dohodu o urovnaní ich sporu. Tento proces môžu iniciovať strany, alebo ho môže navrhnúť či nariadiť súd, alebo môže byť predpísaný vnútroštátnymi právnymi predpismi. Mediácia sa končí dohodou strán alebo vyhlásením mediátora alebo jednej zo strán.

Článok *182*
Odloženie uplynutia lehoty v prípade rokovaní

V prípade, že strany rokujú o práve alebo o okolnostiach, z ktorých môže vyplynúť nárok súvisiaci s právom, ani jedna z premlčacích lehôt neuplynie skôr ako jeden rok od podania posledného oznámenia v rámci rokovaní alebo od oznámenia jednej zo strán druhej strane, že nechce rokovať.

Článok 183
Odloženie uplynutia lehoty v prípade nespôsobilosti

Ak nespôsobilá osoba nemá zástupcu, ani jedna premlčacia lehota neuplynie skôr ako jeden rok od skončenia nespôsobilosti alebo od ustanovenia zástupcu.

ODDIEL 4 OBNOVENIE PREMLČACÍCH LEHÔT

Článok 184
Obnovenie lehoty uznaním

Ak dlžník uzná voči veriteľovi právo, a to čiastočným zaplatením, zaplatením úroku, poskytnutím zábezpeky, započítaním alebo akýmkoľvek iným spôsobom, začne plynúť nová krátka premlčacia lehota.

ODDIEL 5 ÚČINKY PREMLČANIA

Článok 185
Účinky premlčania

1. Po uplynutí príslušnej premlčacej lehoty má dlžník právo odmietnuť splnenie dotknutého záväzku a veriteľ stráca všetky prostriedky nápravy pre prípad neplnenia s výnimkou odkladu plnenia.

2. Čokoľvek dlžník zaplatil alebo previedol na splnenie dotknutého záväzku, nemožno žiadať späť len preto, že v čase poskytnutia plnenia bola premlčacia lehota uplynutá.

3. Premlčacia lehota práva na zaplatenie úroku a akýchkoľvek ďalších práv vedľajšej povahy neuplynie neskôr než lehota hlavného práva.

ODDIEL 6 ZMENA DOHODOU

Článok 186
Dohoda o premlčaní

1. Pravidlá obsiahnuté v tejto kapitole možno zmeniť dohodou strán, a to najmä prostredníctvom skrátenia alebo predĺženia premlčacích lehôt.

2. Krátku premlčaciu lehotu nemožno skrátiť na menej ako jeden rok ani predĺžiť na viac ako 10 rokov.

3. Dlhú premlčaciu lehotu nemožno skrátiť na menej ako jeden rok ani predĺžiť na viac ako 30 rokov.

4. Strany nesmú vylúčiť uplatnenie tohto článku ani sa odchýliť od jeho účinkov alebo ich pozmeniť.

5. V prípadoch zmlúv medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa tento článok nesmie uplatňovať na úkor spotrebiteľa.

Dodatok 1

Vzorové pokyny na odstúpenie od zmluvy

Právo na odstúpenie od zmluvy

Máte právo odstúpiť od tejto zmluvy bez uvedenia dôvodu v lehote 14 dní.

Lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie 14 dní odo dňa (1).

Na účely uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy nás musíte informovať (2) o svojom rozhodnutí odstúpiť od zmluvy prostredníctvom jednoznačného vyhlásenia (napr. listom zaslaným poštou, faxom alebo e-mailom). Na tento účel môžete použiť pripojený vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy, ktorý však nie je záväzný. 3

Na dodržanie lehoty na odstúpenie postačí, ak zašlete Vaše oznámenie o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy.

Účinky odstúpenia od zmluvy

Ak odstúpite od tejto zmluvy, vrátime Vám všetky od Vás prijaté platby vrátane nákladov na dodanie (s výnimkou dodatočných nákladov súvisiacich s tým, že ste si vybrali iný druh dodania, ako je najlacnejší druh štandardného dodania, ktorý ponúkame) bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď nám bude doručené Vaše rozhodnutie o odstúpení od tejto zmluvy. Na uvedené vrátenie použijeme rovnaké platobné prostriedky, aké ste použili Vy na pôvodnú transakciu, pokiaľ ste výslovne nesúhlasili s iným spôsobom vrátenia; v žiadnom prípade sa Vám však za toto vrátenie nebudú účtovať žiadne poplatky. 4

5

6

Pokyny na vyplnenie:

1 Vložte niektorý z nasledujúcich textov uvedených v úvodzovkách:

a) v prípade zmluvy o poskytnutí súvisiacej služby alebo zmluvy o dodávke vody, plynu alebo elektrickej energie, ak sa nepredávajú v obmedzenom objeme alebo určitom množstve, diaľkového vykurovania alebo digitálneho obsahu nedodávaného na hmotnom nosiči: „uzavretia zmluvy.“;

b) v prípade kúpnej zmluvy: „keď Vy alebo Vami určená tretia osoba (iná ako prepravca) nadobudnete fyzickú držbu tovaru.“;

c) v prípade zmluvy týkajúcej sa viacerých kusov tovaru, ktoré si spotrebiteľ objednal v jednej objednávke a ktoré sú dodané oddelene: „keď Vy alebo Vami určená tretia osoba (iná ako prepravca) nadobudnete fyzickú držbu posledného tovaru.“;

d) v prípade zmluvy súvisiacej s dodávkou tovaru, ktorý pozostáva z viacerých zásielok alebo kusov: „keď Vy alebo Vami určená tretia osoba (iná ako prepravca) nadobudnete fyzickú držbu poslednej zásielky alebo kusu.“;

e) v prípade zmlúv na pravidelné dodávky tovaru počas vymedzeného obdobia: „keď Vy alebo Vami určená tretia osoba (iná ako prepravca) nadobudnete fyzickú držbu prvého tovaru.“.

2 Vložte meno, geografickú adresu a prípadne Vaše telefónne číslo, faxové číslo a e-mailovú adresu.

3 Ak umožníte spotrebiteľovi vyplniť a zaslať oznámenie o odstúpení od zmluvy na svojej webovej stránke, treba doplniť: „Môžete tiež vyplniť a zaslať vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy alebo akékoľvek iné jednoznačné vyhlásenie o odstúpení od zmluvy elektronicky na našej webovej stránke [vložte internetovú adresu]. Ak využijete túto možnosť, bezodkladne Vám potvrdíme, že nám bolo doručené takéto odstúpenie od zmluvy, pričom tak urobíme prostredníctvom trvalého nosiča (napríklad e-mailom).“

4 V prípade kúpnych zmlúv, pri ktorých neponúkate vyzdvihnutie tovaru v prípade odstúpenia od zmluvy, treba doplniť: „S vrátením od Vás prijatých platieb a uvedených nákladov môžeme čakať dovtedy, kým nedostaneme tovar späť alebo kým nám nepredložíte doklad, že ste tovar odoslali späť, podľa toho, čo nastane skôr.“

5 Ak sa spotrebiteľovi tovar súvisiaci so zmluvou dodal, treba vložiť:

a vložte:

– „Tovar vyzdvihneme.“, alebo

– „Zašlite nám tovar späť alebo ho odovzdajte ____[doplňte vaše meno a geografickú adresu, prípadne meno a geografickú adresu osoby, ktorú ste oprávnili na prevzatie tovaru], a to bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní odo dňa, keď ste nám oznámili odstúpenie od tejto zmluvy. Lehota je dodržaná, ak tovar odošlete späť pred uplynutím uvedenej 14-dňovej lehoty.“

b vložte buď:

– „Náklady spojené s vrátením tovaru nesieme my.“, alebo

– „Priame náklady spojené s vrátením tovaru nesiete Vy.“, alebo

– Ak v prípade zmluvy uzavretej na diaľku neponúkate, že ponesiete náklady spojené s vrátením tovaru, a tovar vzhľadom na jeho charakter nemožno bežne vrátiť poštou: „Priame náklady spojené s vrátením tovaru vo výške ___ EUR [doplňte] nesiete Vy.“, alebo, ak náklady spojené s vrátením tovaru nemožno primerane vypočítať vopred: „Priame náklady spojené s vrátením tovaru nesiete Vy. Tieto náklady sa odhadujú najviac na ___ EUR [doplňte]“, alebo

– Ak v prípade zmlúv uzavretých mimo prevádzkových priestorov tovar vzhľadom na jeho charakter nemožno bežne vrátiť poštou a bol dodaný spotrebiteľovi domov v čase uzavretia zmluvy, treba doplniť: „Tovar vyzdvihneme na vlastné náklady.“

c „Nesiete zodpovednosť len za akékoľvek zníženie hodnoty tovaru v dôsledku zaobchádzania s týmto tovarom iným spôsobom, než aký je potrebný na zistenie jeho charakteru, vlastností a funkčnosti.“

6 V prípade zmluvy o poskytnutí súvisiacich služieb treba vložiť: „Ak ste požiadali o začatie poskytovania súvisiacich služieb počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, zaplatíte nám sumu, ktorá je úmerná rozsahu plnenia, ktoré Vám bolo poskytnuté dovtedy, kým ste nám oznámili Vaše rozhodnutie odstúpiť od zmluvy, a to v porovnaní s celkovým rozsahom plnenia stanoveným v zmluve.“

Dodatok 2

Vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy

(vyplňte a zašlite tento formulár len v prípade, že si želáte odstúpiť od zmluvy)

– Komu [obchodník doplní svoje meno, geografickú adresu a prípadne faxové číslo a e-mailovú adresu]:

– Ja/my* týmto oznamujem/oznamujeme, že ja/my* odstupujem/odstupujeme od kúpnej zmluvy na tento tovar*/zmluvy o dodaní tohto digitálneho obsahu/zmluvy o poskytnutí tejto súvisiacej služby*

– Dátum objednania*/dátum dodania*

– Meno spotrebiteľa/spotrebiteľov

– Adresa spotrebiteľa/spotrebiteľov

– Podpis spotrebiteľa/spotrebiteľov (iba ak sa tento formulár podáva písomne)

– Dátum

* Nehodiace sa vypustite.

PRÍLOHA II
ŠTANDARDNÉ INFORMAČNÉ OZNÁMENIE

Zmluva, ktorú sa chystáte uzavrieť, sa bude riadiť spoločným európskym kúpnym právom, pričom toto právo je alternatívou k vnútroštátnemu systému zmluvného práva, ktorá je k dispozícii pre spotrebiteľov v cezhraničných situáciách. Tieto pravidlá sú v celej Európskej únii rovnaké a ich cieľom je poskytnúť spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany.

Tieto pravidlá sa použijú len v tom prípade, že prejavíte svoj súhlas s tým, aby sa zmluva riadila spoločným európskym kúpnym právom.

Takisto je možné, že ste sa na zmluve dohodli telefonicky alebo iným spôsobom (napríklad prostredníctvom krátkej správy SMS), ktorý neumožňoval, aby ste toto oznámenie dostali vopred. V takom prípade sa zmluva stane platnou, len ak ste dostali toto oznámenie a potvrdili ste svoj súhlas.

Ďalej sa uvádzajú Vaše základné práva.

SPOLOČNÉ EURÓPSKE KÚPNE PRÁVO: ZHRNUTIE HLAVNÝCH PRÁV SPOTREBITEĽA

Práva, ktoré máte pred podpísaním zmluvy

Obchodník je Vám povinný poskytnúť dôležité **informácie o zmluve**, napríklad o produkte a cene produktu vrátane všetkých daní a poplatkov, ako aj svoje kontaktné údaje. Tieto informácie musia byť podrobnejšie v prípade, že nenakupujete v obchode obchodníka alebo sa ním vôbec osobne nestretnete, čiže napr. v prípade nákupu on-line alebo telefonicky. V prípade neúplnosti alebo nesprávnosti týchto informácií máte právo na náhradu škody.

Práva, ktoré máte po podpise zmluvy

Vo väčšine prípadov máte 14 dní na to, aby ste **zrušili svoj nákup, ak ste tovar kúpili** mimo obchodu obchodníka, resp. ak ste sa s ním do momentu nákupu nestretli (napr. v prípade nákupu on-line alebo telefonicky). Obchodník je Vám povinný poskytnúť informácie a vzorový **formulár**[23] na odstúpenie od zmluvy. Ak tak obchodník neurobil, môžete zmluvu zrušiť v lehote jedného roka.

Aké máte možnosti v prípade, že produkt je chybný alebo nebol dodaný tak, ako sa dohodlo? Môžete si vybrať medzi 1. dodaním produktu, 2. výmenou produktu alebo 3. opravou produktu. 4. Môžete žiadať zníženie ceny. 5. Môžete zmluvu zrušiť, produkt vrátiť a môžete dostať uhradenú sumu spať; to neplatí, ak ide o veľmi malú chybu produktu. 6. Môžete požadovať náhradu škody. Cenu nemusíte zaplatiť dovtedy, kým nedostanete bezchybný produkt.

V prípade, že obchodník neposkytol súvisiacu *službu*, ktorú sa zaviazal poskytnúť v zmluve, máte podobné práva. Platí však, že obchodník má po Vašej sťažnosti väčšinou právo najprv skúsiť poskytnúť službu správne. Len ak je aj tento pokus obchodníka neúspešný, môžete si vybrať, či 1. požiadate obchodníka, aby súvisiacu službu skúsil poskytnúť znova,

[23] Vložte odkaz.

2. nezaplatíte dovtedy, kým Vám súvisiaca služba nebude poskytnutá správne, 3. požiadate o zníženie ceny, alebo či 4. budete žiadať náhradu škody. 5. Môžete tiež zmluvu zrušiť a dostať uhradenú sumu spať; to neplatí, ak ide o veľmi malé zlyhanie v rámci poskytovania súvisiacej služby. **Lehota na uplatnenie práv v prípade, že produkt je chybný alebo nebol dodaný tak, ako sa dohodlo:** máte dva roky na to, aby ste si uplatnili svoje práva po tom, ako ste si uvedomili alebo mali uvedomiť, že obchodník konal v rozpore s tým, čo bolo dohodnuté v zmluve. V prípade, že sa tieto problémy stali zjavnými až veľmi neskoro, je najneskorším možným momentom na takéto uplatnenie práv 10 rokov od momentu, keď mal obchodník dodať tovar, digitálny obsah alebo poskytnúť súvisiacu službu.

Ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami: Štandardné zmluvné podmienky obchodníka, ktoré sú neprijateľné, nie sú pre Vás právne záväzné.

Tento prehľad práv je len zhrnutím, a preto nie je úplným zoznamom Vašich práv ani neobsahuje všetky podrobnosti. Úplné znenie spoločného európskeho kúpneho práva je k dispozícii tu. Pozorne si Vašu zmluvu prečítajte.

V prípade sporu by ste mali požiadať o právne poradenstvo.